

Izziv DPLJ

XXIII. letnik, številka 38, september 2024

Poština
plačana
pri pošti
1131
Ljubljana

Društvo paraplegikov
ljublanske pokrajine

KAZALO

- 4 PODČRTANO S PREMISLEKOM
- 6 ČASOPLOV

DRUŠTVO

- 28 MIRJAM KANALEC OSTAJA NA KRMILU DRUŠTVA
- 30 KDO BO VODIL DRUŠTVO NASLEDNJA 4 LETA

SODELOVANJE Z DRUGIMI

- 36 OBČINA LITIJA SKRBI ZA INVALIDE

SOCIALA SMO LJUDJE

- 37 ZDRAV NAČIN ŽIVLJENJA
- 38 IZKUŠNJE, DRUŽENJE IN POVEZOVANJE
- 40 "ZARADI NEODZIVNOSTI ČLANOV MI JE VČASIH PADLA
MOTIVACIJA

VSI RAZLIČNI VSI ENAKOPRAVNI

- 41 ZMAGALO JE SRCE
- 42 IMEJ SE RADA!
- 43 PESTER DAN V JURČIČEVH KRAJIH
- 45 PO TRASI DRAVA BIKE
- 46 AKTIVNE NA VSEH PODROČJIH
- 47 RAJSKI FILIPINI
- 48 POSTRANE RAVNICE PREKMURJA

ŠPORT IN REKREACIJA

- 50 NAŠA EKIPA PRVO TEKMO DOBILA, DRUGO IZGUBILA
- 51 PREHODNI POKAL JE OSVOJILA EKIPA DP NOVO MESTO
- 53 NAJBOLJŠA JE BILA ITALJANSKA EKIPA PDM TREVISO

KULTURA

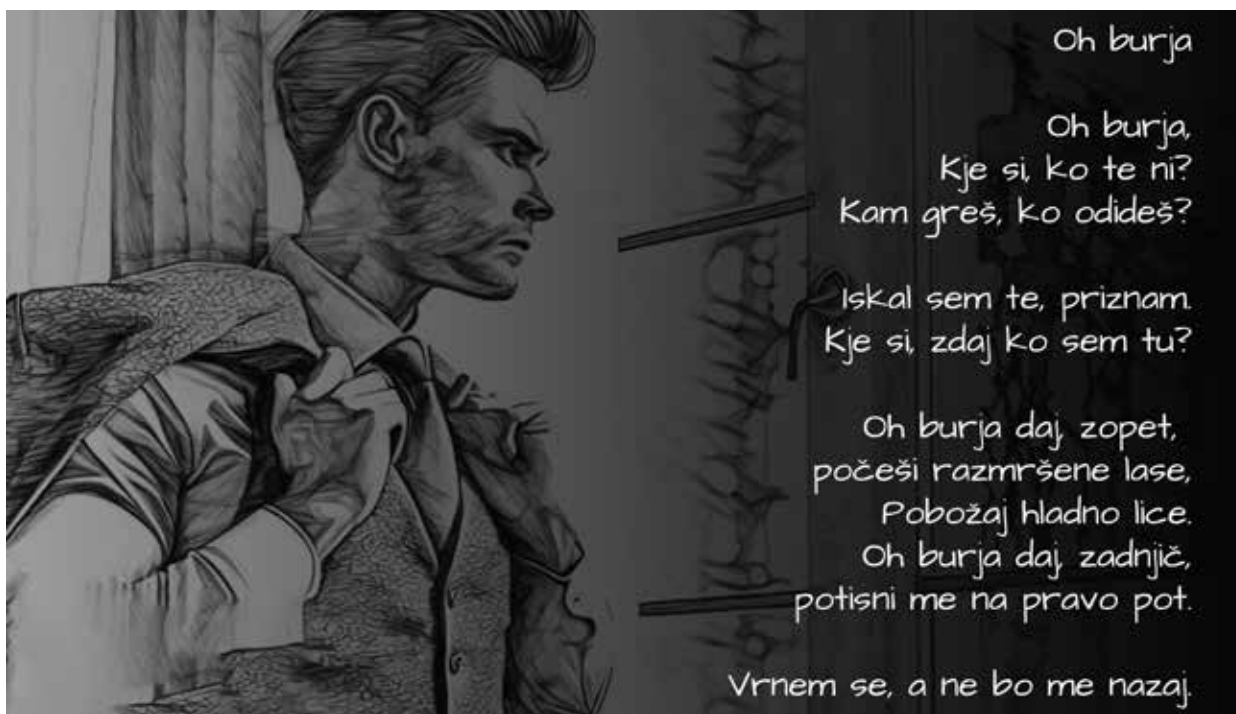
- 56 NEKOGA MORAŠ IMETI RAD
- 58 UMETNOST IZPOD ROK ČLOVEKA IN NARAVE

ZGODBE KI JIH PIŠE DRUGAČNOST

- 61 "ŽELIM SI NAZAJ OBUDITI HOBIJE, KI SEM JIH IMEL PRED
POPLAVAMI"
- 65 KLJUB POŠKODBI IMA ZELO BOGATO ŽIVLJENJE

FOTOGRAFIJE: ARHIV DRUŠTVA

»Sledi izsek pesniške zbirke častnega člana družine Društva paraplegikov ljubljanske pokrajine, kateri avtor ni nadel naslova, saj se kakor mnogi izmed nas, ki smo poljubili smrt, avtor še vedno išče, kriči v svoji tišini ... Tekom branja tokratne izdaje Izziva boste naleteli na kar nekaj njegovih občutij zlitih na papir. Z odprtim srcem sprejmite del Matica Kunila v svoji objem.«

Mirjam Kanalec

LETO 2023 PRVIČ PO SEDMIH LETIH ZAKLJUČILI Z IZGUBO

Leto 2024 smo začeli običajno; z načrtovanjem aktivnosti za letošnje leto in s pisanjem poročil za lani, kjer smo spoznali, da bomo prvič po več kot sedmih letih zaključili leto z izgubo oziroma s presežkom odhodkov nad prihodki. Sprva je bilo to slabih 8 tisoč evrov. A ko smo začetek marca ugotovili, da smo presegli 1 milijon prihodkov, smo morali skladno z zakonodajo opraviti še revizijo računovodskih izkazov. In tako smo leto 2023 zaključili še z večjim minusom – slabih 21 tisočakov. Res je, da z likvidnostjo zaenkrat nimamo težav, a je bila tako velika izguba kar velik šok. Negativno poslovanje smo sicer pričakovali, saj so se stroški dela, energentov in drugih materialni stroški kar pošteno zvišali, poleg tega pa smo imeli pol leta dve zaposleni, ki sta vodili posebne socialne programe, torej stroški dveh plač. Po drugi strani pa so prihodki skorajda ostali na enaki

ravni. Pravzaprav so se prihodki občin, razen MOL, celo znižali. Opažamo namreč, da nekatere občine še naprej ne sofinancirajo programov, če društvo nima sedeža v njihovi občini ali določeno število oziroma določen odstotek članstva, ki živi v njihovi občini. Spet druge sofinancirajo samo aktivnosti, ki potekajo v njihovi občini. Npr. opravljamo prevoze za njihove občane, a ne sofinancirajo programa. Npr. njihov občan koristi masažo, ki jo sicer res izvajamo na našem društvu, a občina ne sofinancira programa, ker se ne izvaja v njihovi občini. Če povzamemo, je od 38-ih občin, ki jih pokriva društvo, lani finančno podprlo društvo le 25 občin. Žal se ta številka vsako leto še znižuje. Poleg tega je Agencija RS za varnost prometa v lanskem letu imela nekaj težav in nam kljub podpisani pogodbi o sofinanciranju dveh programov za leto 2023 in 2024 ter oddanem poročilu ni nakazala sredstev.

Še slabše. Kljub večkratnemu poskusu nismo do začetka aprila uspeli dobiti z njihove strani nobenih informacij o nastali težavi. Na koncu smo morali celo oddati ponovno vlogo za leto 2023, po sklepu o sofinanciranju (višina zneska je bila celo nižja kot v prvotnem sklepu) ponovno oddati poročilo, na podlagi katerega smo šele sredi julija letos prejeli nakazana sredstva za lansko leto. Pozitivno pa je, da smo iz naslova 1% dohodnine za lansko leto prejeli nekaj čez 8 tisoč evrov, za kar se vsem, ki ste nam namenili ta sredstva iskreno zahvaljujemo.

Tako smo na zboru članov konec marca najprej potrdili nerevidirano poročilo za leto 2023, junija, ko smo izkoristili spomladansko srečanje, da smo istočasno izpeljali še zbor članov, pa še revidirano poročilo, ki ga je pregledal pooblaščen revizor. Kljub negativnemu izvidu menim, da je bilo leto uspešno,

polno novih izzivov, ki smo jih uspešno premagali, dodali vrsto novih vsebin in nadgradili stare. Predvsem pa ugotavljamo, da se uporabniki po obdobju kovida, ki je zaznamoval celotno družbo in tudi vključevanje v naše programe, počasi vračajo v ustaljene tirnice pred letom 2020. Še vedno pa ogromno energije porabljamo za motivacijo k vključitvi v programe.

Začetek letošnjega leta smo namenili tudi iskanju oziroma vključevanju novih oseb preko programa javnih del Zavoda RS za zaposlovanje. Za leto 2024 smo dobili odobrene tri osebe, ki jih sofinancirajo tudi občine, dve MOL in eno Občina Kamnik. Dve osebi, Nika in Almira, pomagata članom na domovih, po dolgih letih pa smo spet dobili pomoč osebe, Klavdije, za delo na društvu, kar je zelo dobrodošlo, saj je Ireni po odhodu Eve prišla pomoč še kako prav. Spomnimo se, da je lani sredi septembra odšla na porodniški dopust Eva, ki pa bo po končani porodniški letos jeseni žal zaključila z zaposlitvijo na našem društvu. Njeno prebivališče je sedaj dosti bolj oddaljeno od Ljubljane, hkrati pa si želi tudi več časa za svojo družinico. Hvala Eva za vso srčnost, dobro opravljeno delo in pripadnost društvu. Želimo ji vse dobro na njeni poti; mogoče pa se naše poti v bodočnosti lahko še prekrizajo. Nas pa je začetek septembra nepričakovano zapustila Irena, kateri se prav tako toplo zahvaljujemo za njen del v mozaiku. Tako smo zadnja dva meseca opravili preko 20 razgovorov za zaposlitev nove osebe za vodenje posebnih socialnih programov. Mislim, da smo jo končno

našli – njena predstavitev pa sledi v naslednji številki Izziva.

Marca na zboru članov pa so potekale tudi volitve za organe in funkcije društva za naslednjo mandatno obdobje. Prijavilo se je kar lepo število kandidatov, med katerimi je blizu 80 članov in članic izbralo vodstvo, ki bo krmarilo društvo naslednja štiri leta. Zahvaljujem se vsem, ki so prišli oddati svoj glas, v imenu izvoljenih pa se zahvaljujem za zaupanje, ki ste nam ga izkazali. Trudili se bomo, da vas ne bomo razočarali, saj nas poleg običajnih rednih stvari čaka kar pomembno obdobje.

Zdaj gre namreč zares! Sredi poletja smo dobili poziv JSS MOL, da še enkrat pregledamo naše potrebe glede novih delovnobivalnih prostorov našega društva in prilagojenega stanovanja gibalno oviranim, ki ga bo društvo dobilo v najem od JSS MOL in ga bo oddajalo v podnajem tistim uporabnikom, ki ga bodo potrebovali za krajše obdobje, dokler trajno ne uredijo svoje stanovanjske problematike. Septembra bo namreč JSS MOL razpisal natečajno nalogo za novo sososko Rakova jelša III, v kateri bodo tudi naši novi prostori. Potem pa bo potrebno v naslednjih štirih ali petih letih aktivno sodelovanje društva z JSS MOL pri izgradnji optimalno urejenih prostorov društva. Seveda pa bo potrebno v tem času razvijati nove programe, nadgrajevati obstoječe in iskati nove vsebine, ki bodo »napolnile« novo pridobitev.

Za konec, drage članice in člani, vabim vas, da se čimbolj vključujete v ponujene aktivnosti. Če potrebujete pomoč ali pogovor - tu smo za vas!

Se vidimo!

Dobri dve leti nazaj sem se vam v istem časopisu, Izziv, predstavila, danes pa se od vas poslavljam. Z vsemi vami sem preživela dve čudovitileti, spoznalasem ogromno srčnih ljudi, ki mi bodo za vedno ostali v spominu. A sedaj je zame prišel čas, da se od vas poslovim in grem novim izzivom naproti. Še enkrat hvala za vse. Upam, da sem tudi jaz vam polepšala kakšen trenutek. Društvo je bila moja prva zaposlitev, ki mi je dala ogromno, predvsem zaradi vas, čudoviti člani in članice društva. Ob tem pa bi se zahvalila še Mirjam za dano priložnost, za zaupanje in za mnogo novih izkušenj, ki sem jih uspela pridobiti. Ne smem pa pozabiti tudi na ostalo ekipo, ki poskrbi, da stvari na društvu nemoteno tečejo in vedno stopi skupaj, ko je to potrebno.

Ne bom se preveč poslavljala, ampak bom rekla le: "Se vidimo!"

Irena Žibert

NAŠI STRELCI TUDI V 2. KROGU DRUGI**20. januar**

Drugi krog strelske lige Zveze paraplegikov Slovenije (ZPS) je na strelišču Dijaškega doma v Postojni pripravilo DP Istre in Krasa. Nastopilo je 24 strelcev iz sedmih pokrajinskih društev Zveze, tekmovali pa so v ekipni in posamični konkurenci. Večjo udeležbo je preprečil sneg, ki je zapadel dan pred tekmovaljem, zato je 9 strelcev nastop odpovedalo. Za naše društvo so nastopili: Aleš Vrhovc (360), Jaka Umek (357), Lutfi Abdullahu (339), Jože Ponebšek (320) in Andor Palkovič (319). V ekipni konkurenci strelci DP Murska Sobota (1.086) še vedno vodijo, drugo mesto je osvojila DP Ljubljana (1.056).

NAŠI ŠAHISTI V 1. KROGU POVEDLI**23. januar**

DP jugozahodne Štajerske je pripravilo prvi krog ligaškega tekmovalja ZPS Gradex v prostorih restavracije Kapija, celjski šahisti pa so tekmovalje že drugič posvetili njihovu dolgoletnemu šahistu Francu Ivenčniku. Na črno-belih poljih se je pomerilo 21 šahistov iz šestih pokrajinskih društev Zveze. Za naše društvo so tekmovali še: Jakob Škantelj (5), Franc Urankar (4) in Adam Dmitrovič (3.5). Prvo mesto je osvojila naša ekipa DP Ljubljana (14,5 točk). V posamični konkurenci je bil najboljši Dominik Lozar (DP NM (6,5 točk), na drugo mesto se je uvrstil šahist našega društva Jasmin Sabljakovič (5,5 točk).

PARAŠPORTNIK LETA 2023**23. januar**

Zveza za šport invalidov Slovenije-Slovenski paralimpijski komite je na Brdu pri Kranju pripravila slovesno prireditev Parašportnik leta 2023. Zbrane sta nagovorila dr. Nataša Pirc Musar, predsednica Republike Slovenije in Damijan Lazar, predsednik Zveze ŠIS-SPK. Dogodka sta se udeležila tudi mag. Urška Klakočar Zupančič, predsednica Državnega zbora Slovenije in Marko Lotrič, predsednik Državnega sveta Slovenije ter drugi eminentni gostje. Laskavi naslov parašportnice je osvojila gluha atletinja Leja Glojnarič, naslov parašportnika, parastrelec Franček Gorazd Tiršek, naslov ekipe leta 2023 pa ženska reprezentanca odbojke sede.

Znak Zveze ŠIS-SPK v neparalimpijski panogi je prejel naš član Matej Brajkovič, najboljši slovenski igralec biljarda med parašportniki. V letu 2023 je kot prvi Slovenec, med invalidi in neinvalidi, postal evropski prvak v biljardu na vozičku. Na prvenstvu je prejel tudi bronasto medaljo. Znak je prejel tudi trener Mitja Gradišnik. Priznanje prijatelji parašporta je prejela naša atletinja Tanja Cerkenik. Odlična nekdanja parašportnica je sodila v sam svetovni vrh pri metu kopja. Že več kot desetletje skrbi, da vsi udeleženci paranamizno teniškega turnirja v Laškem pravočasno pridobijo vse potrebne informacije za prihod v Slovenijo.

Program bogate prireditve sta povezovala naša zlata paraolimpijka Mateja Pintar Pustovrh in športni novinar Saša Jerkovič.

SESTANEK SOCIALNIH POVERJENIKOV

25. januar

V prostorih društva smo imeli sestanek socialnih poverjenikov, na katerem smo govorili o delu poverjenikov v prejšnjem letu. Socialni poverjeniki so razpravljali o delu njihove dokaj razširjene mreže, govorili o obiskih socialno izključenih članov in naredili načrt srečanj socialnih poverjenikov s člani v letu 2024. Socialni poverjeniki so prejeli tudi posodobljene sezname članov. Med seboj so si lahko podelili posebnosti oziroma dileme, ki jih imajo pri svojem delu. Dorekli smo tudi časovni okvir nadaljnjih sestankov socialnih poverjenikov v letu 2024. Ti sestanki so izredno pomembni ravno zato, ker omogočajo zaupen prostor in čas, kjer lahko socialni poverjeniki podelijo svoje predloge, stiske in možnosti izboljšav.

2. KROG KOŠARKARSKE LIGE ZPS BAUERFEIND

28. januar

Ekipe, ki igrajo v košarkarski ligi ZPS Bauerfeind, so drugi krog odigrale v športni dvorani OŠ Stopiče. Tekmovanje sta pripravili DP Gorenjske in DP Dolenjske, Bele krajine in Posavja. Zaradi bolezni igralcev v ekipi DP Maribor sta bili odigrani le dve tekmi, odpadla tekma pa se registrira z rezultatom 20:0 za ekipo DP Kranj-Novo mesto, ekipi DP Maribor pa se točka ne podeli. V uvodni tekmi sta se pomerili združena ekipa DP Kranj-Novo mesto in DP Ljubljana Mercator. Združena ekipa je ob polčasu vodila za pet točk (29:24) in vodstvo držala vse do zmage s 53:41. Na drugem srečanju drugega kroga je ekipa DP Celje Thermana izgubila z 41:52. Slavila je ekipa DP Ljubljana Mercator.

REKORDNA UDELEŽBA SMUČARJEV NA 15. KAMPU

30. januar do 1. februar

ZPS je na smučiščih Rogle pripravila že 15. smučarski kamp z mednarodno udeležbo. Udeležilo se ga je 68 smučark in smučarjev, med njimi kar 23 lažje gibalno oviranih tetraplegikov in paraplegikov na monoskijih in njihovih spremljevalcev. Med njimi tudi parasmučarji našega društva, pridružilo se je tudi 13 ljubiteljev belih strmin iz Hrvaške in dva iz Bosne in Hercegovine. Seveda pa so tudi tokrat smučarkam in smučarjem pomagale študentke delovne terapije in njihova mentorica mag. Alenka Plemelj iz Zdravstvene fakultete v Ljubljani.

Veleslomska tekma je potekala na smučišču Mašin žaga, kjer se je pomerilo 22 tekmovalcev na monoskijih, kar predstavlja rekordno število. Na startni listi, ki jo je pripravil naš parasmučar Toni Zakrajšek, pa je bilo še 28 udeležencev 15. kampa. Tekmovalci so imeli na voljo tri vožnje, za končne uvrstitve pa sta štela dva najboljša rezultata. Med parasmučarji je bil najhitrejši Dino Sokolovič – 0:55,14 (HRV), tretja naša Brina Markež 1:05,98, četrti pa tudi naš parasmučar Gregor Gračner 1:08,13.

MEDSE SPREJELI TRI NOVE ČLANE

5. februar

V prostorih društva smo pripravili sprejem novih članov. Udeležili so se ga trije novi članov, njihovi svojci, socialna poverjenica Mojca Burger in socialni poverjenik Roman Jesenšek. Socialna poverjenica sta z zbranimi delila pomembne izkušnje glede invalidnosti, uporabne nasvete, izmenjali pa so si tudi kontakte, da bodo še naprej

sodelovali. Irena Žibert je na kratko predstavila društvo, program prevozov in kompenziranja invalidnosti, interesne dejavnosti ter program športa in rekreacije. Zbrane je pozdravila tudi predsednica Mirjam Kanalec, ki je prav tako delila dragocene informacije in praktične nasvete.

NAŠI STRELCI EKIPNO DRUGI

10. februar

DP Podravja je tretji krog strelske lige pri ZPS pripravilo na strelišču v športni dvorani Mladika na Ptuj, kjer se je tokrat pomerilo 27 strelcev iz sedmih pokrajinskih društev ZPS. To je bil hkrati tudi prvi memorial njihovega člana, odličnega strelca paralimpijca Franca Pinterja. Za naše društvo so nastopili: Džemal Alagič (290), Aleš Vrhovc (358), Jaka Umek (350), Lutfi Abdullahu (342), Jože Ponebšek, (335) in Emil Močnik (325). V ekipni konkurenci je bila tudi v 3. krogu najboljša ekipa DP Murska Sobota (1104), drugo mesto je osvojila naša ekipa DP Ljubljana (1051).

PUST – KROFOV POLNIH UST

13. februar

Pustovanje z izvirnimi maskami, ki smo jih tudi nagradili. Doživeli smo lepo pustovanje.

PREHODNI POKAL SLAČKU, BRATOVŽ TRETJI

15. februar

ZPS je 15. meddruštveni turnir v biljardu pripravila v biljardnici Planet Tuš v Kranju. Za prehodni pokal ZPS se je na šestih biljardnih mizah pomerilo 13 tekmovalcev iz petih lokalnih društev – DP jugozahodne Štajerske, DP

Prekmurja in Prlekije, DP ljubljanske pokrajine, DP Podravja in DP Gorenjske. Tekmovanje je vodil naš najboljši biljardist in evropski prvak Matej Brajkovič. Zaradi manjše udeležbe so biljardisti tekmovali v dveh skupinah po šest in sedem tekmovalcev. V skupinah so igrali med seboj, vsak z vsakim. Najboljša dva iz vsake skupine sta se po dveh zmagah uvrstila v drugi del tekmovanja. Nosilca skupin sta bila lanska finalista David Slaček DP MB in naš biljardist Slavko Krajnc. V prvem polfinalu sta se pomerila David Slaček (DP Maribor) in tetraplegik Rok Bratovž iz našega društva, v drugem pa Simon Gračnar in Sanjin Pernič, oba iz DP Celje. V finalnem nastopu sta se za prehodni pokal ZPS pomerila drugi naš najboljši biljardist David Slaček ter Sanjin Pernič. S 3:0 je bil pričakovano boljši David Slaček, ki je ponovno osvojil prehodni pokal.

Medalje za tretje mesto sta prejela Rok Bratovž in Simon Gračnar, prehodni pokal in medalje pa je podelil Matej Brajkovič.

ZAČELO SE JE TEKMOVANJE V CURLING LIGI

15. februar

Na drsališču Šport Ljubljana v Zalogu so se pričela ligaška tekmovanja v curlingu. V skupinah A in B tekmuje 14 ekip. Igralci našega društva – Robert Žerovnik, Jovita Jeglič, Jože Klemen, Jože Berčon, Jana Ferjan in Mojca Burger – letos tekmuje v skupini B, kjer je sedem ekip. To pomeni, da se bodo pod vodstvom trenerja Gregorja Verbinca pomerili šestkrat. Do sedaj so odigrali dve tekmi, prvo so z ekipo Družina dobili z rezultatom 11:1, drugo pa z ekipo Zajčki na ledu z 0:4 izgubili. Zadnje kolo lige bodo ekipe odigrale 8.

aprila 2024. V kolikor se naša ekipa uvrsti na prvo ali drugo mesto, se ponovno vrne v skupino A. Ekipa: Zajčki na ledu, Buzdovani, DP LJ, Družina, Granit 2020, Graške buče, Kamene strele, Kladivarji, Kurve, Ljubljanski lisjaki, Natančnej, Spolzke, Tresni krigle, Veriga curling team.

LIKOVNA KOLONIJA »PUST KRIVIH UST«

12. do 17. februar

V Domu paraplegikov v Semiču so se zbrali likovniki, ki so v času pustnega rajanja in odganjanja zime v prijetno toplem in sončnem vremenu slikali na temo »Pust krivih ust«. Likovna delavnica je potekala pod mentorskim vodstvom Rassa Causeviga in Ljudmile Turk. Slikarji so z motivi pustnega časa in vedute odhajajoče zime upodabljali v različnih tehnikah: olje in akril na platno, tempera barvami ter risanje z grafitom in voščenkami.

LARA NEDELJKOVIČ OSVOJILA POKAL V FRANCJI

18. februar

V Franciji je sredi februarja pod okriljem svetovne plesne zveze WDSF potekal Lyon French Open turnir, na katerem so neuradno nastopili tudi plesalci na vozičkih. Konkurenca plesalcev na vozičkih je bila močna, plesalke in plesalec plesnega kluba Zebra pa so pod vodstvom trenerja Andreja Novotnyja dosegli zelo dobre rezultate. V finalnem nastopu je naša paraplesalka Lara Nedeljkovič pometla s celotno konkurenco in osvojila zmagovalni pokal. Naša druga paraplesalka Brina Rogelj je osvojila 7. mesto in za las zgrešila finale.

PREVENTIVNI PREGLED

19. februar

Tudi letos smo kot običajno sredi februarja v društvenih prostorih organizirali preventivni pregled holesterola, sladkorja v krvi in merjenje krvnega tlaka. Vsebnosti bolezni sodobnega časa sta merila Marijana Žen Jurančič dr. med in dipl. zdravstvenik Peter Vrisk iz URI-Soča. V času, ko se soočamo z zdravstvenimi težavami, smo še bolj hvaležni za čas in znanje, ki sta namenjena našemu zdravju. Paraplegiki in tetraplegiki smo zaradi poškodb hrbtenjače še bolj nagnjeni k pridruženim boleznim, zato je tudi tokratni preventivni pregled bil priložnost, da vas posebej opozorimo, da premalo storimo za svoje zdravje. Preventivnega pregleda se je udeležilo približno 40 naših članic in članov, ki so v pogovoru dobili tudi individualna navodila.

PO DRUGEM KROGU VODIJO NAŠI ŠAHISTI

20. februar

DP Gorenjske je pripravilo drugi krog šahovske lige ZPS Gradex, ki je potekal v prostorih gostišča Marinšek. Pomerilo se je 17 šahistov iz šestih pokrajinskih društev ZPS. Šahisti so v sedmih krogih za razmišljanje posamičnih partij imeli na voljo 10, težje gibalno ovirani tetraplegiki pa 12 minut. Prvo mesto je osvojila naša ekipa DP Ljubljana (11,5 točk), prvo mesto v posamični konkurenci pa je osvojil domačin Ivica Vukadin iz DP KR (6,5 točk); tretji je bil naš šahist Adam Dmitrovič (4,5 točk).

INFO TOČKA NA URI-SOČA**20. februar**

Naše društvo že vrsto let sodeluje z URI-Soča z t. i. »Info točko«, kjer že v času rehabilitacije paraplegikom in tetraplegikom iz naše regije poskušamo predati naše izkušnje in pomembne informacije, ki jim lahko pomagajo pri rehabilitaciji in spopadanju z invalidnostjo. Udeležence smo informirali o kompleksni dejavnosti društva, hkrati pa smo jih seznanili, da se lahko v primeru morebitnih potreb obrnejo na nas. »Info točko« je organizirala socialna delavka Vanja Skok, udeležili pa so se je tudi predstavniki našega društva: predsednica Mirjam Kanalec, socialna delavka Irena Žibert in član društva Bojan Lukežič. Prvi stik v času rehabilitacije se nam zdi izredno pomemben, saj takrat udeleženci potrebujejo največ podpore in informacij. Projekt sofinancira AVP.

EKIPA ČETRТА, RAVNIKARJEVA TRETJA**23. februar**

DP Koroške je pripravilo drugi krog kegljaške lige. Tekmovanje, posvečeno odličnemu kegljaču Stanku Grnjaku, je potekalo na štiristeznem kegljišču Športnega centra na Ravnah na Koroškem. V ekipni in posamični konkurenci je nastopilo 30 kegljačic in kegljačev iz sedmih pokrajinskih društev Zveze. V naši ekipi so kegljali Majda Ravnikar, Janez Kokalj, Štefan Glavan in Džemal Alagič. V ekipni konkurenci je bila najboljša ekipa DP Novo mesto (1901), četrta DP Ljubljana (1669). Med kegljačicami se je z največ podrtimi keglji zmage veselila Martina Glavič DP NM (482), na tretje mesto se je zavihtela Majda Ravnikar DP LJ (386).

NAŠA EKIPA PRVO TEKMO DOBILA, DRUGO PA IZGUBILA**25. februar**

V športni dvorani Pungrt v Šmartnem pri Litiji so ekipe, ki igrajo v košarkarski ligi ZPS Bauerfeind, odigrale tretji krog.

RAZSTAVA JANEZA POTOČNIKA V NARODNI GALERII**27. februar**

Ogledali smo si dela Janeza Potočnika v Narodni galeriji.

VEČERJA BEDAKOV**29. februar**

V Kulturnem domu Mengeš je naše društvo organiziralo ogled komedije Večerja bedakov. Komedija je velika francoska uspešnica. V predstavi se Peter igra s prijatelji nenavadno igro – idiotsko večerjo. Vsak izmed njih ima misijo, da na večerjo pripelje največjega bedaka. Tisti, ki predstavi bedaka svetovnega razreda, je zmagovalec igre. Ob ogledu komedije smo se zelo zabavali in se iskreno nasmejali.

OPERNA PREDSTAVA MADAM BUTTERFLY**4. marec**

Naše društvo je organiziralo ogled operne predstave Madam Butterfly v SNG Opera in balet Ljubljana. Gre za japonsko tragedijo v dveh dejanjih, ki je izvedena v italijanskem jeziku. Predstava je z enim odmorom trajala dve uri in pol. Puccini je dejal, da je z Madama Butterfly ustvaril opero, v katero je izlil svoje srce in dušo. Celo življenje jo je označeval kot svoje najboljše in najmodernejšo delo. SNG Operi in balet Ljubljana se zahvaljujemo za topel sprejem!

PRAZNOVANJE OB DNEVU ŽENA

8. marec

Naše članice, sodelavke in prijateljice društva so praznik dan žena praznovale v Hotelu Grosuplje.

MLADI UPI PLEŠEJO NA TELEVIZIJI

9. marec

Naša mlada članica Brina Rogelj pleše v klubu Zebra že tretje leto. Trenira dvakrat tedensko in se redno udeležuje plesnih tekmovanj. Letos bo začela tekmovali v kategoriji IPC junior. Brina je bila gostja oddaje Krompir na RTV SLO 1 v soboto, 9. marca 2024 ob 9:10 uri.

BOJAN LUKEŽIČ V VLOGI POMOČNIKA TRENERJA

6. do 9. marec

V italijanskem mestu Lignano je potekal odmeven mednarodni namiznoteniški turnir, na katerem je nastopilo 296 igralcev iz 49 držav. V številni slovenski reprezentanci sta tekmovala tudi Ljubiša Gajič, član našega društva in Andreja Dolinar iz DP Gorenjske. Turnir je bil naporen, saj so slovenski igralci že prvi dan odigrali kar 17 posameznih dvobojev. V posamični konkurenci je za napredovanje iz svoje skupine bil še najbližje Ljubiša Gajič, ki mu je ob zaključkih nizov zmanjkalo malo sreče, zmagal pa je v igri dvojic z Gašperjem Mlakarjem proti dvojici iz Italije. Reprezentanco je vodil selektor Ožbej Poročnik, v vlogi pomočnika pa se je premierno in z bogatimi izkušnjami odlično izkazal Bojan Lukežič.

KEGLJANJE ZA POKAL OBČINE SLOVENSKA BISTRICA

18. marec

Na kegljišču Športnega parka v Slovenski Bistrici je potekalo meddruštveno kegljaško tekmovanje za pokal Občine Slovenska Bistrica. Organizatorji (Društvo paraplegikov Podravja) so tekmovanje posvetili občinskemu prazniku. V ženski konkurenci je prvo mesto osvojila Marija Kerec – DP MB (432), tretje pa naša kegljačica Senka Ivanišević (393).

TRETJI V 3. KROGU ŠAHOVSKE LIGE

19. marec

DP Istre in Krasa je pripravilo tretji krog v šahovski ligi ZPS Gradex. Na Smrekarjevi domačiji v Grobišču se je zbralo 16 šahistov iz petih pokrajinskih društev ZPS. Društvo paraplegikov Iskre in Krasa pa je tekmovanje na črno-belih poljih posvetilo tudi svojemu odličnemu šahistu Viktorju Brezovniku. Barve našega društva so tokrat branili: Jasmin Sabljakovič (5 točk), Franc Urankar (3 točke) in Adam Dmitrovič (3 točke). Prvo mesto je osvojila ekipa DP Maribor (14,5 točk), druga je bila DP Celje (11,5 točk), tretja DP Ljubljana (11 točk).

ČETRTI KROG IN ZAKLJUČEK STRELSKE LIGE

20. marec

Na strelišču TVD Partizan v Murski Soboti so strelci, ki tekmujejo v strelski ligi ZPS, odstreljali zaključni, četrti krog. Tekmovanje je pripravilo DP Prekmurja in Prlekije, rezultati v ekipni konkurenci ligaškega tekmovanja pa so šteli tudi za državno prvenstvo. V četrtem krogu se je pomerilo 23 strelcev iz šestih pokrajinskih društev Zveze. Nastopila je

tudi strelka Vesna Novak DP CE (342), s standardno puško pa je izven konkurence nastopil tudi Uroš Jurečič DP LJ in dosegel 221,8 krogov. V naši ekipi so nastopili še: Džemal Alagič (pištola 304), Andor Palkovič SH1 (305), Jože Ponebšek SH2 (353) in Lutfi Abdullahu SH2 (344). V ekipni konkurenci 4. kroga je prvo mesto osvojila ekipa DP Murska Sobota (1.102), druga je bila DP Ljubljana (1.026).

Prvo mesto strelske lige 2023/2024 je osvojila ekipa DP Murska Sobota (4.368), druga je bila naša DP Ljubljana (4.182).

3. KROG KEGLJAŠKE LIGE S 24. MEMORIALOM

22. marec

DP jugozahodne Štajerske je na kegljišču Golovec v Celju pripravilo tretji krog kegljaške lige in 24. memorial Petra Zdovca. Tekmovanja se je udeležilo 41 kegljač in kegljačev iz osmih pokrajinskih društev ZPS. V sklopu memoriala je potekalo tudi državno prvenstvo veteranov, na katerem je tekmovalo deset kegljačev. V ekipni konkurenci se je najvišje uvrstila ekipa DP Novo mesto (1594), peta je bila naša DP Ljubljana (1417). V moški konkurenci je največ kegljev podrl Miran Jernejšek DP MB (468). Med kegljačicami je bila najboljša Martina Glavič DP NM (409), na drugo mesto se je zavihtela naša kegljačica Senka Ivanišević (389). V konkurenci veteranov je zmagal Franc Kuhel DP NM (368), drugi je bil naš kegljač Janez Kokalj (336).

UŽIVALI SMO V PLANIŠKEM PRAZNIKU

22. marec

Planica je nekaj posebnega, saj vsako leto navdušuje na tisoče ljubitelje smučarskih skokov in poletov. Toda letos je še dodatno nekaj posebnega. Izredno bogato skakalno turnejo zaključuje naš najboljši skakalec Peter Prevc, okrog katerega se praktično vrti celotna Planica. Iz njihove športne družine, poleg treh bratov skakalcev, izhaja tudi njihova izredno nadarjena sestra Nika Prevc, ki je 21. marca komaj pri devetnajstih letih ponosno dvignila veliki kristalni globus. Naslednji dan pa smo se veselo razpoloženi in polni pričakovanj z dvema kombijema odpravili proti sončni Planici. Naša pričakovanja so se seveda uresničila, čeprav nam je kmalu zastal dih ob neverjetni smoli in padcu Anžeta Laniška. Toda vse je bilo v redu in po prvi seriji smo imeli Petra Prevca in Timija Zajca na drugem in tretjem mestu. Nato pa planiška pravljica – zmaga Petra Prevca.

NAŠI KOŠARKARJI PO 4. KROGU DRUGI

24. marec

DP jugozahodne Štajerske je pripravilo 4. krog in zaključek košarkarske lige ZPS Bauerfeind za sezono 2023–2024. Tekme so potekale v Športni dvorani 1. OŠ Celje, ekipe pa so se pomerile za uvrstitev na državno prvenstvo (playoff), ki ga bo organizirala ZŠIS - POK. V prvi tekmi zaključnega kroga sta se pomerili DP Celje Thermana in DP Maribor. Boljši so bili Celjani, ki so Mariborčane premagali z 61:30. V drugi tekmi sta se pod koši srečali ekipi DP Celje Thermana in DP Kranj-Novo mesto. Celjani so slavili tudi v drugi tekmi in združeno ekipo nadigrali s 60:45. Zaključno tekmo četrtega kroga sta

odigrali DP Ljubljana Mercator in DP Maribor. Z rezultatom 47:32 so zmagali Ljubljančani. Po zaključku lige so bili prvi DP Kranj-Novno mesto, drugi DP Ljubljana Mercator, tretji DP Celje Thermana in zadnji DP Maribor.

RAZLIČNOST JE ZAKON NA OŠ TONETA ČUFARJA

27. marec

Že kar nekaj let je minilo od našega zadnjega obiska na Osnovni šoli Toneta Čufarja v centru Ljubljane. Tokrat smo vabilo dobili od žene našega člana, ki je tam zaposlena, kateremu smo se z veseljem odzvali. Dogovorili smo se, da pripravimo štiri delavnice za dva šesta in dva sedma razreda. Košarko, namizni tenis, slikanje z usti ter arhitekturne ovire. Delavnice so izvedli naši člani Andor, Ljubiša, Željko ter Žan, na pomoč pa je priskočila tudi Nika. Kot smo že navajeni, so bili zaposleni na šoli in učenci nadvse zadovoljni nad delavnicami. Projekt sofinancira AVP.

MIRJAM KANALEC OSTAJA NA KRMILU DRUŠTVA

28. marec

Predsednica društva Mirjam Kanalec in podpredsednica Mojca Burger bosta naše društvo vodili tudi v naslednjem mandatnem obdobju.

NA NIZOZEMSKEM LARA PRVA, BRINA DRUGA

29. do 31. marec

V Amsterdamu na Nizozemskem je potekalo odprto prvenstvo Nizozemske v paraplesu, s katerim se je tudi uradno začela paraplesna sezona 2024. Pod vodstvom trenerja Andreja Novotnyja je nastopilo šest slovenskih

paraplesalk, ki so se na plesnem parketu borile za točke svetovne rating lestvice. Nastopile so: Nastija Fijolič, Ines Golobič, Hana Agovič, Nika Bratuš ter Lara Nedeljkovič in Brina Rogelj, ki sta tudi članici našega društva. V prvem tekmovalnem dnevu je Brina prvič nastopila na IPC tekmi. V kategoriji Single women freestyle class 2 je bila odlična tretja in je občutno presegla mejo točk za normo za nastop na evropskem prvenstvu. Drugi dan so plesale v kategoriji Dutch Open Hoofdklasse Single women class 2. Brina je v finalu zasedla šesto mesto, Lara pa je z odličnim nastopom osvojila prvo mesto. Naslednja kategorija je bila IPC Single women class 2, kjer je plesalo 16 plesalk. Brina in Lara sta s svojim nastopom priplesali v finale. Brina je zasedla odlično šesto mesto, Lara pa je ponovno osvojila stopničke in izvrstno drugo mesto. Zadnji tekmovalni dan sta odlično plesali Nika in Brina. V kategoriji Duo latin class 2 sta si priplesali finale in zelo dobro peto mesto. V popoldanskem času pa je sledila njuna glavna tekma v kategoriji IPC Junior women class 2. Brina in Nika sta bili za razred boljši od ostale konkurence. Brina je zasedla vrhunsko drugo mesto, Nika pa se je povzpela do najvišje stopničke in še drugič je na tem tekmovanju zadonela naša Zdravljica.

ENO PRVO IN DVE DRUGI MESTI NA DRŽAVNEM PRVENSTVU

6. april

Na strelišču na Dolenjski cesti v Ljubljani je potekalo 33. državno prvenstvo v parastrelstvu za invalide, ki ga je organizirala ZŠIS-SPK. Med številnimi tekmovalci so se tekmovanja udeležili tudi parastrelci paraplegiki in tetraplegiki iz nekaterih pokrajinskih društev ZPS. V ekipi

našega društva so nastopili: Maj Crkvenjaš, Džemal Alagič, Aleš Vrhovc, Jože Ponebšek, Emil Močnik, Lutfi Abdullahu, Jaka Umek in Uroš Jurečič. Parastrelci so tekmovali v streljanju s serijsko in standardno puško ter zračno pištolo, nastopili pa so v posamični in ekipni konkurenci. V moški konkurenci, v skupini SH1 (serijska puška), je naslov državnega prvaka osvojil Franc Jožef DP MS (362), v skupini SH2 pa Venčeslav Bezjak DP MS. Med strelci, ki so streljali s standardno puško SH2, je državni prvak postal naš strelec Aleš Vrhovc (626,3). V streljanju s standardno puško, SH1, je prvo mesto osvojil Franc Jožef DP MS (594,5), drugi je bil naš Maj Crkvenjaš (583,5). V streljanju z zračno pištolo je največ krogov nastreljal Gašper Peček DP NM (524), drugi je bil strelec našega društva Džemal Alagič (488). V ekipnem tekmovanju v skupini SH1 (serijska puška) je prvo mesto osvojila ekipa DP Novo mesto (1027), v skupini SH2 (serijska puška) je drugo mesto osvojila ekipa DP Murska Sobota (1059), osma je bila ekipa DP Ljubljana (648).

RAZLIČNOST JE ZAKON NA OŠ NOVE JARŠE

8. april

Po jesenskem obisku devetih razredov so se na Osnovni šoli Nove Jarše odločili, da naš projekt, Različnost je zakon, ponudijo tudi sedmošolcem. Najprej so teoretični del in osebne zgodbe predstavili Andor, Slavko in Rok, nato pa so se učenci preizkusili na delavnicah. Plesno delavnico sta izvedla naša najboljša paraplesalka Lara in njen trener Andrej, slikanje z usti je predstavil Željko, namizni tenis Ljubiša, košarko na vozičkih Andor in Slavko, na poligonu pa sta bila prisotna Lutfi in Žan. Zahvaljujemo se OŠ Nove

Jarše in učiteljici Kristini za povabilo. Verjamemo, da bomo v prihodnje še sodelovali. Program sofinancira AVP.

KOŠARKAŠI TRETJI NA DRŽAVNEM PRVENSTVU

14. april

ZŠIS-SPK je organizirala že 33. državno prvenstvo v košarki na vozičkih (play-off). Tekmovanje je v športni dvorani Tri Lilije v Laškem pripravilo Društvo paraplegikov jugozahodne Štajerske. V prvi tekmi sta se pomerili DP Kranj-Novno mesto in DP Maribor. Favorizirana združena ekipa je z rezultatom 67:47 suvereno premagala Mariborčane. V drugi tekmi sta se pod koši srečali naša DP Ljubljana Mercator in DP Celje Thermana. Z boljšo igro in manj napakami so Celjani z rezultatom 63:45 ugnali Ljubljančane. V naslednji tekmi sta se za tretje mesto pomerili DP Ljubljana Mercator in DP Maribor. Tesne zmage so se veselili naši igralci, ki so z rezultatom 57:55 porazili Mariborčane in tako osvojili pokal za tretje mesto. V četrti tekmi sta se za državnega prvaka pomerili najboljši ekipi DP Kranj-Novno mesto in DP Celje Thermana. Po dokaj izenačeni prvi četrtini je celjska ekipa v nadaljevanju naredila koš razliko, ki jo je uspešno zadržala vse do konca tekme in zmagala. Končni rezultat je bil 63:50.

V ŠPAS TEATRU SMO SE NASMEJALI DO SOLZ

19. april

Na društvu smo organizirali ogled predstave Kriza srednjih let v Špas teatru v Mengšu. Izvrsten Ranko Babič je z nami zaupno delil izkušnje o tem, kako se sooča s krizo srednjih let, ki prej ali slej doleti vsakega moškega. In kako ta, hočeš-nočeš, vpliva na odnose z boljšo polovico. Ranko v komediji

razmišlja tudi, da sta morda za vse to kriva otroštvo in vzgoja, morda pa so srednja leta samo pravi čas, da se poišče strokovna pomoč? Z Rankom v glavni vlogi smo tako preživeli smeha in zabave poln petkov večer.

PREHODNI POKAL OBČINE OSVOJILA DP NOVO MESTO

20. april

Na kegljišču v Kamniku je DP ljubljanske pokrajine pripravilo zaključni četrti krog kegljaške lige ZPS, hkrati pa se je 40 kegljačic in kegljačev iz osmih pokrajinskih društev ZPS pomerilo za prehodni pokal Občine Domžale. Društvo je tudi tokratni, že 26. turnir, posvetilo občinskemu prazniku.

SPREJEM NOVIH ČLANOV

22. april

V prostorih društva smo pripravili sprejem za pet novih članov. Prisotna je bila ena od svojcev člana in socialna poverjenica Mojca Burger ter socialna poverjenika Roman Jesenšek in Ljubiša Gajič. Socialni poverjeniki so z novimi člani delili pomembne izkušnje glede invalidnosti, uporabne nasvete, izmenjali pa so si tudi kontaktne podatke, da bodo ohranjali stike. Za začetek smo se med seboj predstavili, da smo se bolje spoznali – vsak je podelil nekaj o sebi, o svoji poškodbi in občutkih, s katerimi se sooča. Zatem je Irena Žibert na kratko predstavila društvo in osem posebnih socialnih programov. Zbrane je pozdravila tudi predsednica Mirjam Kanalec, ki je prav tako delila dragocene informacije in praktične nasvete. Predstavila se nam je tudi strokovna vodja osebne asistencije Nina Černe, ki je nove člane seznanila z izvajanjem osebne asistencije na društvu.

LARA NEDELJKOVIČ PREJELA PRIZNANJE PLESNE ZVEZE

22. april

V Gledališču Koper je Plesna zveza Slovenije nagradila najuspešnejše plesalce. Razglasila je naj solistko, naj solista, naj dvojico, naj SLP in RNR par, naj skupino Rin in naj formacijo leta 2023.

Med nagrajenci je bronasto priznanje za leto 2023 prejela tudi naša odlična paraplesalka Lara Nedeljkovič. Čestitke!

OGLEDALI SMO SI UMETNIŠKO ZBIRKO KROPLES

23. april

V Narodni galeriji v Ljubljani smo si ogledali umetniško zbirko Kroples.

RAZLIČNOST JE ZAKON NA OŠ PRESERJE

25. april

Tokrat smo na povabilo učiteljice obiskali Osnovno šolo Preserje, ki jo obiskuje tudi naša mlajša članica in perspektivna plesalka Brina Rogelj. V okviru dogodka Zdrave šole smo izvedli tri delavnice. Otroci in njihovi starši so se lahko preizkusili v košarki na vozičkih, se zapeljali z invalidskim vozičkom po poligonu z arhitekturnimi ovirami ter preverili, kako jim gre slikanje z usti. Program sofinancira AVP.

PRVA SEJA UPRAVNEGA ODBORA V NOvem MANDATU

25. april

Na volilnem zboru članov društva, 28. marca 2024, so bili izvoljeni člani organov društva za mandatno obdobje 2024–2028. Prva seja izvršilnega organa v novem mandatu

je bila 25. aprila, katere se je poleg članov upravnega odbora udeležila tudi Petra Mežnar, predsednica nadzornega odbora. Pregledali so zapisnik prejšnje seje UO in zapisnik zbora članov. Mirjam Kanalec je prisotne seznaniła z varovanjem osebnih in zaupnih podatkov, vsi pa so se zavezali, da jih bo pri njihovem delu vodila izključno dobrobit društva in svojih osebnih interesov ne bodo postavljali pred interese društva. Predsednica in strokovna delavka Irena Žibert sta poročali o aktivnostih, ki so potekale na društvu v prvih štirih mesecih letošnjega leta, ter jih seznaniła z načrtovanimi dogodki v prihodnje. Pomemben del seje je bil namenjen oblikovanju predloga kandidatov za organe in položaje Zveze paraplegikov Slovenije za mandatno obdobje 2024–2028. 28. maja je potekala volilna skupščina Zveze, na kateri je bilo izvoljeno vodstvo Zveze za naslednja štiri leta.

OGLED RAZSTAVE RAZŠIRJENI VID

30. april

V ljubljanski Cukrarni smo si ogledali zanimivo razstavo dvajsetih umetnic in umetnikov – Razširjeni vid.

SLOVENSKO BAKLO NOSILI TUDI NAŠI PARAPLEGIKI

6. maj

Na Prešernovem in Mestnem trgu so tudi športniki našega društva pozdravili in nosili slovensko baklo. Ljubitelje športa je v ponedeljek v Ljubljani pričakal prelep pogled na Mestni in Prešernov trg, saj sta bila polna športnikov in športnic. Tako nekdanjih, članskih kot malo mlajših. Slovensko baklo, ki ponazarja vseslovensko športno moč in enotnost, so pozdravili številni veliki ljubljanski in slovenski športniki.

Med njimi tudi najstarejša olimpijca, brata Cveto in Janez Pavčič, ki sta se olimpijskih iger udeležila že pred 68 leti. Pa tudi športniki invalidi, med katerimi so slovensko baklo na invalidskih vozičkih ponesli – paraplesalka Lara Nedeljkovič, biljardist Matej Brajkovič in košarkar Jože Berčon.

Številne zbrane športnice, športnike in olimpijce je nagovoril ljubljanski podžupan Samo Logar, vsi pa že z optimizmom zremo proti prihajajočim olimpijskim igram v Parizu.

NAŠI ŠAHISTI ZASEDLI DRUGO MESTO

7. maj

Že po tradiciji je tudi letošnji, četrti krog šahovske lige ZPS Gradex pripravilo DP Dolenjske, Bele krajine in Posavja. In tudi letošnji, že 29. turnir, je društvo posvetilo svojemu odličnemu šahistu in prvemu predsedniku društva, Jožetu Radeju. Dolenjsko društvo je tekmovanje pripravilo v svojih prostorih v Novem mestu. Zaključnega kroga se je udeležilo 18 šahistov iz petih pokrajinskih društev Zveze. Naše društvo so zastopali: Jasmin Sabljakovič, Bor Melanšek, Adam Dmitrovič in Franc Urankar. Prvo mesto je v 4. krogu osvojila ekipa DP Maribor (14 točk), tretja je bila DP Ljubljana (11,5 točk). Najboljši v posamični konkurenci je bil Blaž Kuhar DP MB (6,5 točk). Zmagovalni pokal lige 2023/2024 je osvojila DP Maribor (52 točk), druga je bila naša ekipa DP Ljubljana (48,5 točk).

PONOVNO OBISKALI OŠ TRZIN

7. maj

Tokrat smo bili ponovno povabljeni na OŠ Trzin. Šolska svetovalna delavka Katja nas je kontaktirala in rezervirala

termin že v septembru 2023. Na dan, ko so po osnovnih šolah pisali NPZ-je, smo mi učencem sedmega A in B razreda predstavili naš program Različnost je zakon. Učenci in učitelji so na predavanju izvedeli vse o poškodbah hrbtenjače, potem pa so se lahko preizkusili še v košarki na vozičkih in se zapeljali z vozički po poligonu z najbolj pogostimi arhitekturnimi ovirami. Nad programom in izvedbo so bili navdušeni tako učenci kot učitelji. Verjamemo, da bomo s Trzinci še sodelovali. Program sofinancira AVP.

SESTANEK SOCIALNIH POVERJENIKOV

7. maj

V prostorih društva smo imeli sestanek socialnih poverjenikov, ki se ga je udeležilo deset članov skupine. Na sestanku smo pogledali, kako aktivni so bili socialni poverjeniki od prejšnjega sestanka (obiski članov, telefonski klici). Socialni poverjeniki so dobili posodobljene sezname članov in poročali o opravljenem delu. Na sestanku smo naredili načrt manjših srečanj posameznega poverjenika z njegovimi člani, določili smo datume in kraje srečanj. Dogovorili smo se tudi glede nadaljnjega dela mreže socialnih poverjenikov, do naslednjega sestanka. Zahvaljujemo se celotni poverjeniški mreži za dobro delo, ki ga opravljajo.

DRŽAVNO PRVENSTVO V KEGLJANJU

11. maj

Na kegljišču Golovec v Celju je potekalo državno prvenstvo v kegljanju za invalide, ki ga je organizirala ZŠIS-SPK. Med številnimi nastopajočimi se ga je udeležilo tudi 15 kegljačic in kegljačev iz petih pokrajinskih društev ZPS. Tekmovali

so na desetsteznem kegljišču v štirih različnih kategorijah (KPM, KTM, KPŽ, KTŽ).

V moški kategoriji (KPM), kjer tekmujejo paraplegiki, je naslov državnega prvaka osvojil Tone Kanc (484) DP NM. Med kegljači tetraplegiki (KTM) se je z največ podrtimi keglji (416) zmage veselil Aleš Povše DP CE, na drugo mesto se je zavihtel naš kegljač Slavko Ivančič (400). V ženski kategoriji KPŽ je državna prvakinja postala Martina Glavič (377) DP NM, tretja pa naša Majda Ravnikar (303).

POKAL TONETA POGAČNIKA OSVOJILA EKIPA PDM TREVISO

11. do 12. maj

Naše društvo je v letošnjem letu pripravilo že 43. Pogačnikov memorial in 27. mednarodni turnir v košarki.

PRVI KROG 29. SEZONE ATLETSKE LIGE

17. maj

Atleti našega društva tudi v letošnji sezoni tekmujejo v ekipni atletski ligi ZPS. Na atletskem stadionu na Ravnah na Koroškem se je s prvim krogom začela ekipna atletska liga, ki jo je pripravilo DP Koroške. V dobrih vremenskih razmerah se je na tekmovalnem zbralo 32 tekmovalcev iz petih pokrajinskih društev Zveze, ki so nastopili v osmih disciplinah – štiri metalne (disk, kopje, kij, krogla) in štiri vožnje (100, 200, 400 in 800 metrov). Na tekmovališču je bilo šest ekip, Društvo paraplegikov jugozahodne Štajerske pa že drugo sezono zapored tekmuje z dvema ekipama. Najboljši rezultat je dosegel Boris Žibert (SG), ki je v vožnji na 100 m z rezultatom 18:50 sekund prejel 736,76 točk. Po prvem krogu vodi DP Koroške.

NAŠA EKIPA DRUGA NA KEGLJANJU**20. maj**

DP Dolenjske, Bele krajine in Posavja je v sklopu projekta 17. Rudolfovih tednov športa v Mestni občini Novo mesto, ki jih organizira Zavod Novo mesto, organiziralo ekipno tekmovalje v kegljanju, na kegljišču Portoval v Novem mestu. Tekmovanja so se udeležile štiri ekipe iz pokrajinskih društev ZPS (DP Dolenjske, Bele krajine in Posavja, DP ljubljanske pokrajine, DP Podravja in DP Prekmurja in Prlekije). Največ kegljev je podrla in posledično osvojila pokal za prvo mesto domača ekipa DP Dolenjske, Bele krajine in Posavja (1985 podrtih kegljev), drugo mesto je osvojila naša ekipa DP ljubljanske pokrajine (1770). Po končanem tekmovalju je na sedežu društva potekala razglasitev rezultatov in podelitev pokalov.

RIBIČI V DRUGEM KROGU LOVILI OB RIBNIKU PIVOLA**22. maj**

DP Koroške je pripravilo drugi krog ribiške lige. Tekmovalje v športnem ribolovu s plovcem je v lepem vremenu potekalo ob ribniku Pivola, ki ga upravlja ribiška družina Maribor in je našim ribičem že dobro znan. V drugem krogu lige je tekmovalo 21 ribičev iz sedmih pokrajinskih društev Zveze. Po štiriurnem tekmovalju je slavila DP CE (4 točke – 43.770 g), peta je bila naša ekipa DP LJ (14 točk – 14.320 g). V posamični konkurenci je zmagal Rudi Centrih DP CE (32.260 g).

SREČANJE S SOCIALNO POVERJENICO PETRO MEŽNAR**23. maj**

Članice in člani vzhodnega predela Ljubljane so se družili s svojo socialno poverjenico.

RAZLIČNOST JE ZAKON NA OŠ DRAGOMELJ**25. maj**

Tokrat smo se priključili tradicionalni dobrodelni prireditvi Mladostni utrinki, ki jo vsako leto izvedejo na OŠ Dragomelj. Svoj delček mozaika tej prireditvi smo s postavitvijo poligona prispevali tudi mi. Otroci in starši so se lahko usedli na invalidske vozičke in se zapeljali po poligonu z najpogostejšimi arhitekturnimi ovirami, s katerimi se člani srečujemo vsak dan. Zraven sta Lutfi in Slavko povedala svoji zgodbi ter opozorila na pasti, ki prežijo v prometu. Program sofinancira AVP.

16. ATV MOTO ZBOR PO KRASU**24. do 26. maj**

ZPS je organizirala že 16. ATV moto zbor, ki je potekal v Lipi na Krasu. Zbralo se je 17 motoristov z nekaj spremljevalci. Med njimi tudi člani našega društva. V petek zvečer jih je gospodar domačije pogostil z odličnimi domačimi jedmi, po večerji pa je sledilo druženje. Zjutraj so se ob lepem sončnem vzhodu podali na pot. Z vožnjo so nadaljevali do Pliskovic, peljali mimo znamenite Lipice do Matavuna, kjer so zavili na makadamsko pot proti Brkinom. Med vožnjo jim je dogajanje popestril dež in okvara motorja, nakar je Ermin Kaukovič poskrbel za vleko motorja, da so lahko prispeli na kosilo blizu Ilirske Bistrice. Pot so nadaljevali mimo Premškega

gradu na vzpetino Šilentabor, od koder je krasen razgled na Vremščico, Nanos in celo Čaven s Trnovsko planoto. Pred nočjo so prispeli na Golc, kjer so si ogledali prekrasen sončni zahod in pot nadaljevali s prižganimi lučmi, da so se prebili po gozdni poti do bivališča z 210 prevoženimi kilometri.

SPECIALNI TRENING ZA GIBALNO OVIRANE MOTORISTE

26. maj

V AMZS Centru varne vožnje na Vranskem je prvič potekal specialni trening za gibalno ovirane motoriste, na katerem so pod budnim očesom AMZS inštruktorja trenirali obvladovanje svojega vozila, t. i. trikolesnika. Treninga so se udeležili trije naši motoristi – Adolf Košmrl in Jože Zajc iz našega društva ter Damjan Peklar iz DP Podravja. Specialni trening je izvedla Javna agencija RS za varnost prometa v sodelovanju z AMZS in društvom MzM – Motoristi za motoriste z namenom motoristom z gibalnimi omejitvami omogočiti trening varne vožnje v varnem okolju in izboljšanje voznških veščin ter poskrbeti za njihovo varno udeležbo v prometu. Na trike motornih kolesih, t. i. trikolesnikih, so pod budnim očesom AMZS inštruktorja Vojka Safrana trenirali obvladovanje vozil in se preizkusili v kritičnih situacijah, ki bi se lahko pripetile tudi na cesti. Trening je bil prilagojen značilnostim motorjev, praktične vaje na poligonu so potekale tako na asfaltnih površinah kot na drseči podlagi.

ŽENSKA SEKCIJA V SEMIČU

27. do 30. maj

Članice ženske sekcije, ki se vsakih štirinajst dni srečujejo v prostorih društva, so se ob koncu maja srečale tudi v Semiču.

OBISKALI OŠ VENCLJA PERKA

30. maj

Osnovno šolo Vencija Perka v Domžalah smo s projektom Različnost je zakon obiskali že večkrat.

Tokrat je Rok Bratovž na željo svoje hčerke obiskal njen razred 3.b na OŠ Vencija Perka v Domžalah. Z učiteljico Bredo sta se dogovorila, da jih obiše 30. maja. Tako so otroci preko slik in videov izvedeli več o poškodbah hrbtenjače in na kaj naj sami pazijo, da se jim kaj takega ne bi zgodilo. Nekaj stvari so otroci že vedeli, saj je poleg Rokove hčerke v razredu tudi vnukinja od našega člana Eda Planinca. Rok jim je v dar prinesel tudi zadnjo slikanico o Levu Rogiju, Lev Rogi in krila v srcu. Učenci so se na koncu Roku zahvalili in ga pospremili do stopnic, nato pa so ga kuharji nesli po stopnicah, saj šola žal ni primerno arhitekturno urejena. Program sofinancira AVP.

EKIPA NAŠIH ATLETINJ IN ATLETOV ČETRTRA

4. junij

Na celjskem atletskem stadionu Kladivar je potekal 2. krog ekipnega atletskega tekmovanja, ki ga je pripravilo DP jugozahodne Štajerske. Tekmovanja se je udeležilo 42 tekmovalcev iz šestih pokrajinskih društev ZPS, ki so nastopili v osmih disciplinah – štiri metalne (disk, kopje, kij, krogla) in štiri vožnje (100, 200, 400 in 800 metrov). Sam začetek tekmovanja so zaradi nevihte morali prestaviti in počakati, da so se črni oblaki umaknili. Tokrat je presenetila druga celjska ekipa, ki je osvojila prvo mesto in tudi prevzela vodstvo na skupni uvrstitvi. Drugi so bili Korošci, tretja pa prva celjska ekipa. Najboljši rezultat je dosegel Boris Žibert,

ki je za rezultat 19:00 sekund v vožnji na 100 metrov prejel 717,37 točk. Naša ekipa je na solidnem četrtem mestu.

TRETJI KROG RIBIŠKE LIGE ZPS

5. junij

DP Prekmurja in Prlekije je pripravilo tretji krog ribiške lige ZPS, hkrati pa je bil to že 13. memorial ustanovitelja organizacije slovenskih paraplegikov in člana prekmurskih paraplegikov Ivana Peršaka. Tokrat je tekmovalje v športnem ribolovu s plovcem potekalo v lepem vremenu ob ribniku Ormož, ki je bogat predvsem s krapci. Ribiči so tekmovali v ekipni in posamični konkurenci, zbralo pa se je 17 ribičev iz sedmih pokrajinskih društev Zveze. Med njimi tudi ribiči našega društva.

Po štiriurnem tekmovalju so se zmage veselili ribiči iz DP Novo mesto (7 točk – 42.955 g), šesta DP Ljubljana (15 točk – 14.110 g). Med posamezniki je bil najboljši Gašper Peček DP NM (22.510 g).

SREČANJE S SOCIALNIM POVERJENIKOM V ZASAVJU

6. junij

V Restavraciji Naš hram na Kisovcu smo organizirali srečanje članic in članov z njihovim socialnim poverjenikom Marjanom Zupancem.

V SMUČANJU NA VODI ZMAGAL BORUT SEVER

5. do 9. junij

Ljubitelji smučanja na vodi so se ponovno zbrali na tradicionalnem smučarskem kampu na morju, ki ga vsako leto pripravi Wakeboard klub Krk. Udeležilo se ga je pet

članov iz nekaterih pokrajinskih društev ZPS. Udeleženci so se prve dni pripravljali in trenirali za tekmo, zadnji dan pa tekmovali.

Zmagal je Borut Sever, drugi je bil Gregor Gračner, tretji Matej Lednik, četrty Gregor Haber, peti pa Milan Slapničar.

TUDI NAŠ PARASTRELEC NA EP

10. junij

V Granadi je v začetku junija potekalo evropsko prvenstvo v parastrelstvu, ki je bilo še zadnje tekmovalje, kjer so se lahko dosegle paralimpijske kvote. Od slovenskih parastrelcev jo ima le Franček Gorazd Tiršek iz DP jugozahodne Štajerske in pri tem bo žal tudi ostalo. V disciplinah SH2, kjer sta nastopila naš Aleš Vrhovc in Siniša Jeremič iz DP Istre in Krasa, kvote niso bile več na voljo. V disciplini R1, zračna puška stoje, je nastopil tudi Jožef Franc (SH1) iz DP Prekmurja in Prlekije.

MALI MARATON FRANJA

9. junij

Na malem maratonu Franja je že štirinajstič nastopil naš parakolesar Edo Ješe. Letošnja Franja se je začela precej optimistično. Kolesarska sekcija ZPS je dobila novega vodjo in sicer Primoža Jeraliča. Kot veste, je parakolesarje zastopal že na Paraolimpijskih igrah v Riu leta 2016. Na štartu v nedeljo ob 10:40 so letos bili: Primož Jeralič, Edo Ješe in David Razboršek. Vsi so na začetku štartali na polno. Primož ima do sedaj za seboj precej malo kilometrov, zato je bil zanj pretežek klanec od Vrzdence do Suhega Dola (8 km), zato se je raje obrnil in vrnil v BTC. Vseeno je naredil 60 km. David je imel nekoliko težav s kolesom, a mu je s

pomočjo organizatorja uspelo priti do cilja. Kljub težavam je bil vseeno nekaj minut hitrejši od Eda. Za 96 km sta porabila nekaj minut čez 4 ure. To je bil sicer Edov 3. najboljši čas od vseh 14. malih Franj.

SREČANJE LJUBITELJEV BESEDNEGA GLEDALIŠČA

10. junij

Recitatorska skupina Ona & one našega društva je gostovala v dvorani Ljudske univerze Ajdovščina. Odzvala se je vabilu KD Norme 7 na Srečanje ljubiteljev besednega gledališča.

PREDSTAVITEV ŽIVLJENJA NA INVALIDSKEM VOZIČKU

10. junij

Na OŠ v Kamniku je potekala predstavitev življenja na invalidskem vozičku učencem devetih razredov. Žiga Bajde je učencem povedal svojo življenjsko zgodbo, kako se mu je življenje spremenilo po prometni nesreči. Na kratko jim je povedal, kako si je prilagodil svoj stil življenja, da je še vedno aktiven. Povedal jim je tudi, da morajo obvezno biti pripeti z varnostnim pasom, ko so v avtomobilu, da morajo nositi čelado, ko so na kolesu ali motorju in da ne smejo piti alkohola, ko bodo za volanom.

Predstavil je tudi, kako invalidne osebe smučamo, kako se presedamo v avtomobil in kakšne vozičke vse uporabljamo v vsakdanjem življenju.

ODLIČEN NASTOP PARAPLESALCEV NA POLJSKEM

9. do 10. junij

Na mednarodnem paraplesnem tekmovanju v Lomianki na Poljskem je tekmovala celotna slovenska ekipa, ki je v

močni konkurenci dosegla izvrstne rezultate. Tekmovanja so se namreč udeležili najboljši plesalci in plesalke iz Evrope in Azije. Med njimi sta tekmovali tudi paraplesalki Lara Nedeljkovič in Brina Rogelj iz našega društva. Tekmovanje je v najštevilčnejši in zelo močni kategoriji Single women class 2 odprlo 22 plesalk, kjer je Lara osvojila 11. mesto. Brina je v polfinalu zasedla 12. mesto. Uspešno je bilo tudi nadaljevanje tekmovanja, kjer je Brina v kategoriji Single freestyle women class 2 (plesalo je 17 plesalk) zasedla 10. mesto. Vsi paraplesalci so dosegli normo za letošnje evropsko prvenstvo. Za odličen zaključek uspešnega tekmovalnega vikenda naših paraplesalcev sta poskrbeli še najmlajši Brina in Nika. V kategoriji Single junior women class 2 je Brina zasedla 2., Nika pa 3. mesto.

STALNA ZBIRKA UMETNOSTI NA SLOVENSKEM

12. junij

Organizirali smo voden ogled stalne zbirke umetnosti na Slovenskem v Narodni galeriji.

INFO TOČKA NA URI-SOČA

13. junij

V URI-Soča smo letos že drugič izvedli »Info točko«. Srečanje je bilo namenjeno paraplegikom in tetraplegikom iz naše regije, ki so trenutno na rehabilitaciji v URI-Soča. Udeležilo se ga je še nekaj paraplegikov iz drugih regij. Namen takih srečanj je izmenjevanje izkušenj in opolnomočenje bodočih novih članov društva. Na srečanju so bili iz našega društva prisotni predsednica Mirjam Kanalec, strokovna delavka Nina Černe in Bojan Lukežič, član društva, ki je poleg predsednice

srečanje obogatil še s svojimi izkušnjami in nasveti. Na srečanju je vedno prisotna tudi socialna delavka Vanja Skok, ki »Info točko« vsakokrat tudi organizira. Za srečanje je pripravila vabila in vsakega udeleženca posebej osebno povabila, za kar se ji zahvaljujemo. Projekt sofinancira AVP.

TRETJI KROG ATLETSKEGA TEKMOVANJA

14. junij

Na mestnem stadionu na Ptujju je potekal tretji krog ekipnega tekmovanja v atletiki, ki ga je pripravilo DP Podravja. Tekmovanja se je udeležilo 42 atletinj in atletov iz šestih pokrajinskih društev Zveze, ki so nastopili v osmih disciplinah – štiri metalne (disk, kopje, kij, krogla) in štiri vožnje (100, 200, 400 in 800 metrov). Na tokratnem tekmovanju so se izkazale vse ekipe, saj so prikazale odlične rezultate. Samo eni ekipi je uspelo zbrati manj kot 3000 točk. Ponovno so bili najboljši Korošci, druga je bila druga celjska ekipa, četrta naša ekipa. Zelo dober rezultat se je obetal ekipi iz Nove Gorice, vendar je zaradi padca na vožnji na 400 metrov odstopil njihov najboljši tekmovalec Marko Sever.

SPOMLADANSKO SREČANJE Z ZBOROM ČLANOV

15. junij

Letošnje spomladansko srečanje z zborom članov smo pripravili na Muljavi.

NAŠI PARAPLESALKI DRŽAVNI PRVAKINJI

15. junij

V športni dvorani na Kidričevem je potekalo državno

prvenstvo v kombinaciji 10 plesov, ki ga je organizirala Plesna zveza Slovenije. Med številnimi nastopajočimi so se tekmovanja udeležile tudi paraplesalke iz plesnega kluba Zebra in med njimi tudi paraplesalki našega društva Lara Nedeljkovič in Brina Rogelj. V kategoriji solo ženske prosti program razred 2 so plesale tri plesalke. Državna prvakinja v tej kategoriji za leto 2024 je postala Brina. Sledila je kategorija solo ženske razred 1 s štirimi plesalkami. Državna prvakinja je postala Nastija Fijolič. V zadnji kategoriji solo ženske razred 2 so se prav tako pomerile štiri plesalke. Naslov najboljše paraplesalke v tej kategoriji je tudi letos osvojila Lara, tretja je bila Brina.

Z LITERARNIMI UTRINKI V MGC BISTRICA V DOMŽALAH

17. junij

Naša recitatorska skupina Ona & one je razveselila oskrbovance MGC Bistrica Domžale.

TRADICIONALNA LIKOVNA DELAVNICA NA DOLENJSKEM

18. junij

Tudi letos so med dolensjkimi griči organizirali tradicionalno likovno delavnico z udeležbo šestih likovnikov iz lokalnih društev paraplegikov iz vse Slovenije, ki zaradi invalidnosti ustvarjajo tudi z usti. Na delavnici so sodelovali in ustvarjali člani likovne sekcije ZPS: Jožica Ameršek, Igor Papež, Metod Zakotnik, naš slikar Željko Vertelj, Dragica Sušan in Vojko Gašperut. Udeleženci delavnice so pod strokovnim mentorstvom Rassa Causeviga svoje znanje izpopolnjevali v različnih tehnikah slikanja: akrilu in olju na platno, risanju s svinčnikom, ogljem itd.

SREČANJE S SOCIALNIM POVERJENIKOM IN POVERJENICO 19. junij

V ljubljanskih Vižmarjah je bilo srečanje članic in članov s socialnima poverjenikoma.

CELJSKA EKIPA II ZMAGOVALKA, NAŠA EKIPA ČETRTRA 19. junij

Na stadionu Osnovne šole 1 v Murski Soboti je potekal četrti, zaključni krog ekipnega tekmovanja v atletiki, ki ga je pripravilo DP Prekmurja in Prlekije. Tekmovanja se je udeležilo 41 tekmovalcev iz šestih pokrajinskih društev ZPS. Pokal za prvo mesto in prehodni pokal ekipnega tekmovanja v atletiki za sezono 2024 je osvojila DP Celje II, četrta je bila DP Ljubljana.

Ob razglasitvi rezultatov je atletinje in atlete nagovoril vodja športa pri ZPS Gregor Gračner, jim čestital za dosežene rezultate, se zahvalil za sodelovanje in najboljšim ekipam podelil pokale.

Ob zaključku se je vodja atletske lige Janez Hudej zahvalil vsem sodelujočim in jih povabil, da se drugo letu udeležijo v še večjem številu, saj bo to jubilejna 30. sezona.

RAZLIČNOST JE ZAKON NA OŠ ZALOG 20. junij

Tokrat smo bili na zadnji šolski dan, če odštejemo tistega, ko se gre samo po spričevala, povabljeni na OŠ Zalog. Tam so učencem od 6. do 8. razreda pripravili dogodek imenovan Varno v poletje. Poleg naše že znane družine so bili na dogodek vabljeni tudi policisti s konji, reševalni psi, gasilci in še nekateri drugi. Izvedli smo predavanje o

poškodbah hrbtenjače, predstavili košarko na vozičkih, učenci in učitelji pa so se lahko preizkusili tudi na poligonu z arhitekturnimi ovirami. To je bila zadnja izvedba našega programa preventive in osveščanja v tem šolskem letu. Ob tej priložnosti bi se radi iskreno zahvalili vsem rednim in tudi občasnim izvajalcem, ki sodelujejo na tem pomembnem projektu. Hvala Jože, Žan, Lutfi, Slavko, Ljubiša, Andor, Rok in ostali. Se vidimo jeseni!

Program sofinancira AVP.

200 LET ZAKLADNICE NARAVE 21. junij

Ogledali smo si Prirodoslovni muzej s številnimi in zelo zanimivimi eksponati.

DESETO KLOBASARJENJE – PO ŠTREKNI 22. junij

Deseto, jubilejno klobasarjenje je letos potekalo po »štrekni«, od Velenja do Slovenj Gradca. Dogodek je potekal v soorganizaciji ZPS, DP Jugozahodne Štajerske in DP Koroške. Na poti, dolgi dobrih 60 kilometrov, je aktivno sodelovalo 45 članov društev ZPS, ob njih pa še vsaj 30 članov spremljevalnega osebja, da je vse teklo, kot je moralo. Točno tako je bilo! In med njimi so bili seveda tudi parakolesarji našega društva. Zbrali smo se v Velenju v Kampu Jezero, kjer jih je pozdravil Peter Dermol, župan Mestne občine Velenja. Iz Velenja so pot nadaljevali proti Slovenj Gradcu. Pot proti Koroški jih je vodila po Štrekni. Gre za kolesarsko pot, ki je speljana po opuščeni trasi nekdanje železniške proge, ki je povezovala Velenje z Dravogradom. V Slovenj Gradec so

prispeli ob 12. uri, kjer jih je pozdravil dr. Peter Pungartnik, podžupan Mestne občine Slovenj Gradec. Sledila je pot do sedeža DP Koroške, kjer smo se okrepčali, potem pa vrnitev do kampa v Velenju. V večernih urah so se nekateri glasbeni navdušenci udeležili še koncerta Prljavo kazalište. Krasen dan in super organizacija.

ČETRТИ KROG IN ZAKLJUČEK RIBIŠKE LIGE

24. junij

S četrtem krogom, ki ga je ob Rogozniškem ribniku 2 na Ptuj pripravo DP Podravja, so ribiči paraplegiki in tetraplegiki zaključili letošnjo tekmovalno sezono. V štiriurnem športnem ribolovu s plovcem je tekmovalo 25 ribičev iz sedmih pokrajinskih društev ZPS; za naše društvo je tekmoval Boštjan Ceglar. V ekipni konkurenci je bila najboljša ekipa DP Celje (7 točk, 25.650 g), šesta naša DP Ljubljana (16 točk, 7.950 g). V posamični konkurenci je zmagal Rudi Centrih DP CE. V ribolovni sezoni je v ekipni konkurenci slavila DP Celje (23 točk, 126.665 g), šesta naša ekipa DP Ljubljana (63 točk, 39.149 g). V posamični konkurenci je prvo mesto osvojil Rudi Centrih (3 točke, 65.170 g).

SESTANEK SOCIALNIH POVERJENIKOV

26. junij

V prostorih društva smo so se še pred dopusti srečali socialni poverjeniki. Sestanka se je udeležilo pet socialnih poverjenikov, saj jih je bilo veliko že na obnovitveni rehabilitaciji ali na dopustu. Na sestanku smo pogledali, kako aktivni so bili od prejšnjega sestanka (obiski članov, telefonski klici), hkrati po so poročali tudi o opravljenem

delu. Na sestanku smo pregledali, koliko srečanj s socialnimi poverjeniki smo že izpeljali, naredili pa smo tudi načrt za nadaljnja srečanja v letu 2024 – določili smo okvirne datume in kraje srečanj.

PREDSTAVITEV MINATTIJEVIH UTRINKOV

2. julij

Članice naše recitatorske skupine Ona & one so stanovalcem DSO v Grosupljem popestrile dan.

POTOPISNO PREDAVANJE: RAJSKI FILIPINI?

5. julij

Naša sodelavka Nina Černe je v društvenih prostorih pričarala rajske Filipine.

BOŠTJAN CEGLAR DRŽAVNI PODPRVAK

6. julij

Na Rožnem (reka Sava) in ribniku Brestanica je potekalo državno prvenstvo v lovu rib s plovcem, ki ga je za Zvezo ŠIS-SPK, izvedla RD Brestanica – Krško. Tekmovanje je potekalo v ženski in moški konkurenci, v stoječi in sedeči kategoriji. Skupaj je sodelovalo 47 tekmovalk in tekmovalcev.

Med njimi je tekmovalo tudi 16 ribičev paraplegikov iz DP Murska Sobota, DP Celje, DP Novo mesto, DP Maribor in DP Ljubljana. Državni prvak je postal Rudi Centrih – DP CE (18.400), drugo mesto je osvojil naš ribič Boštjan Ceglar (16.700), tretje pa Miran Jernejšek – DP MB (3.855).

OD MARIBORA DO PTUJA PO TRASI DRAVA BIKE**6. julij**

Paraplegiki mariborskega in ljubljanskega društva družno prekolesarili od Maribora do Ptuja.

DELAVNICA NISI SAM: ZDRAV NAČIN ŽIVLJENJA**9. julij**

V društvenih prostorih je s predavateljem Vikijem Kotarjem potekala delavnica Nisi sam.

ŽAN KRAJNC NA MITINGU V ZAGREBU DRUGI**14. julij**

V športnem parku Mladost v Zagrebu je na atletskem stadionu potekalo mednarodno odprto prvenstvo Hrvaške v paraatletiki. Organizator tekmovanja je bila Hrvaška paraatletska zveza.

Zaradi takrat bližajočih se paralimpijskih iger je bila udeležba na tokratnem tekmovanju nekoliko manjša. Sodelovalo je 9 držav in 75 tekmovalcev, ki so tekmovali v metalnih disciplinah – krogla disk, kopje in kij, v tekaških disciplinah 100 m, 200 m in 400 m in skoku v daljino. Iz Slovenije se je tekmovanja udeležilo pet tekmovalcev: Metoda Žnidarec skupina F56, Nejc Stakne (F56), Radosav Matič (F52), vsi trije DP Celje, Žan Kranjc (F51) DP Ljubljana in Aljoša Habjan (F51) DP Kranj. Nihče od tekmovalcev še nima pravih izkušenj s tovrstnimi tekmovanji in za nekatere je bilo to šele drugo ali tretje mednarodno tekmovanje. Razmere za tekmovanje so bile za nekatere tekmovalce zaradi visokih temperatur zelo neugodne. Ne glede na tekmovalne razmere so Slovenci tekmovali odlično in dosegli zelo dobre rezultate. Osvojili

so štiri druga in dve tretji mesti. Naš atlet Žan Kranjc je bil v metu diska (9,68m) drugi in v metu kija (17,84m) šesti.

MATEJ BRAJKOVIČ OSVOJIL DVE SREBRNI MEDALJI**5. do 16. julij**

V športni dvorani Terme Olimia v Podčetrtku je potekalo evropsko prvenstvo v biljardu. Igralci so se pomerili v moški, ženski, U-23 in invalidski konkurenci. V invalidski konkurenci je nastopilo letos samo 12 igralcev iz desetih držav. Ogromno igralcev, ki so bili prejšnja leta večinoma prisotni, je bilo letos zadržanih. Naš najboljši biljardist Matej Brajkovič je najprej osvojil srebro medaljo v tako imenovani desetki, v nadaljevanju pa srebrno, še v osmici. V disciplini devetka je izgubil z legendarnim Švedom Henrikom Larssonom 6-5 za nastop v polfinalu. Na tokratnem prvenstvu je nastopil tudi David Slaček iz DP Maribor ter osvojil 5. in 9. mesto v osmici in desetki. V ženski konkurenci je končno Evropsko krono osvojila tudi naša najuspešnejša biljardistka Ana Gradišnik v disciplini osmica. Ana ima ogromno medalj, pokalov in priznanj z evropskih prvenstev in ostalih večjih tekmovanj. Med 32 državami je Slovenija letos pristala na šestem mestu, z eno zlato, dvema srebrnima in dvema bronastima medaljama, kar je najboljši izkupiček do zdaj.

Pogoji za tekmovanje v Termah Olimia so bili zaradi vročine težki tudi v dvorani, sobe in kopalnice pa invalidom na vozičkih neprimerne. Zato je bilo med igralci izjemno veliko nezadovoljstva, še posebej pa so negodovali zaradi neprimernih kopalnic.

LITERARNI UTRINKI V KAMNIKU**6. avgust**

Na prvi avgustovski torek je recitatorska skupina Društva paraplegikov ljubljanske pokrajine ONA & ONE obiskala stanovalce Doma starejših občanov v Kamniku.

KOPALNI KOMBI**20. avgust**

Že več kot 10 let je, odkar je na društvu organiziran »kopalni kombi« za enodnevno kopanje v Domu paraplegikov v Pacugu. Na začetku je bilo zanimanje večje in je »kopalni kombi« vozil celo 2x tedensko, zadnja leta pa je to največkrat 1x tedensko. V poletnih mesecih, ko je ostalih aktivnostih na društvu manj in so temperature visoke, se je mogoče ohladiti v bazenu in nabrati nekaj D-vitamina, spet drugi raje izkoristijo »kopalni kombi« za potep po Izoli ali Portorožu. V jutranjih urah običajno kombi pobira posameznike po Ljubljani in če je promet normalen, se ob 10. uri lahko že prvič vržejo v bazen z morsko vodo. Medtem lahko malo poklepetajo, pojedjo okusno kosilo, v popoldanskih urah pa se vrnejo proti domu. Letos je kombi vozil samo iz Ljubljane, saj iz drugih krajev ni bilo zadostnega interesa. Žal. 20. avgusta je »kopalni kombi« v letošnjem poletju na morje peljal zadnjič.

TABOR SEMIČ**22. do 29. avgust**

Kot ponavadi smo tudi letos okoli zadnjega vikenda v avgustu izvedli mednarodni prostovoljni tabor. Takrat namreč v Semiču poteka festival z naslovom Zaključek

poletja na Semškem placu, kjer se s svojo stojnico predstavita tudi društvo in ZPS. Letos smo na taboru gostili prostovoljce iz Mehike, Španije, Francije ter Belgije. Moramo omeniti, da je Marie iz Francije pri nas že drugič, saj smo z njo ostali v stiku od leta 2015, ko smo jo prvič gostili na taboru kot prostovoljko. Le te pridobimo preko mednarodne prostovoljne organizacije SCI (Service Civil International), ki ima svojo pisarno tudi v Sloveniji. Poleg teh prostovoljcev pa smo letos gostili tudi dva paraplegika in spremljevalko iz Srbije, katere smo spoznali na nedavno zaključenem projektu Erasmus+, ki sta ga izvedli ZPS in SPIKS (srbska zveza paraplegikov). Predstavili smo jim življenje ljudi s poškodbo hrbtenjače, jim razkazali Belo krajino in Dolenjsko, oni pa so nam predstavili njihovo kulturo, hrano in države. Skupaj smo preživeli čudovit teden v precej vročem vremenu, igrali smo družabne igre, balinčke, se veliko družili in zabavali ob poslušanju različnih zvrsti glasbe. Na tem mestu bi se radi zahvalili še DP Dolenjske, Bele krajine in Posavja za gostoljubnost na njihovem društvu ter ZPS, ki vsa ta leta sofinancira tabor. Tabora pa dejansko ne bi mogli izvesti brez donatorjev, ki nam že vsa ta leta stojijo ob strani. To so Unija računovodska hiša d. d., Borok d. o. o., Trinet d. o. o., CMC groupe d. o. o., Vit logistika d. o. o., West transport d. o. o., Lespatex d. o. o. in STN d. o. o.

IZLET V PREKMURJE**27. avgust**

Obiskali smo DP Prekmurja in Prlekije, Otok ljubezni, Tropski vrt in Vinarium.

Dogodivščini naproti

Sem Klavdija Boljtežar, prihajam iz Ljubljane in trenutno zaključujem študij turizma na Fakulteti za turistične študije – Turistiki. Zanima me namreč predvsem poslovni turizem in organizacija z njim povezanih dogodkov. Ampak življenje je dogodivščina in konec marca me je pot s programom Javnih del zanesla v društvo. Za ponujeno priložnost sem zelo hvaležna. Skupna člena z delom v turizmu sta delo z ljudmi, ki me zelo veseli, in organizacija dogodkov, tako da je moje delo v društvu na nek način podobno delu v turizmu. V društvu pišem novice in članke za Izziv in spletno stran, nudim pomoč in informacije članom, pomagam pri koordinaciji prevozov ter organizaciji in izvajanju aktivnosti za člane. Najbolj me veseli organizacija kulturnih dejavnosti, ki se jih z veseljem, če je le čas in priložnost, s člani tudi udeležim. Zanimivo je, ko se ponudi takšna priložnost in lahko del delovnega dneva s člani preživim v galeriji ali muzeju, kjer se vedno naučimo kaj novega. Na samem začetku o društvu in poškodbah hrbtenjače nisem vedela veliko, zato mi je bilo sprva vse neznano. Zame je bil to popolnoma nov svet, saj niti nisem dobro vedela, v kaj se podajam ter kdo in kaj me v društvu čaka. Strah je bil seveda odveč. Prišla sem namreč v smeha in srčnosti polno okolje, kjer so me člani in sodelavci prijazno sprejeli medse. Hitro sem tudi spoznala, da svet ljudi s poškodbo hrbtenjače ni nič strašen – nasprotno, kljub gibalnim omejitvam je poln skrbi drug za drugega, dobrote in nasmejanih obrazov. Zelo rada sem aktivna, zato se vsak dan, če le ni preveč slabo vreme, zjutraj pred prihodom na društvo odpravim na tek. Jutranji tek je zame kot uvod v nov dan. Čas samo zame, ki mi da energijo in zbistri misli. Ker živim bližini društva v naselju BS-3 v Novih Stožicah, se vsak dan v društvo in domov po končanem delu odpravim kar peš ter tako še dodatno razgibam telo. Obožujem tudi vadbo joge in pilatesa ter plavanje. Prosti čas prav tako rada preživljam ob ogledu različnih razstav, prebiranju knjig ter ob ogledu serij, dokumentarcev in potopisev. Glede na to, da zaključujem svoje izobraževanje v turizmu, so moja velika strast tudi potovanja in izleti. V Sloveniji mi je zelo pri srcu Bohinj, kamor se s fantom že nekaj let redno odpraviva vsako leto. Tam poleg plavanja v jezeru raziskujeva planšarske planote ter gore v okolici. Moji skriti in upam da kmalu izpolnjeni želji glede potovanj pa sta obisk norveških fjordov in potep po skandinavskih prestolnicah. Opisala bi se kot komunikativno, nasmejana ter aktivno, vseč pa mi je tudi, da vsak dan v društvu prinese kaj novega, da je moje delo razgibano ter da imam veliko stika s člani, saj se rada družim z njimi in jim pomagam, ko potrebujejo pomoč.

Rada pomagam ljudem

Sem Almira Duranovič in prihajam iz Kamnika. Sem mamica 3 otrok. Zelo rada preživljam čas z njimi in hodim na dolge sprehode. Sem pozitivna in komunikativna oseba, ki v vsem slabem poskusi najti kaj dobrega. Na društvu opravljam delo pomoči na domu, kar mi je pisano na kožo, saj zelo rada pomagam ljudem. Na društvu sem od marca in v tem času sem spoznala ogromno čudovitih ljudi.

Jože Globokar

MIRJAM KANALEC OSTAJA NA KRMILU DRUŠTVA

Društvo paraplegikov ljubljanske pokrajine je četrti redni in volilni zbor članov pripravilo 28. marca 2024 v prostorih gostilne Portal v Ljubljani.

Po pozdravnem nagovoru predsednice društva Mirjam Kanalec in začetnih formalnostih nam je predstavnica podjetja Tik d. o. o. Nina Podpečan predstavila najnovejše katetre in način pravilne kateterizacije ob vsakdanji uporabi. Zbor članov društva je vodila predsednica Mirjam Kanalec in se na začetku z minuto molka spomnila vseh članov, ki so nas v tem obdobju zapustili. Obsežno poročilo za leto 2023 s številnimi fotografijami, grafi in tabelami ima kar 37 strani in je predstavljeno v Posebnih socialnih programih: Kompenziranje invalidnosti, Prevozi, Interesne dejavnosti, Šport in rekreacija. V poročilu je predstavljena tudi dejavnost Osebnе asistencе, Investicije ter Finančni in Zaključni del. Poročilo podrobno predstavlja kompleksno dejavnost društva v letu 2023. Nerevidirano letno poročilo je obravnaval nadzorni in upravni odbor na svojih sejah 20. marca

2024 in zbor članov 28. marca 2024. Poročilo so po dejavnostih in programih predstavili: socialna delavka Irena Žibert, strokovna vodja osebnе asistencе Nina

Černe, predsednica Mirjam Kanalec in predsednik nadzornega odbora Ljubiša Gajič, ki je potrdil, da je celotna dokumentacija na društvu dosledno vodena, skladno s standardi SRS 33 in Zakonom o društvih, prav tako pa tudi bilanca stanja, prejetih in izdanih faktur, blagajniških in bančnih izpiskov ter inventurni popis na dan 31. 12. 2023. Knjigovodska stanja na strani terjatev, obveznosti in osnovnih sredstev so usklajena. Skratka, iz poročila je razvidno, da je društvo v letu 2023 dobro in skrbno poslovalo. Finančni del programa je obrazložila predstavnica računovodskega servisa Bojana Cerar Žilič. Sledila je krajša razprava ter sprejem in potrditev vseh poročil.

V nadaljevanju so se udeleženci zbora seznanili z obsežnim in smelo zastavljenim programom dela za leto 2024, potrdili nov Pravilnik o varstvu osebnih in zaupnih podatkov ter sklenili,

da članarina v letu 2024 znaša 20 €.

Tokratnega volilnega zbora članov sta se udeležila tudi predstavnika naše krovne organizacije Zveze paraplegikov Slovenije – predsednik Dane Kastelic in strokovna delavka Brigita Erjavec Škrbina. Dane Kastelic je predstavil razgibano delo na Zvezi, finančno konstrukcijo, navedel različno dejavnost Zveze in nekatere statistične podatke, Erjavčeva pa vseh šest socialnih programov, ki jih izvaja Zveza, z obnovitveno rehabilitacijo. Predsednik se je zahvalil našemu društvu za zelo dobro sodelovanje.

Za nami je štiriletno mandatno obdobje, v katerem se je vodstvo društva trudilo in z organi upravljanja tudi uspešno krmarilo skozi neprijazne čase (Covid – zbor članov na daljavo). Predsednica Mirjam Kanalec je to obdobje tudi realno predstavila in navedla številne podatke. Vse za dobrobit članov! Ob tem so se člani zbora predsednici zahvalili za nadvse uspešno vodenje društva v tem obdobju.

Volitve za organe in funkcije društva

V skladu s Statutom in Pravilnikom o volitvah Društva paraplegikov ljubljanske pokrajine (pravilnik) ter na podlagi

Za štiriletno mandatno obdobje so bili izvoljeni:

- predsednica Mirjam Kanalec
- podpredsednica Mojca Burger
- upravni odbor: Borut Sever, Janko Zupan, Rok Bratovž, Robert Žerovnik, Bojan Lukežič, Marjana Lavrin, Slavko Krajnc
- nadzorni odbor: predsednica Petra Mežnar, članci Ana Pavšek in Alenka Tratnjek, nadomestna člana Katarina Miličević in Avgustin Drolc
- volilna komisija: predsednica Zehida Kukavica, člana Martin Korošec in Lutfi Abdullahu, nadomestni članci Cvetka Štirn in Andrejka Barbič Moškerc

sklepa upravnega odbora je predsednica Mirjam Kanalec sredi februarja razpisala volitve za organe in funkcije Društva paraplegikov ljubljanske pokrajine za mandatno obdobje 2024–2028. Na društvo je prispelo 19 zaprtih ovojnic, katere je pregledala Volilna komisija na svoji seji 22. marca in objavila skladno z akti društva listo kandidatov na spletni strani društva.

Volitve so potekale na zboru članov po zaključku ostalih rednih formalnosti. Volitve je izpeljala volilna komisija pod vodstvom predsednice volilne komisije Zehid Kukavica in ob pomoči strokovne delavke Nine Černe. Pred volitvami so se kandidatke in kandidati s krajšimi nagovori lahko tudi predstavili. Za vse

funkcije in organe so bile volitve tajne, članice in člani pa so volili tako, da so najprej prejeli volilne lističe za izvolitev predsednika, potem namestnika predsednika, v nadaljevanju še 7 članov upravnega odbora, člane nadzornega odbora in člane volilne komisije.

Po uradnem delu zbora članov smo se zadržali še v prijetnem druženju. Ob tej priložnosti bi se radi zahvalili voznikom kombijev, ki so sodelovali poleg voznikov našega društva, Andreja in Milanka. Zahvala gre Cirilu iz Društva paraplegikov jugozahodne Štajerske, Branetu iz Društva distrofikov in Milanu iz Združenja multiple skleroze. Zahvala pa tudi našim sodelavkam, ki so zaposlene preko javnih del, Klavdiji, Almiri in Niki.

KDO BO VODIL DRUŠTVO NASLEDNJA 4 LETA

Naši novoizvoljeni so bili izzvani, da se v nekaj vrsticah predstavijo za brlce našega časopisa Izziv.

Mirjam Kanalec, predsednica

Letos sem »praznovala« »štiridesetko«, odkar sem si še kot mladoletna v prometni nesreči poškodovala vratno hrbtenjačo. Prvih 16 let se sploh nisem vključevala v društvo, saj preprosto nisem imela želje po tem. Res pa je bilo potrebno kar veliko energije in iznajdljivosti, da sem kljub moji invalidnosti in resnično neprilagojenem okolju končala najprej srednjo šolo in potem še fakulteto; seveda z veliko pomočjo sošolcev in sošolk.

Predštiriindvajsetimileti sem se prekourednikovanja društvenika Izziv začela vključevati v delo društva, spoznavati njegov namen in poslanstvo. Vse več in več. Sedaj pa začnem že tretji mandat kot predsednica društva. V preteklosti sem bila tudi bolj aktivna v organih Zveze paraplegikov Slovenije, kot predsednica Skupščine ZPS in predsednica Nadzornega sveta Doma Paraplegikov Pacug; urejala pa sem tudi glasilo Paraplegik. Zadnja leta sem članica upravnega odbora in podpredsednica Evropske zveze paraplegikov.

Hvala vam za izkazano zaupanje. Trudila se bom še naprej, da bo društvo pomemben deležnik pri zagotavljanju kakovostnega servisa za doseganje čim bolj neodvisnega in polno vključujočega življenja para- in tetraplegikov. Del tega seveda obsega tudi delovanje na področju osveščanja in preventive ter povezovanje z drugimi organizacijami in ustanovami. Naslednja štiri leta tako vidim kot nadaljevanje začrtanih poti ter zagotavljanja stabilnega financiranja in strokovnega vodenja posebnih socialnih programov. Seveda pa bo potrebno več energije usmeriti tudi v sodelovanje z JSS MOL pri izgradnji novih delovno bivalnih prostorov društva.

Mojca Burger, namestnica predsednice

Za mesto namestnice predsednice sem kandidirala, ker sem zelo rada v družbi naših članov. Glede na moje izkušnje, katere sem pridobivala zadnjih 16 let na društvu, mislim, da lahko še vedno kaj dobrega naredim za člane in za delovanje samega društva.

Rok Bratovž, član upravnega odbora

V delovanje društva sem tako ali drugače vpet že preko dvajset let, prav tako sem član skupščine Zveze paraplegikov. Zelo rad opravljam delo na programu preventive in osveščanja po različnih izobraževalnih ustanovah, kjer predstavljamo življenje ljudi s poškodbo hrbtenjače. Enkrat letno izvedemo Mednarodni prostovoljni tabor, kjer smo v dvajsetih letih gostili prostovoljce iz vseh koncev sveta. Rad se ukvarjam s športom, predvsem atletiko in biljardom. Če vas kaj zanima, sem vam vedno na voljo. Hvala za vaše zaupanje in lep pozdrav.

Borut Sever, član upravnega odbora

Odkar sem leta 1992 pri sedemnajstih letih v prometni nesreči utrpel zlom vratne hrbtenice, sem na različnih področjih invalidskega varstva dejaven že več kot 32 let. Na začetku sem na našem društvu in na Zvezi paraplegikov Slovenije sodeloval pri posebnih socialnih programih namenjenih mladim po poškodbi hrbtenice, tekom let pa se moje delo vedno bolj osredotoča na pravno področje. Sodeloval sem predvsem pri pripravi sistemske in druge zakonodaje. V vmesnem obdobju so mi invalidske organizacije združene v Nacionalni svet invalidskih organizacij Slovenije, kjer sem predstavnik Zveze paraplegikov Slovenije, zaupale tudi vodenje le tega. Pri tem so bile moje prioritete predvsem izboljšanje socialnega položaja invalidov, zagotavljanje izvajanja posebnih socialnih programov in uresničevanje človekovih pravic invalidov. Zadnji dve leti pa vodim Fundacijo za financiranje invalidskih in humanitarnih organizacij v RS, kjer je moja glavna skrb zagotavljanje stabilnih sredstev za izvajanje in delovanje programov ter storitev invalidskih in humanitarnih organizacij v naši državi ter transparentna delitev le teh. Pri delu upravnega odbora našega društva želim konstruktivno sodelovati tako na pravnem področju kot tudi na ostalih področjih, pri tem pa sem prepričan, da bomo skupaj uspešno še nadgradili delo našega društva.

Janko Zupan, član upravnega odbora

V članico Zveze paraplegikov Slovenije sem včlanjen od leta 1992. Po spletu okoliščin sem leta 1994 pričel z delom na ZPS, kakšno leto sem spoznaval vsa področja dela in nazadnje pristal v knjigovodstvu. To delo sem opravljal kar nekaj let. Potem, ko je Jože Okoren zaključil z delom na ZPS, kjer je med drugim vodil program skupinske obnovitvene rehabilitacije, so vodenje skupinske obnovitvene rehabilitacije zaupali meni. Kmalu zatem je končal s svojim delom na ZPS tudi Jože Berlinger, kateri je koordiniral počitnikovanje v hišicah Čatež. S tem sem prevzel tudi to delo. Hkrati sem ažuriral register članstva ZPS. Skupinsko obnovitveno rehabilitacijo in register članstva urejam še danes, medtem ko je počitnikovanje v Čatežu medtem prevzel kolega Žiga Bajde. Pred štirimi leti mi je bilo zaupano delo na DPLJ na področju finančnega poslovanja, katerega sem opravljal tudi na ZPS pred leti, sicer na malce drugačnem področju, vendar nekaj prakse in znanja iz tega področja je vseeno ostalo. Na predlog predsednice DPLJ sem letos na zboru članov kandidiral za UO in na veliko presenečenje tudi prejel dovolj glasov za izvolitev.

Tako bom sedaj lahko aktivno sodeloval in odločal o pomembnih odločitvah za dobrobit društva ter članov in članic, do česar čutim veliko odgovornost.

Robert Žerovnik, član upravnega odbora

Sem Robert Žerovnik, star 47 let, na vozičku že 20 let. Večina me kar dobro pozna. Na društvu sem kot športni referent delal 17 let, sodeloval pa sem tudi pri drugih dejavnostih. Za člana upravnega odbora sem kandidiral, ker delo društva dobro poznam in bi s svojimi izkušnjami pomagal pri delovanju društva. Če kdo potrebuje kakšne nasvete, se lahko obrne name.

Marjana Lavrin, članica upravnega odbora

Sem Marjana Lavrin iz Zagorja ob Savi. Zase rečem, da sem zavedna Zagorjanka, saj je pri nas še vreme lepše kot drugod. Rada imam živali in rože pa seveda tudi ljudi. Na društvu vodim žensko sekcijo, kar je prav zabavno. Da sem kandidirala za člana v upravnem odboru so me v prejšnjem mandatu nahecali nekateri člani in članice. Ker mi je bilo sodelovati zanimivo, sem se za to odločila tudi letos. Hvala vam za zaupanje. Obljubljam vam, da je to zadnjič, sedaj ste na vrsti mlajši.

Bojan Lukežič, član upravnega odbora

V upravnem odboru sem zato, ker si želim pomagati pri izboljšavi v društvu in pri reševanju problemov, s katerimi se srečujejo naši člani.

Slavko Krajnc, član upravnega odbora

Za kandidaturo v upravnem odboru sem se odločil zaradi zanimivega dela v društvu. Prihajajo novi izzivi, kot je pridobivanje novih prostorov in skrb za dobrobit članov. V veselje mi je tudi delo v skladišču pri popravljanju vozičkov.

Petra Mežnar, predsednica nadzornega odbora

Najprej bi se zahvalila za vsak glas pri izvolitvi moje kandidature. Za kandidaturo sem se odločila, da bi dodala »kamenček« svojega znanja pri delovanju društva. Sem tetrapleginja od leta 1988. Po končanem šolanju sem se zaposlila in delala na Zavodu za zdravstveno zavarovanje skoraj 30 let. Sem komunikativna, odločna in vedno polna novih idej. Moj moto v življenju je živi in pusti živeti. Sem tudi poverjenica v svojem okolišu, zato me nekateri člani bolje poznate. Veselim se srečanja in druženja tudi z ostalimi člani.

Zehida Kukavica, predsednica volilne komisije

Sem velika ljubiteljica živali, narave in vsega lepega v ljudeh.

Mornar

Le poglej, odpri oči
moja roža le zate stoji.
Odpri srce, vanj spusti me
in odpusti besede vse.

Kajti grem, ne vrnem se,
žrtvoval bom zdaj svoje ime.
Odpri srce, vanj spusti me
in se zadnjč pozabi me.

Šumeči valovi zdaj kličejo me.
Jam bor utaplja in lomi srce.
Besneči poljubi teh hladnih morja
me vlečejo tja kjer odslej bom doma.

Naj povem, naj ti priznam
moja misel bo del tvojih sanj.
Odpri srce, razumi me,
da sem zadnjč tu videl te.

Šumeči valovi zdaj kličejo me.
Jam bor utaplja in lomi srce.
Besneči poljubi teh hladnih morja
me vlečejo tja kjer, odslej bom doma.

Vladimir Jakopič

OBČINA LITJA SKRBI ZA INVALIDE

Občina Litija leži v samem srcu Slovenije. Mesto Litija je v zadnjih 20-ih letih močno spremenila svoj videz in tako iz leta v leto postaja lepša in ima dobre pogoje za življenje vseh prebivalcev. Pri tem razvoju občinski veljaki niso pozabili na najbolj ranljive skupine občanov. Pogovarjali smo se z županom Francijem Rokavcem.

Ali je občina Litija prijazna do invalidov?

Prav gotovo je Občina Litija prijazna do invalidov, predvsem je pomembno dejstvo, da je Medobčinsko društvo invalidov Litija – Šmartno, z več kot 600 člani, najštevilčnejše društvo v naši občini. Vsekakor je še kako pomembno, da smo pred leti dokončali izgradnjo novega Doma invalidov v Litiji, ki lahko skupaj s sosednim starim objektom in zunanjimi površinami nudi invalidom vrsto možnosti za nadvse pestro in razvejeno dejavnost članov. Društvo invalidov ima ustanovljena tudi dva podjetja, in sicer Medobčinsko društvo invalidov Litija – Šmartno, socialno podjetje in Zeleni inval invalidsko podjetje za urejanje okolice in objektov d. o. o., s katerimi občina Litija že vrsto let sodeluje v projektu urejanja zunanjih površin in zelenic v mestu Litija. Naj pri tem poudarimo, da smo še posebej ponosni na vestno vzdrževanje cvetočega litijskega mostu čez reko Savo ter nadvoza, za kar poskrbijo prav invalidi zaposleni v njihovem podjetju.

Koliko proračunskega denarja namenjate zanje?

Občina Litija v proračunu letno namenja sredstva za delovanje Medobčinskega

društva invalidov Litija – Šmartno preko treh sklopov:

- prvi sklop je namenjen sofinanciranju dejavnosti društva in je povezan s pridobitvijo sredstev na razpisih Občine Litija, za izvajanje socialnih in športnih programov;
- drugi sklop je namenjen financiranju obratovalnih stroškov Doma invalidov;
- tretji sklop pa financiranje izvajanja tržne dejavnosti vzdrževanja zunanjih površin in zelenic v mestu Litija.

Kako je mesto Litija prilagojena za gibalno ovirane invalide?

Pravzaprav odprava arhitekturnih ovir v mestu poteka permanentno oz. hkrati z rednimi deli, ki potekajo na cestni infrastrukturi, kjer so bile izvedene določene prilagoditve. Seveda pa nas tu čaka še vrsto aktivnosti, če želimo invalidom omogočiti prijazne dostope v vseh javnih ustanovah. Lahko ocenim, da je občina Litija pri zagotavljanju dostopnosti za invalide nekje na polovici opravljenega dela.

Ali so neprofitna stanovanja prilagojena za dostop z invalidskimi vozički?

Seveda, neprofitna stanovanja v lasti občine Litija še niso v celoti prilagojena za dostop z invalidskimi vozički. Stanovanja, ki so v lasti občine Litija, so v večstanovanjskih objektih, ki so bili zgrajeni v sedemdesetih letih prejšnjega stoletja in njihova osnovna pomanjkljivost je, da nimajo dvigal. Poleg precej specifične arhitekture in različnega lastništva stanovanj v teh objektih je dogovor glede ureditve prilagojenega in ustreznega dostopa še toliko bolj zahteven in dolgotrajen. Kljub temu bo občina z aktivnostmi nadaljevala, saj se zavedamo, da je potrebno arhitekturne ovire tudi na tem področju odpraviti.

Kaj boste v prihodnje še izboljšali za tovrstno skupino občanov?

Zagotovo je odprava arhitekturnih ovir v celoti ena od ključnih nalog občine v naslednjih letih. Tudi ostali ukrepi morajo slediti zagotavljanju kakovostnega življenja invalidnih oseb v naši lokalni skupnosti. Občina Litija tudi načrtuje pridobiti listino Občina po meri invalidov, zato bodo tudi te aktivnosti pripomogle k bolj prijaznemu življenju invalidov v naši občini.

Nina Černe

ZDRAV NAČIN ŽIVLJENJA

V društvenih prostorih je s predavateljem Viki Kotarjem potekala delavnica Nisi sam.

JAVNA AGENCIJA
REPUBLIKE SLOVENIJE
ZA VARNOST PROMETA

**vozi mo
Pametno**
AGENCIJA ZA VARNOST PROMETA

V društvenih prostorih smo 9. julija 2024 imeli Delavnico NISI SAM z naslovom Zdrav način življenja, ki jo je vodil mag. zdravstvene nege Viki Kotar, zaposlen na URI-Soča.

Delavnico smo izvedli v okviru projekta NISI SAM. Gre za projekt opolnomočenja oseb, ki so se poškodovale v prometnih nesrečah in podpora njihovim svojcem. Primerna je bila za vse, ki jim je skrb zase na prvem mestu in si želijo živeti čim bolj kvalitetno in zdravo življenje. Namen delavnice je bil opolnomočiti udeležence, da bodo lažje premagovali telesne ovire in psihosocialne stiske, v katerih so se znašli zaradi svoje invalidnosti ter kako v okviru svojih zmožnosti narediti največ za svoje zdravje in ohraniti gibalno

sposobnost v največji meri.

Delavnica je govorila o zdravem načinu življenja, kar vključuje tako zdrave prehranske izbire in gibanje kot tudi skrb za dobro počutje za osebe s poškodbo ali boleznijo hrbtenjače, kar se prepleta še z uporabo zdravil in njihovih različnih stranskih učinkov. Potekala je v manjši skupini, saj so bile prisotne štiri udeležence, tako da je bila izkušnja delavnice zanje individualizirana. Udeležence so dobile praktične nasvete, kako voditi zdrav način življenja skozi predstavljeno teorijo in delovne izkušnje strokovnjaka. Ob tem so imele možnost deliti svoje izkušnje in dileme ter dobile odgovore tudi na specifična vprašanja v povezavi z

njihovo zdravstveno situacijo in zdravim načinom življenja.

Viki Kotar je imel pri nas že nekaj delavnic in vsakič se veselimo ponovnega srečanja z njim ter s tem tudi sodelovanja z URI-Soča. Udeležence so si na koncu zaželele, da kmalu spet pride in se mu zahvalile za prijetno druženje ob pomembnih vsebinah. Zaključili smo s tem, da je za zdravje pomemben tudi smeh, ki ga na delavnici ni manjkalo, saj jo je Viki Kotar popestril z različnimi zanimivimi zgodbami in prigodami iz vsakdanjega življenja in življenja, kot sam v hecu pravi, »glavne medicinske sestre«.

Projekt sofinancira Javna agencija RS za varnost prometa.

Irena Žibert

IZKUŠNJE, DRUŽENJE IN POVEZOVANJE

V prvem polletju smo organizirali tri srečanja s poverjenikom oziroma poverjenico; dva v Ljubljani in eno v Zasavju.

Mreža socialnih poverjenikov ima že kar dolgo brado, saj je bila ustanovljena pred dvaindvajsetimi leti. Ideja je bila, da zaradi kar obsežnega območja, ki ga pokriva društvo, poskušamo doseči vsakega člana in članico s pomočjo socialnega poverjenika, ki živi v bližini člana in ima izkušnje ter informacije, ki pogosto našim članom koristijo. Sami poverjeniki predstavljajo vez med članom in društvom. Ni preprosto, najti poverjenika, ki svoj čas prostovoljno namenja sočlanom, zato bi se radi še posebej zahvalili vsem poverjenikom, ki so prevzeli to nalogo.

Mreža je skozi leta rasla, se spreminjala, poverjeniki so se menjavali. Zadnja leta pa so zelo pomemben del tudi srečanja s poverjenikom, ki jih organiziramo za posamezna območja. Gre za neformalna srečanja, katerih namen je, da se člani,

ki stanujejo bližje drug drugemu, srečajo in družijo v manjši skupini. Med seboj si podelijo tudi svoje izkušnje, težave in morebitne zagate. Navdihuje nas tudi to, da vidimo, da se skozi ta srečanja spletajo nova poznanstva in prijateljstva, ki članom predstavljajo še dodatno vrstniško pomoč in jim širijo njihovo socialno mrežo.

Članice in člani vzhodnega predela Ljubljane so se družili s svojo socialno poverjenico

V četrtek, 23. maja 2024, smo organizirali srečanje članov in članic z njihovo socialno poverjenico Petro Mežnar. Srečanje je potekalo v gostišču Portal. Nekateri člani so se videli prvič in preko takega druženja stkali nova prijateljstva.

Udeležba je bila odlična in izredno veseli smo, da se člani in članice udeležujejo tovrstnih manjših srečanj. Ta del je bil namreč po smrti socialne poverjenice Zorice kar nekaj časa brez poverjenika, zato se zahvaljujemo Petri, ki je privolila, da kljub številnim obveznostim prevzame poverjenišтво.

Srečanje v zasavskem koncu

V restavraciji Naš hram na Kisovcu je 6. junija 2024 potekalo srečanje članic in članov z njihovim socialnim poverjenikom Marjanom Zupancem. Člani in članice zasavskega konca se že nekaj zadnjih let tradicionalno dobivajo pod skakalnico na Kisovcu, kjer je prve skoke vadal tudi Primož Roglič. Na druženju smo se imeli fantastično in veseli nas, da se članice in člani vedno znova radi udeležujejo takih snidenj.

Mreža poverjenikov deluje že 22 let in jo sestavlja 17 socialnih poverjenikov.

Dva poverjenika skupaj v ljubljanskih Vižmarjah

V sredo, 19. junija 2024, smo organizirali srečanje članov in članic z njihovim socialnim poverjenikom Slavkom Krajncem in socialno poverjenico Alenko Tratnjek. Srečanje je potekalo v Okrepčevalnici Žibert v Ljubljani. S širjenjem socialne mreže poverjeniki pridobijo ljudi, na katere se lahko potem člani obrnejo. To seveda na društvu zelo podpiramo. Odziv na naše povabilo na srečanje je bil odličen, za kar se zahvaljujemo Slavku, ki je vsakega člana še posebej poklical in ga povabil na druženje. Opažamo namreč, predvsem po covidu, da velikokrat, ko pošljemo vabila na razne aktivnosti, ni številčnega odziva. Veliko časa porabimo za motivacijo oziroma individualno prepričevanje za udeležbo.

Zadnja leta so zelo pomemben del delovanja MSP tudi srečanja s poverjenikom.

Irena Žibert

»ZARADI NEODZIVNOSTI ČLANOV MI JE VČASIH PADLA MOTIVACIJA.«

Mreža socialnih poverjenikov je stara že več kot 20 let. Vmes se je spreminjala in dograjevala, dva člana pa sta poverjenika že od začetka: Štefan Glavan, ki pokriva Občino Ivančna Gorica, in Živan Miljkovič, zadolžen za člane iz Občine Litija in Občine Šmartno pri Litiji. Tokrat smo poklepetali s Štefanom.

Pozdravljen Štefan! Kako bi se predstavil tistim članom, ki te še ne poznajo?

Sicer moje ime sedaj že poznajo. Rojen sem 7. decembra 1979. Paraplegik sem od rojstva, saj imam spino bifido. V društvo sem včlanjen od leta 1997. Takrat so prišli iz Zveze paraplegikov Slovenije v šolo v Kamniku in takrat sem se včlanil. Živim na Dolenjskem, na kmetiji s starši in bratom ter njegovo družino. Imam šest nečakov. Imel sem kar nekaj hobijev. Igral sem harmoniko, ukvarjal sem se z atletiko in streljanjem, žal pa sem moral vse zaradi karpalnega kanala opustiti. Še vedno pa se ukvarjam s kegljanjem in ribičijo. Udeležujem se tudi pohodov z GOGO. Vozim avto, kar mi omogoča svobodo. Po poklicu pa sem električar.

Precej aktiven si tudi v društvenih aktivnostih, med drugim si vodja kegljanja, prav tako pa opravljaš funkcijo socialnega poverjenika. Zakaj si se odločil postati socialni poverjenik?

Takratni socialni referent, Berčon Jože, in takratni predsednik društva,

Dane Kastelic, sta začela sestavljati poverjeniško mrežo in me poklicala in tako sem sprejel. Od nekdanj sem pokrival območje občine Ivančna Gorica, »pod sabo« pa imam 10 članov. Prvič smo se na sestanku socialnih poverjenikov dobili v prostorih današnje ZPS, na Štihovi. Tam je vsak od nas prejel seznam svojih članov, nato pa smo se dogovarjali, kaj bomo počeli. Ali bomo člane obiskovali, jih poklicali in podobno. Podoben sistem deluje še danes.

Leta 2022 je minilo že 20 let odkar si socialni poverjenik. Kako bi na kratko povzel teh 20 let poverjenišтва?

V 20 letih je bilo tako lepih kot tudi manj lepih stvari. Včasih mi je zaradi neodzivnosti članov kdaj padla motivacija. Pri članih, katere obiskujem, se vedno čutim sprejetega.

Kako dojemaš svojo vlogo do članov, katerim si poverjenik?

Čutim odgovornost do njih. Če se kdo obrne name, se angažiram, da stvar

poskusimo rešiti oziroma jih usmerim na pravo osebo ali na društvo.

Verjamem, da se je v 20 letih, odkar opravljaš funkcijo socialnega poverjenika, zgodilo ogromno nekih stvari. Ali bi lahko izpostavil eno dobro in slabo izkušnjo, ki si jo doživel kot poverjenik?

Manjša srečanja s člani so vedno pozitivna. Udeležujejo se jih člani, ki se drugače ne udeležujejo ostalih aktivnosti. Najbolj slaba izkušnja mi je poslušanje kritik čez društvo, saj se sam v veliki meri ne strinjam z njimi.

Vsako leto ali vsaj na dve leti se trudimo organizirati manjše srečanje s tvojimi člani. Katero od teh srečanj ti je najbolj ostalo v spominu?

Na začetku moje poverjeniške poti teh srečanj ni bilo. Že takrat sem razmišljal, da bi bila taka srečanja za člane izredno dobrodošla. Najbolj mi je ostalo v spominu prvo manjše srečanje z mojimi člani, saj je bilo nekaj novega. Prišlo je veliko članov in takrat smo se res lepo imeli.

Kakšna je po tvojem mnenju vloga društva in naših aktivnosti?

Društvo je tu, da so člani obveščeni o zakonodaji, o invalidski problematiki ipd. Menim, da je namen aktivnosti, da se člani vključujejo v čim večjem številu, saj jih je toliko, da se za vsakega nekaj najde.

Kakšno sporočilo/vzpodbudo bi predal naprej ostalim članom?

Bodite čimbolj aktivni, po svojih zmožnostih. Najslabše je, ko se doma zapreš med štiri stene.

Irena Žibert

ZMAGALO JE SRCE

Pustovanje z izvirnimi maskami, ki smo jih tudi nagradili. Doživeli smo lepo pustovanje.

Na pustni torek, 13. februarja smo se člani in članice društva zbrali, da bi do konca odgnali zimo in privabili pomlad. Srečali smo se v Hotelu Grosuplje, bivšem Kongu v Grosupljem, kjer smo se povесelili in kot vsako leto izvedli tekmovanje z izborom najlepših mask. Program je vodil sam »Luka Dončič« na kolesih, ki ga je upodobil naš član Aleš Sečnik. S svojim humorjem je popestril izbor mask in poskrbel, da se je predstavila prav vsaka maškara. Najprej sta se predstavili članici komisije, ki sta poleg »Dončiča« skrbeli za ocenjevanje in končni izbor najlepših šem. To sta bili zaposleni na društvu: čarovnica Kronhilda, ki jo je upodobila Nina Černe, in miška, za katero se je skrivala Irena Žibert.

Nato smo nadaljevali s predstavitvami in videli kar nekaj izvirnih mask. Za uvrstitev med prvih pet najboljših je bila poleg maske ključna tudi predstavitev maske, saj lahko maska oživi prav s tem, da se izvirno predstavi, tudi če ni »najboljša« na prvi pogled.

Najboljše maske po kategorijah:

1. mesto – nagrada za najboljši ročno sešit kostum: SRCE – Mira Racman
2. mesto – nagrada za najboljši par: BIO VRTNAR IN EKO KUCHAR – Valentin in Alojzija Rejec
3. mesto – nagrada za najbolj kulturnen nastop: FRANCE PREŠEREN z recitalom poezije – Majda Ambrožič
4. mesto – nagrada za najboljšo predstavitev z ženitno ponudbo: »NINDŽA« Z VZHODA – Mojca Burger
5. mesto – nagrada za najboljšo (na obraz) narisano maškaro: MUCA – Alenka Tratnjek

Dodatne nagrade:

Mini nagrade za najboljšo nenačrtovano skupinsko masko z glasbeno-plesno točko so prejeli: MEHIČANI – Ana Feržan, Soraja Iskra, Tone Racman in Stane Ramšak.

Nagrajenci so prejeli praktične nagrade, za prvo mesto pa je masažo podaril Tadej Černe.

Največji dosežek letošnjega pusta je bil ta, da so bili našemljeni prav vsi prisotni člani, saj je bila maska obvezna. Članom se je to tudi izplačalo, saj bi oseba brez maske drugače za »kazen« morala sama plačati kosilo. Hotelu Grosuplje se zahvaljujemo za odlično pripravljeno kosilo, ki smo ga imeli pred razglasitvijo najboljših mask in podelitvijo daril.

Pika na i je bil pustni krof, ki je obvezna oprema vsakega pustovanja. Vsem maškaram se zahvaljujemo za udeležbo ter trud in domišljijo. Zimo je pomagala odgnati tudi Dobra vila, ki jo je upodobila Mirjam Kanalec. Za varnost na pustovanju je skrbel Policist, ki ga je upodobil voznik društva Andrej Vagaja. Upamo, da se naslednje leto spet srečamo, še v večjem številu!

Nina Černe

IMEJ SE RADA!

Naše članice, sodelavke in prijateljice društva so praznik dan žena praznovali 8. marca 2024 v Hotelu Grosuplje.

8. marca smo počastili dan žena s praznovanjem za vse članice in sodelavke društva, ki ga organiziramo vsako leto. Praznovanje smo začele s prijetnim klepetom in aperitivom v Hotelu Grosuplje v Grosuplju, kjer so nas že ob prihodu pričakali tulipani. Ko smo se vse zbrale, smo praznovanje odprle z »Žensko zaprisego« in si nato privoščile odlično kosilo, ki mu je sledil kulturni del. Članice društva in hkrati članice recitatorske skupine ONA & ONE so pod vodstvom Darinke Slanovec prebrale nekaj poezije izpod peres slovenskih pesnikov. Z branjem so nas navdušile še Mirjam Kanalec, Alenka Tratnjek, Marjana Lavrin in Jeanette Dejanovič. Recitalu je sledil še nagovor predsednice društva Mirjam Kanalec. Za kulturnim delom se je začel »žur«, na katerem nas je s svojo glasbo razveseljeval Duo Jezero. To sta bila Marjetka Končina, solistka, in Stojanom Šparnblekom, ki jo je spremljal

na klaviaturah. Marjetka nas je zabavala s svojim humorjem, energijo, predvsem pa s svojim lepim glasom. Marsikatera ženska je tudi zaplesala. Med pavzo je sledil poučen kviz, sestavljen iz zanimivih in manj poznanih besed. Predvsem je šlo za žgečkljive besede iz SSKJ-a. Kviz je sestavila naša zaposlena Nika Košir. Ženske smo tekmovali za prehodni pokal »Turnir hude bejbe«. Razdelile smo se v štiri skupine z naslednjimi imeni: Levinje, Vesele navihanke, Šefice in Mačke. Kviz je vsem šel zelo dobro, tako da so bile skupine na koncu popolnoma

izenačene. Na koncu smo se odločili, da si pokal zaslužijo vse. Naši vozniki so vsako žensko razveselili še z vrtnico, vsaka pa je dobila še simbolično darilo in za piko na i še sladico. Večer se je zaključil s še več glasbe.

Darila za vse ženske smo sestavili s pomočjo naslednjih donatorjev: DM – daroval nam je deodorante, glose za ustnice in vrečke za vse ženske, Ilirija – darovala nam je razkužila za vse ženske in nekaj šamponov, Avon – daroval nam je nekaj različnih kozmetičnih pripomočkov in krem ter Kotanyi, ki nam je daroval začimbne mešanice. Vsem se najlepše zahvaljujemo.

Čestitka še za vse ostale ženske, ki se praznovanja niste udeležile.

Draga ženska! Vsak dan se spomni, da si najpomembnejša oseba v svojem življenju in si vzemi čas zase. Obdaj se z dobrimi ljudmi in naj se ti dogajajo lepe stvari. Imej se rada!

Jože Globokar

PESTER DAN V JURČIČEVIH KRAJIH

Naše društvo je letošnje tradicionalno spomladansko-poletno srečanje pripravilo 15. junija 2024 v Občini Ivančna Gorica ali natančneje na Muljavi. Ker pa je na Muljavi bilo zbranih veliko članov, je društvo izkoristilo priložnost in hkrati pripravilo tudi 1. redni zbor članov.

Na Muljavi smo si najprej ogledali Jurčičevo domačijo, ki je danes etnografski muzej na prostem. Hišo sestavlja pet opremljenih prostorov: veža s črno kuhinjo in ognjiščem, hiša, kamra, na drugi strani veže sta štiblc in klet. Na severni strani je domačija podaljšana za manjši hlev, nad katerim je bil včasih lesen skedenj. Danes je v tem delu predstavljeno Jurčičevo življenje in delo. Domačijo so dopolnili z dodatnimi objekti: čebelnjakom, kaščo in sušilnico za lan. Ob gozdličku stoji lesena bajta – Krjavljeva koč. Ob vodenem ogledu smo slišali veliko zanimivosti o delu in življenju 4. marca 1844 rojenemu pisatelju, pesniku, časnikarju in prvemu piscu romanov. V čudovitem naravnem amfiteatru pod zvezdami domače Kulturno društvo Josip Jurčič že več kot 55 let uprizarja njegova dela. Sledil je ogled znamenite gotske

cerkve Marijinega vnebovzvetja iz prve polovice 15. stoletja – s freskami Janeza Ljubljanskega in zlatim baročnim oltarjem. Cerkev je prvič omenjena v turjaškem urbarju iz leta 1463. Leta 1475 je doživela velik turški napad, ki je prišel celo v legendo in literaturo Jurčičevega Jurija Kozjaka. Med arheološkimi raziskavami so odkrili, da je bila na tem mestu že majhna romanska cerkev. Celotno notranjost cerkve je pokrivala poslikava, ki so jo odkrivali postopoma. Freske so bile vse do leta 1880 vidne, takrat pa naj bi jih med preurejanjem prekrili z beležem. Na koru je bogata kompozicija zadnje sodbe, na severni steni sprevod in poklon svetih treh kraljev, ki se začinja s slovesom od kralja Heroda; na južni steni je vidna poslikava o legendi svetega Pavla in portret stiškega opata Ulrika. Prostorni križnorebrasto obokani prezbitenij je

ves poslikan: v slavlolu je Kristusov rodovnik, na njegovi notranji steni sta Kajn in Abel, na oboku prezbitenija je Kristus v slavi med simboli evangelistov in angeli z glasbili, na stenah pa so prizori oznanjenja, pokola betlehemskega otroka, bega v Egipt, Kristusovega trpljenja in Marijine smrti. Glavni predel stene zavzema vrsta stoječih apostolov. Glavni oltar Marijinega vnebovzvetja spada med naše najbogatejše zgodnjebaročne oltarje in najlepše svoje vrste. Leta 1674 ga je izrezljal ljubljanski podobar Jernej Plumberger, pozlatila in poslikala pa sta ga Jakob Mönhardt in Anton Schernauitsch iz Višnje Gore. Lesen oltar je visok nekaj več kot šest in širok nekaj manj kot šest metrov ter kot velika monštranca zapolnjuje ves tristrani zaključek gotskega prezbitenija. Oltar bogati 26 plastik, od tega osem angelov, ob tem pa še 25 angelskih glav

in več kot sto različnih ornamentalnih delov. Pred kratkim je bil oltar v celoti restavriran. Stranska oltarja sta iz leta 1761. Kip sedeče Marije na steni je iz druge polovice 15. stoletja. Neverjetno bogata zgodovinska poslikava tega bisera, ki smo ga imeli priložnost občudovati. Osrednji del našega srečanja smo imeli v prostorih gasilnega doma Prostovoljnega gasilskega društva Muljava, kjer nam je dobrodošlico zaželela predsednica društva Mirjam Kanalec. Nagovorila nas je dr. Andrejka Miše Glavič, direktorica občinske uprave občine Ivančna Gorica, ki je na kratko predstavila občino, predvsem pa pokazala, da dobro pozna naše društvo. Sledil je 1. redni zbor članov, na katerem so člani prisluhnili

revidiranemu poročilu za leto 2023. Po krajši razpravi so člani zbora poročilo sprejeli in potrdili. V naslednji točki je zbor članov skladno s statutom pooblastil upravni odbor, da sprejme Pravilnik o računovodstvu.

Po zanimivih ogledih in zboru članov je bil že čas za dobro okrepčilo z dobrotami na žaru, kozarčkom rujnega, hladnim pivom in osvežilnimi napitki, ki so se prilegli v lepem vremenu in prijetni družbi. Sledil je kulturni program, ki ga je povezovala naša članica Anica Bregar. V tem času so nas obiskali in nagovorili: Milan Bregar, predsednik PGD Muljava in Gašper Erjavec, predsednik turističnega društva Muljava. S svojim ubranim petjem nas je nato razveselil moški pevski zbor Josip Jurčič Muljava pod taktirko zborovodkinje Majde Adamič. In le kakšen bi bil obisk Muljave brez znamenitega Krjavlja? S svojo uprizoritvijo odlomka iz Desetega brata nas je nasmejal odlični Jernej Lampret, nekdanji župan občine Ivančna Gorica. Seveda nam je povedal, kako je hudiča presekal na dva kosa. Za konec bogatega kulturnega programa pa nam je harmonikaš Jure Humljan odigral še nekaj viž.

Sledil je športni program. Člani so se lahko pomerili v igri trowing/cornhole ali po domače štrbunk, pri kateri igralci mečejo s koruzo napolnjene vrečke na nekoliko privzdignjeno ploščad z luknjo na njenem zgornjem delu ter v balinčkanju. V trowingu se je pomerilo deset ekip s po dvema igralcema, prva tri mesta pa so šla dvojicam: Oliveri Sinadinovi in Gašperju Pečku za odlično 1. mesto, Srečko Jesenšek in Janez Kokalj sta osvojila 2. mesto, Emil Močnik in Nick Nejc Pelko pa sta si priborila 3. mesto.

V balinčkanju so tekmoval štiri ekipe s po dvema tekmovalcema, zmaga pa je šla v roke Tomiju Čuku in Gašperju Pečku. Na našem spomladanskem srečanju so se nam pridružili tudi ribiči, ki so se pod vodstvom Petra Kralja, vodje športnega ribolova na društvu, udeležili meddruštvenega tekmovanja v športnem ribolovu na ribniku Ledvička pri Igu.

Tekmovalo je pet ribičev. Največ rib je ujel Gašper Peček, na drugem mestu mu je sledil Viktor Rode, tretje mesto si je priboril Boštjan Ceglar, peterico pa sta zaključila Mirko Sintič ter Peter Kralj.

V razpoloženi družbi, klepetu in izmenjavi izkušenj so se urini kazalci hitro pomikali proti večeru, ko smo naše prijetno in veselo druženje počasi zaključili. Hvala vsem, ki ste sodelovali pri organizaciji našega srečanja; žar mojstrom in voznikom sorodnih organizacij, predvsem pa naši članici, domačinki Anici Bregar, ki nam je zagotovila brezplačno uporabo prostora in organizirala pester kulturni program.

Silva Razlag

PO TRASI DRAVA BIKE

Paraplegiki mariborskega in ljubljanskega društva družno prekolesarili 55 kilometrov od Maribora do Ptuja in nazaj

»Varujmo naravo, delujmo trajnostno« je moto članov Društva paraplegikov Podravja in Društva paraplegikov ljubljanske pokrajine, ki smo se v soboto, 6. julija 2024 z električnimi priklopi podali od Maribora preko Miklavža na Dravskem polju, Starš, kartodroma Hajdoše, Hajdine do Ptuja. Trasa DRAVA BIKE (dravska kolesarska pot) poteka skozi 4 države: Italijo, Avstrijo, Slovenijo in Hrvaško. Slovenska trasa poteka od Dravograda–Radelj–Maribora–Ptuja do Ormoža in naprej na hrvaško stran do Varaždina.

Del letnega programa obeh omenjenih društev paraplegikov je bilo tudi prekolesariti progo od Maribora do Ptuja v podporo ohranjanju narave in spoznavanju znamenitosti krajev ob trasi in še posebej najstarejšega slovenskega mesta Ptuj. Na pot se je podalo 11 paraplegikov na invalidskih vozičkih s priklopom ter 5 spremljevalcev na kolesih.

Na zbirni točki pri »ptujskem prstanu« na desni strani reke Drave nas je pozdravila domačinka, sicer strokovna sodelavka Društva paraplegikov Podravja Silva Razlag, ki nam je zaželela dobrodošlico ter prenesla pozdrave županje Mestne občine Ptuj gospe Nuške Gajšek ter direktorice Javnega zavoda za mladino, šport in turizem gospe Tanje Srečkovič Bolčec.

V nadaljevanju je strokovno vodenje prevzel gospod Stanko Ivanuša, vodič prej omenjenega zavoda, ki nas je popeljal skozi nekaj najbolj pomembnih ptujskih znamenitosti. Od »ptujskega prstana«, turističnega okvirja v obliki

prstana, imenovanega »pogled Ptuja«, skozi katerega je res prekrasen razgled na čudovito ptujsko veduto, preko peš mostu, mimo mestnega kina, MuziKafeja, minoritskega samostana, prekrasne mestne hiše do prostorne tržnice, kjer smo se po naporni vožnjo malo osvežili in koristili super urejene sanitarne prostore za invalide.

Po krajšem oddihu smo pot nadaljevali do mestnega stolpa, Orfejevega spomenika, po Prešernovi ulici mimo hotela Mitra, knjižnice dr. Ivana Potrča, pokrajinskega muzeja, dominikanskega samostana in mimo Panorame do glavne ceste na grad, kjer so naši »konjički« zaradi precejšnje vzpetine kar malo trpeli. Na gradu smo si ogledali zbirko pustnih mask in kostumov, uživali v prelepem razgledu na staro mestno jedro z okolico ter se počasi podali proti Hotelu Pomaranča, kjer smo bili deležni prijazne postrežbe. Za konec pa še ohladitev s sladoledom in veselo pot pod noge – boljše rečeno pot

pod kolesi proti Mariboru, kjer smo se zahvalili našim prijateljem iz Maribora, Ljubljanci pa smo nekoliko utrujeni sedli v kombije in nekateri na poti tudi kaj kmalo zadremali.

V imenu obeh društev se zahvaljujemo gostoljubnim domačinom na Ptuj, tudi Mestni občini Ptuj, ki je poskrbela za osvežitev, Javnemu zavodu za mladino, šport in turizem Ptuj za brezplačno vodenje, Pokrajinskemu muzeju Ptuj-Ormož za brezplačen ogled zbirk pa tudi obema »prostovoljkama«, Silvi in Terezi (slednja je poskrbela še za lepe fotografije).

Seveda gre največja zahvala Borisu Klepu, predsedniku DP Podravje, ki je klonil pod »pritiski« Mirjam Kanalec, predsednice ljubljanskega društva, in organiziral (ter večkrat tudi predhodno preizkusil, da bo res vse OK) prečudovit dan.

Ob koncu smo si obljubili, da se na Ptuj gotovo še srečamo.

Marjana Lavrin

AKTIVNE NA VSEH PODROČJIH

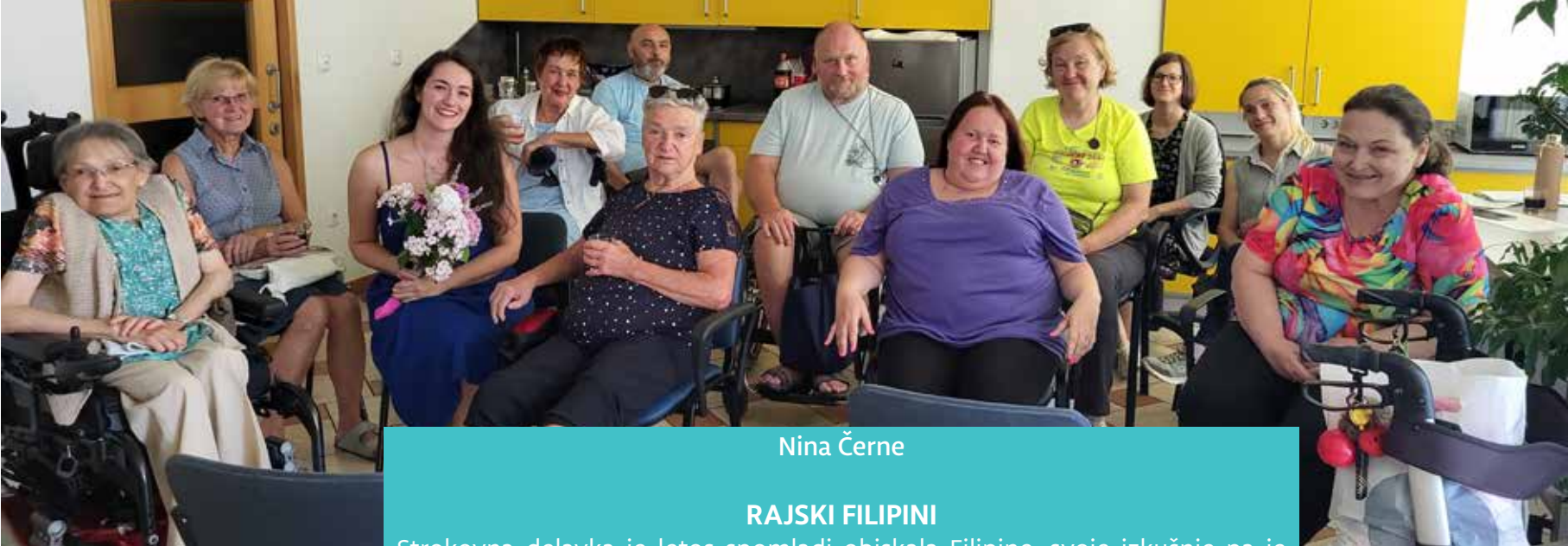
Leto je naokoli in ženske smo se zopet podale v Semič, v dom Zveze paraplegikov Slovenije. Z nami so bile tudi asistentke Darja, Vlasta in Cvetka, ki so nam pomagale pri opravljanju vsakodnevnih opravil in nam pripravljale okusne jedi.

Zjutraj smo najprej popile kavo, pojedle zajtrk nato pa še malo potelovadile. Ogledale smo si učni pot doktorja Viktorja Derganca. Pot nas je vodila mimo vinogradov traminca, sauvignona, mimo zelišč timijana, rožmarina, žajblja, mimo lesene ute. Po poti so nam pomagale asistentke, ustavile smo se pri orehu, jablani, jagodičevju in domu žuželk. Sledil je pogovor o odnosu do okolja in živali, o dogodivščinah in različnih izkušnjah, ki so za nami. Vedno nam je lepo, ko se družimo. Obiskala nas je tudi Irena Matkovič iz Društva paraplegikov

Dolenjske, Bele krajine in Posavja in tudi naša člana Mira in Tone Racman. Po kosilu se nam je prileglo nekaj sladkega. Privoščile smo si jabolčni zavitek, ki so ga spekle naše pridne asistentke. Ob vseh dobrotah smo potrebovale še malo kulture. Prebirale smo odlomke iz knjige Nepopolna avtorice Danaje Lorenčič. Poučno branje in razgovor, ki je sledil. Kar prehitro so minevali dnevi. Ker smo bile tako aktivne na vseh področjih, je v celem Semiču en dan celo zmanjkalo elektrike. Hvala vsem za lepe trenutke in asistentkam za vso pomoč. Se vidimo.

Nina Černe

RAJSKI FILIPINI

Strokovna delavka je letos spomladi obiskala Filipine, svoje izkušnje pa je delila v prostorih društva s potopisnim predavanjem.

V društvenih prostorih smo 5. julija imeli potopisno predavanje z naslovom Rajske Filipini?, ki ga je vodila Nina Černe. Nina je Filipine obiskala letos spomladi in z veseljem je delila vtise iz potovanja z vsemi, ki jih je zanimala ta azijska otoška država, njena kultura, običaji, ljudje in naravne lepote.

Nina je pokazala številne slike in videe iz potovanja, istočasno govorila o svojih vtisih, doživetjih in omenila tudi kakšne manj prijetne izkušnje. Vsi prisotni so lahko poizkusili filipinski rum, zaradi katerega je imela težave na letališču, povohali filipinski curry, si ogledali nekaj školjk, koral in dobili majhne školjke za spomin.

Filipini so zelo neokrnjeni in polni naravnih lepote in niso tako zelo obljudeni in turistični, kot bi lahko bili. Skrivajo polno rajskih plaž in ogromno prijaznih ljudi. Čeprav je revščine kar veliko, tam naj ne bi bilo veliko lakote, ljudje

pa so zelo dobrosrčni in vsi poznajo Luko Dončiča. Po koncu predavanja smo prišli do zaključka ali so Filipini res rajska destinacija ali ne. Hvala vsem za udeležbo, vprašanja in zanimanje!

Klavdija Boljtežar

PROSTRANE RAVNICE PREKMURJA

V torek, 27. 8. 2024 smo se s člani našega društva odpravili na celodnevni izlet po Prekmurju.

Raziskovali smo pokrajino, ki jo Feri Lainšček opeva v svojih verzih in je znana po štokrljah, bučnemu olju, prekmurski gibanici ter prostranih ravninah. Naš prvi postanek je bil obisk Društva paraplegikov Prekmurja in Prlekije, kjer so nas prijazno sprejeli, pokazali njihov učni čebelnjak, po dolgi vožnji iz Ljubljane pa smo si privoščili tudi slovenski zajtrk. Napolnjeni z dobro voljo in obilico energije smo bili pripravljeni na nove izzive. Podali smo se v Ižakovce, kjer se je

reka Mura skozi stoletja ob svojem koritu poigrala z naravo in v bližini Beltincev ustvarila naravni otok, ki so ga domačini poimenovali Otok ljubezni. Po legendi je to kraj, kjer se srečujejo zaljubljeni, nekoč tudi beltinska grajska gospoda. Vodička Zlatka nam je povedala, da je reka Mura divja in nevarna reka, ki je skozi stoletja poplavljala, odnašala mline in brode ter si ob velikih deževjih in naraslih vodah iskala nove poti. Te poti so odnašale njive, hrano, hiše in tudi

ljudi. Zato so se ljudje spopadali z reko, tako da so jo zabüjrlili. Iz büjranja se je razvil spoštovan poklic büjraš. Ime izhaja iz prekmurske besede büjr, kar pomeni približno to, kar v slovenščini jez. Zlatka nam je predstavila vzgojo in predelavo lanu, ki je v teh krajih bila množična okoli leta 1955. V tkalski delavnici smo lahko videli potek izdelave lanenih izdelkov. Žal mlina na Muri nismo mogli videti, ker ga je Mura pred leti odnesla, smo pa lahko že opazili zametke replike, ki

VSI RAZLIČNI VSI ENAKOPRAVNI - IZLET PO PREKMURJU

jo bodo kmalu končali. Vkrkali smo se na enega od skupno štirih brodov, ki še vozijo po reki Muri v Sloveniji ter med vožnjo na drugi breg Mure uživali obdani z mirno in neokrnjeno naravo.

Naše potepanje smo nato nadaljevali v najvzhodnejše mesto v Sloveniji, tik ob meji z Madžarsko, ki je ime dobilo po reki Ledavi, Lendavo. Povzpeli smo se na 53,5 m visok razgledni stolp Vinarium Lendava ter na en mah zrl na pokrajine kar štirih držav naenkrat. Pogled na barvito pokrajino, ki sega od Lendavskih gor, kjer je stolp ponosno postavljen, je v lepem poletnem vremenu segal vse

tja do porečja Mure, imeli pa smo tudi prekrasen razgled na ravnice in gričevja Slovenije, Madžarske, Hrvaške in Avstrije. Na dobri polovici našega izleta smo se odpravili tudi v Dobrovnik, kjer smo obiskali Tropski vrt, tropski gozd v malem, ki je najbolj znan po orhidejah. Občudovali smo zanimive tropske in subtropske rastline iz celega sveta ter od blizu videli številne zanimive rastline, ki jih poznamo iz našega vsakdana, med drugim banane, avokado, vanilijo, papajo, mango, ananas, ingver, kavo in poper. Pokukali pa smo tudi v proizvodnjo, kjer vsak dan zacveti okoli 4000

orhidej. Prekmurja seveda nismo mogli raziskovati s praznim želodcem, zato smo se za konec našega izleta ustavili v gostilni Mencigar, kjer so nas razvajali s tradicionalno panonsko kuhinjo.

Prekmurje nas je s svojo slikovito pokrajino in edinstveno arhitekturo prevzelo in veseli smo, da smo obiskali ta s soncem obsijan in pogosto spregledan košček Slovenije. Društvu paraplegikov Prekmurja in Prlekije, ZTKŠ Beltinci, zaposlenim v Vinariumu in Tropskem vrtu se zahvaljujemo za tople sprejem, gostilni Mencigar pa za odlično pogostitev.

VSI RAZLIČNI VSI ENAKOPRAVNI IZLET PO PREKMURJU

Jože Globokar

NAŠA EKIPA PRVO TEKMO DOBILA, DRUGO PA IZGUBILA

Društvo paraplegikov ljubljanske pokrajine je 25. februarja v ŠD Pungrt v Šmartnem pri Litiji organiziralo 3. krog košarkaške lige.

V športni dvorani Pungrt v Šmartnem pri Litiji so ekipe, ki igrajo v košarkarski ligi ZPS Bauerfeind, odigrale tretji krog. Tekmovanje je pripravilo naše društvo, v tretjem krogu pa so nastopile le DP Kranj-Novno mesto, DP Celje Thermana in DP Ljubljana Mercator. Pri Društvu paraplegikov Podravja zaradi bolezni in poškodb že drugič niso mogli sestaviti svojega moštva. Zato so ekipe odigrale samo dve tekmi.

Najprej sta se pomerili DP Ljubljana Mercator in DP Celje Thermana. Ljubljanci so bili boljši in tekmo dobili z rezultatom 58:54. V drugi tekmi sta se pod koši srečali DP Ljubljana Mercator in DP Kranj-Novno mesto. Nekoliko utrujeni igralci ljubljanske ekipe proti močnejši združeni ekipi niso imeli prav veliko možnosti in so tekmo izgubili z rezultatom 39:78.

Tretjo tekmo je zaradi odsotnosti DP Maribor z rezultatom 20:0 dobila DP Kranj-Novno mesto. Tekmovanje je

spremljal delegat Milan Lukan, sodila pa Mitja Dečman in Nedžad Budimlić. Najboljši strelci so bili po tretjem krogu Haris Kuduzović DP Kranj-Novno mesto (91), David Škorjanc DP Celje Thermana (80) in Gregor Gračner DP Ljubljana Mercator (58).

Prvo tekmo sta si ogledala tudi župan Občine Šmartno pri Litiji Blaž Izlakar in podžupan Darko Vidic. Pozdravila sta tekmovalce in na kratko predstavila njihovo občino. Zavedajo se, da je prostor, ki je načrtovan in prilagojen ranljivim skupinam, primeren za vse, kar jih je tudi vzpodbudilo, da se je Občina Šmartno pri Litiji vključila v projekt Omogočanje multimodalne mobilnosti oseb z različnimi oviranostmi. Župan je v pogovoru s podpredsednico društva Mojca Burger obljubil, da bodo našli načine podpore programov našega društva, saj je občina pred leti spremenila pravilnik v taki meri, da naše društvo

ne more več kandidirati za občinska sredstva. Za pomoč pri najemu športne dvorane se društvo iskreno zahvaljuje Občini Šmartno pri Litiji, županu in podžupanu, verjamemo pa, da bomo v prihodnosti skupaj izvedli še kakšen projekt.

Naj omenimo še, da je moderno opremljen športni objekt (zgrajen 2008) namenjen izvajanju različnih športnih

panog (rokomet, mali nogomet, košarka, badminton, odbojka, športno plezanje) in kulturno zabavnim prireditvam. Sestavni del objekta je tudi sodobna plezalna stena, v sklopu dvorane pa obratuje tudi bazen. Seveda pa je dvorana dostopna za gibalno ovirane in ima invalidom prilagojene sanitarije. V tej dvorani smo se že večkrat predstavili tudi s projektom Različnost je zakon. Že nekaj časa ugotavljamo, da število članov, ki se vključujejo v športne aktivnosti, v zadnjih letih upada. Še posebej pri košarki na vozičkih, kjer skorajda ekipe ne morejo več zagotoviti dovolj števila igralcev za tekme. To je bilo opaziti tudi na tekmah v Šmartnem pri Litiji, saj ena ekipa sploh ni uspela zagotoviti dovolj igralcev za tekmo. Razlogov za upad je več, eden izmed teh pa je gotovo povprečna starost članstva, ki je v našem društvu že 60 let. Opažamo tudi, da interesa pri mlajših članih za vključitev v košarkarsko ekipo skoraj ni, saj jih zanimajo druge aktivnosti. V preteklosti je šport predstavljal tudi razna potovanja, ki so bila za osebe na invalidskih vozičkih takrat sicer težje dostopna in izvedljiva.

Jože Globokar

PREHODNI POKAL JE OSVOJILA EKIPA DP NOVO MESTO

Na kegljišču v Kamniku je Društvo paraplegikov ljubljanske pokrajine 20. aprila 2024 pripravilo zaključni četrti krog kegljaške lige ZPS, hkrati pa se je 40 kegljačic in kegljačev iz osmih pokrajinskih društev pomerilo za prehodni pokal Občine Domžale.

Kegljačice in kegljači so na šeststезnem kegljišču imeli na voljo 120 lučajev – 60 na polno in 60 na čiščenje. Za nemoten potek tekmovanja in vpis rezultatov sta skrbela sodnik Franci Grubar in Ljuba Babnik.

Uvrstitve v četrtem krogu in turnirju za pokal Občine Domžale

Prehodni pokal Občine Domžale je na letošnjem turnirju s 1623 podrtimi keglji osvojila ekipa DP Novo mesto, druga je bila DP Maribor (1551), tretja DP Celje (1526), četrta DP Ljubljana (1479), peta DP Slovenj Gradec (1371), šesta DP Murska Sobota (1289), sedma DP Koper (1266) osma pa DP Nova Gorica (1141). V moški konkurenci se je na prvo mesto zavihtel Miran Jernejšek DP-MB (470), drugo mesto je osvojil Aleš Povše DP-CE (444), tretje pa Tone Kanc DP- NM (438). Med kegljačicami je s 400 podrtimi keglji prvo

mesto osvojila naša kegljačica Senka Ivanišević, druga je bila Martina Glavič DP-NM (384), tretje pa Marta Janežič DP-MS (310). Pri veteranih in tetraplegikih je slavil naš kegljač Slavko Ivančič, drugi je bil Franc Kuhelj DP-NM (369), tretji pa Ernest Pucko DP-MS (336).

Ob razglasitvi rezultatov se je vsem za sodelovanje zahvalila Cvetka Štirn, ki je imela tudi tokrat v rokah vse organizacijske niti in se zahvalila kegljačem za številno udeležbo na 26. turnirju za pokal občine. Kegljake in goste pa sta nagovorili: predsednica društva Mirjam Kanalec, ki je med drugim omenila odlično sodelovanje in podporo Občine Domžale pri vseh kegljaških turnirjih in drugih področjih ter v imenu Občine Domžale dolgoletna sodelavka Vera Vojska ki je omenila sodelovanje občine na vseh turnirjih še posebej pa izrazila zadovoljstvo, ker zaključni

ligaški turnir kegljačic in kegljačev vsako leto posvetijo njihovemu občinskemu prazniku. Društvo paraplegikov ljubljanske pokrajine je ob tej priložnosti prejšnjemu županu Toniju Dragarju za dolgoletno sodelovanje izročilo plaketo društva. Tekmovanje si je županja občine Domžale mag. Renata Kosec zaradi drugih obveznosti, ogledala že v dopoldanskem času na kegljišču v Kamniku, tekmovanje pa si je ogledala tudi predstavica Občine Kamnik Katarina Vogel.

Pokale in medalje so ob pomoči Karmen Govejšek podelili: Vera Vojska, Mirjam Kanalec in Cvetka Štirn. Cvetka pa vedno poskrbi, da se v darilih vrečkah zmagovalcev najde vrsto priročnih nagrad donatorjev in sponzorjev; tudi letos so vsi udeleženci med drugim prejeli svetlo modra sončna očala, z napisom Cocta.

Turnir so poleg glavnega pokrovitelja Občine Domžale in Zavoda za šport Domžale podprli še naslednji donatorji in sponzorji: Klimer Štirn & co d.n.o., Elektro Verpex d.o.o., MG inštalaterstvo d.o.o. Boštjan Grošelj, Abena Helpy Trzin, Avto GP – Peter Govejšek s.p., G3 Komenda, RTS Ljubljana, Gostilna Kos, Eles d.o.o. in Zavarovalnica Triglav.

Tekmovanje v kegljaški sezoni 2023-2024

V letošnji ligaški sezoni je tekmovalo osem ekip, za končne uvrstitve pa so šteli rezultati vseh štirih krogov. Pripomnimo pa naj, da nekatere ekipe niso tekmoval v popolni postavi. Pokal prvaka lige je osvojila ekipa DP Novo mesto (6642),

pokal za drugo mesto je prejela DP Celje (6339), za tretje pa DP Maribor (5996). Četrta je bila ekipa DP Slovenj Gradec (5921), peta naša DP Ljubljana (5600), šesta DP Murska Sobota (5303), sedma DP Nova Gorica (3953), osma pa DP Koper (3736).

V posamični moški konkurenci je v treh krogih največ kegljev podrl Miran Jernejšek DP-MB (1425), srebrno medaljo je osvojil Tone Kanc DP- NM (1387), bronasto pa Gašper Peček DP-NM (1322). Naslov najboljške ligaške kegljačice si je priborila Martina Glavič DP-NM (1275), druga je bila Marija Kerec DP-MB (1228), tretja pa kegljačica našega društva Majda Ravnikar (1012). Med kegljači tetraplegiki je naslov zmagovalca lige osvojil Aleš Povše DP- CE (1382), drugi je bil Branimir Črv DP-NG (1052), tretji pa Damjan Herček DP-MB (1028). V skupini veterani je bil najboljši Franc Kuhelj DP-NM (1192), drugo mesto je zasedel Ludvik Škraban DP-MS (1175), tretji je bil naš kegljač Janez Kokalj (1054).

Razglasitve rezultatov kegljaške lige in podelitev pokalov je izvedel Aleš Povše, vodja kegljaške lige pri ZPS.

Jože Globokar, Mirjam Kanalec

NAJBOLJŠA JE BILA ITALIJANSKA EKIPA PDM TREVISO

V športni dvorani Edvarda Peperka v Ljubljani je 11. in 12. maja 2024 v organizaciji Društva paraplegikov ljubljanske pokrajine, potekal že 43. memorial Toneta Pogačnika in 27. mednarodni turnir v košarki na vozičkih.

Pogačnikov memorial je največji športni dogodek, ki ga društvo organizira vrsto let; letos že 43-krat. Posvečen je našemu članu, velikemu športniku, Tonetu Pogačniku, ki nas je zapustil leta 1981. Zanjih 27 let pa je ta turnir tudi z mednarodno udeležbo.

Priprave na tako velik športni dogodek se pričnejo običajno že v začetku leta. Letos je organizacijo prevzela kar predsednica. Zadnja leta je čedalje težje dobiti zadostno število sodelujočih ekip, zato je za stik z ekipami poiskala najboljšo rešitev in za to prosila Gregorja Gračnerja, ki je izvrstno opravil svoje delo. A tudi on žal ni čarovnik. Na koncu je namreč nastopilo le pet ekip: KIK Una-Sana Bihać (BIH), KKI Varaždin (HR), PDM Treviso (I), KKK Soko Beograd (SRB) in DP Ljubljana Mercator (SLO). Tik pred zdajci je namreč sodelovanje odpovedala ekipa iz Severne Makedonije in s tem podrla celoten sistem tekmovanja, za kar je bilo

potrebno zadnji dan pred tekmovanjem pripraviti nove razporede, nekatere ekipe pa so morale odigrati tudi tri tekme v enem dnevu. Tekmovanje se je namreč podaljšalo, saj so ekipe morale igrati vsaka z vsako. Hvala Gregorju in Mitji Dečmanu, ki sta se hitro in profesionalno odzvala na situacijo.

Tako se je tisti majski vikend, ko je ob občinskem prazniku MOL potekal tudi 66. Pohod ob žici, v športni dvorani vojašnice Edvarda Peperka odigralo kar 10 tekem, v soboto 6 in v nedeljo še 4. Precej naporno za tekmovalce in zahtevno za organizatorje. Tokrat so bile ekipe dokaj izenačene, zato so se ta dva dneva dogajali razburljivi trenutki na parketu. Domača ekipa DP Mercator Ljubljana, ki je bila tokrat okrepljena s številnimi slovenskimi reprezentanti, je v soboto odigrala dve tekmi in obe tudi zmagala. Z zmago je nadaljevala tudi v prvi nedeljski tekmi, ki jo je suvereno

odigrala z bosansko ekipo KIK Una-Sana Bihać. V zadnji tekmi smo praktično gledali finalno srečanje, saj sta se za zmagovalni pokal 43. memoriala Toneta Pogačnika pomerili neporaženi ekipi. Tokrat je bila boljša ekipa PDM Treviso, ki je z rezultatom 68:52 premagala DP Mercator Ljubljana. Pokal za tretje mesto je osvojila KIK Una-Sana, za četrto KKK Soko Beograd, za peto pa KKI Varaždin. Pokal za MVP igralca je prejel Mattia Scandaloro (PDM Treviso), za najboljšega strelca pa Željko Čirković (KKK Soko Beograd).

Tekme so sodili Mitja Dečman, Nedžad Budimlić in Sinan Ferizović, zadnji dve tekmi v nedeljo pa je ob glasbeni podpori komentiral Gašper Bolhar.

Tudi letos nas je prišel pozdravit ljubljanski župan Zoran Janković, ki si je ogledal del zadnje tekme, razglasitev rezultatov, podelitev pokalov pa je zaradi spremenjenega razporeda

Rezultati sobotnih tekem:

KKK Soko Beograd : DP Ljubljana Mercator – 41:51

KIK Una Sana Bihać : KKI Varaždin – 75:21

PDM Treviso : KKK Soko Beograd – 57:35

KKI Varaždin : DP Ljubljana Mercator – 34:69

PDM Treviso : KIK Una Sana Bihać – 60:29

KIK Una Sana Bihać : KKK Soko Beograd – 59:47

Rezultati nedeljskih tekem

KKI Varaždin : PDM Treviso – 36:71

DP Ljubljana Mercator : KIK Una Sana Bihać – 72:50

KKK Soko Beograd : KKI Varaždin – 57:37

DP Ljubljana Mercator : PDM Treviso – 52:68

potekala tokrat brez njega. Tekme si je ogledalo kar nekaj gledalcev, predvsem nedeljske tekme, zadnji dve pa tudi večja skupina srbskih kolegov, ki so se udeležili enotedenske aktivnosti v Pacugu kot del projekta »Živeti pokončno – duševno zdravje mladih«, ki ga je ga je letos Zveza paraplegikov Slovenije v sodelovanju s srbsko zvezo paraplegikov izpeljala.

Ob razglasitvi rezultatov je predsednica društva Mirjam Kanalec košarkarjem čestitala za borbene igre in dobre rezultate, na kratko predstavila mesto gostitelja, jim zaželela varno vrnitev na svoje domove in jih k sodelovanju povabila tudi na 28. mednarodni turnir. Pokale so za tem podelili predsednica društva Mirjam Kanalec, Gregor Gračner

Lestvica

1. mesto PDM Treviso

2. mesto DP Ljubljana Mercator

3. mesto KKK Una-Sana

4. mesto KKK Soko Beograd

5. mesto KKI Varaždin

Mercator

Sreča za vse

INOTHERM

in Mojca Burger.

Seveda je poleg zahtevne organizacije takega velikega športnega dogodka zahtevno tudi zagotavljanje finančnih sredstev za izvedbo. Že vrsto let nas finančno podpirata MOL in Mercator, v manjši meri tudi ZPS. Poleg tega pa se iskanje finančnih sredstev prav tako začne že v začetku leta, ko sponzorje in donatorje nagovorimo, da nas podprejo. Žal je posluha za to vedno manj, a letos nam je uspelo prepričati podjetja Vodoterm, Mercis, Kvader, Inotherm in Loterijo, da so nas finančno podprli.

Društvo izdalo bilten

Društvo pa je tudi tokrat v slovenskem in angleškem jeziku pripravilo ličen bilten,

v katerem predstavlja prijazno in zeleno prestolnico gostitelja, zlatega sponzorja Mercator, sponzorja Inotherm in Loterija ter donatorja Brinox, ekipe in igralce ter razpored tekem. O Pogačnikovem memorialu in mednarodnem turnirju pa sta v biltenu svoje misli zapisala:

Zoran Janković – župan mesta gostitelja je zapisal: »Ljubljana je šport. Pod tem sloganom poteka vrsta športnih aktivnosti, ki jih v Ljubljani izvajamo, saj želimo našim meščankam in meščanom približati različne vrste vadbe, kjer bo vsakdo lahko našel nekaj zase. Zavedamo se namreč izjemnega pomena telesne aktivnosti, ki je osnova za kakovostno življenje. Posebno pozornost namenjamemo temu, da so rekreacijske površine dostopne vsem, tudi osebam z oviranostmi. Veseli me, da tudi letos gostimo že 43. Pogačnikov memorial, kjer si bomo lahko

ogledali najboljše ekipe v košarki na vozičkih. Iskrene čestitke organizatorjem turnirja, Društvu paraplegikov ljubljanske

pokrajine, ki vsako leto s strokovnim in predanim delom poskrbijo za vrhunsko prireditve. Prepričan sem, da bo tako tudi letos.

Spoštovani športniki in člani spremljevalnih ekip, dobrodošli, v zame najlepšem mestu na svetu. Prepričan sem, da vas bo naše mesto očaralo in da se boste k nam z veseljem vedno znova vračali. Ljubljana – zeleno, čisto, varno in prijazno mesto – vas pričačuje z odprtimi rokami!

Želim vam uspešno tekmovanje in naj se vam uresničijo zastavljeni cilji. Srečno!»

Mirjam Kanalec – predsednica Društva je o športu, ki predstavlja rdečo nit skozi zgodovino društva zapisala, da začetki delovanja društva temeljijo prav na športnih aktivnostih, šele kasneje pa se je društvo razvilo v pomembnega deležnika pri zagotavljanju neodvisnosti in boljše kvalitete življenja osebam z okvaro hrbtenjače. A prav šport je tista rdeča nit, ki se vije skozi vsa leta, saj si danes sodobne rehabilitacije paraplegika ne moremo predstavljati brez športa, ki ponuja način vključevanja v aktivno življenje, bodisi rekreativno ali vrhunsko.

Pomembnost športa potrjuje tudi to, da je le dobro leto po ustanovitvi, davnega leta 1980, društvo že organiziralo prvi turnir v košarki na vozičkih, posvečen Tonetu Pogačniku in vse do danes nadaljevalo tradicijo. Leta 1997 je to tekmovanje postalo tudi mednarodno obarvano; tako letos že sedemindvajsetič zapored gostimo košarkarske ekipe iz tujine.

Tovrstni športni dogodki so priložnost za doseganje odličnih športnih rezultatov ter neponovljiva priložnost za druženje, hkrati pa ozaveščajo širšo javnost o športu invalidov. Prepričana sem, da bo tekmovanje potekalo v športnem duhu, prepletenem s

Tone Pogačnik, član našega društva, je bil velik človek, predvsem pa športnik v pravem pomenu besede. V svoji športni karieri je bil odličen hokejist, za tem cenjen hokejski sodnik, nato pa ga je amputacija obeh nog zaradi bolezni, še pred ustanovitvijo lokalnih društev, pripeljala v vrste paraplegikov. Tone je bil izredno dosleden, vztrajen, redoljuben in vedno obdan s številnimi idejami. Bil je vzornik vsem, predvsem pa nepogrešljiv organizator vseh večjih tekmovanj. Tako doma kot v tujini. In seveda, bil je naš velik prijatelj, ki smo ga cenili in spoštovali. Zapustil nas je v poletju leta 1981.

tekmovalnostjo in pošteno igro, ki naj bo športnicam in športnikom vodilo pri igranju pod koši. Gostje bodo lahko uživali v utripu naše prestolnice, ki je prejemnica številnih priznanj in nagrad, s katerimi si utrjuje položaj na samem vrhu evropskih mest, tudi na področju dostopnosti. Ljubljana 9. maja obeležuje svoj praznik in del tega je prav gotovo tudi Pogačnikov memorial. Hvala vsem, ki ste sodelovali pri izvedbi te zahtevne prireditve.

Darinka Slanovec

NEKOGA MORAŠ IMETI RAD

Na društvu že nekaj let deluje recitatorska skupina »ONA&ONE«, ki so letos z Literarnimi utrinki z Ivanom Minattijem razveselile številne ljubitelje kulture.

Najprej povsem preprosto: sploh ni nujno, da vemo, kaj je literatura, ali da si belimo glavo s težkimi jezikovnimi vprašanji. Zadošča druženje z literaturo. To se pogosto zgodi s pomočjo knjige, pesmi ali zgodbe. Gre za srečanje pisanja in branja oziroma poslušanja, ki nudi posebno doživetje. Vznemirljivo je, kako se nas ob branju ali poslušanju neke pesmi, na primer polasti občutek, da smo to nekako že mislili ali doživeli, ne da bi znali izreči. Presunljivo je, kako nas ena pesem lahko razneži, prebudi, usmeri vase, da razmišljamo o življenju, o sebi. Ali pa nas poslušanje zgodbe popelje na pot po poteh, ki jih mogoče nikoli ne bomo sami prepotovali ... Tako je literatura mogoče najti v vsakdanjem življenju, v sebi, kratko malo v tem, kar je v našem srcu. Ob tem pa je leposlovna literatura tudi odlična priložnost za povezovanje in druženje. Skratka, literatura ni nujno vzvišena forma, privilegij kakih elit, ampak imamo vsi

literaturo v sebi. Od nas je odvisno, ali jo uresničimo.

Z letošnjimi Literarnimi utrinki, ki so posvečeni pesniku IVANU MINATTIJU ob 100-letnici njegovega rojstva, je bralno recitatorska skupina Ona & one za Društvo paraplegikov ljubljanske pokrajine pripravila že kar nekaj literarnih dogodkov. Članice skupine Marjana Lavrin, Mirjam Kanalec, Alenka Tratnjek, Žana Dejanovič in Darinka Slanovec smo poslušalcem približale izbrane pesmi Ivana Minattija, najčistejšega lirika slovenske povojne poezije – pesnika občutij srca in tišine. Vse v njegovi poeziji je osebno, skrajno nežno, tankočutno in pristno. Kar pa je osebno, se nas najbolj dotakne. Zato imamo Minattija tako radi, pa naj govori o ljubezni ali naravi, o življenju ali smrti, o tesnobi ali radoživosti ...

Recital, poimenovan po istoimenski pesnikovi pesmi Nekoga moraš imeti rad, smo popestrile z glasbenimi vložki

– izbrale smo jih bodisi iz repertoarja naše narodne ali zabavne glasbe ali pa z liste pesnikove uglasbene poezije, ki smo jo predvajale kar z interneta. Ponekod pa nam uspe celo to, da nas spremlja glasba v živo, kar je še posebno dobrodošlo.

Srečanje ljubiteljev besednega gledališča v Ajdovščini

10. junija smo gostovale v dvorani Ljudske univerze Ajdovščina. Odzvale smo se vabilu KD Norme 7 na Srečanje ljubiteljev besednega gledališča. Recital, poimenovan po istoimenski pesnikovi pesmi Dal sem ji makov cvet, so popestrile z glasbenimi vložki pesnikove uglasbene poezije, ki je bila za marsikoga prijetno presenečenje.

Piko na i so ponedeljkovemu popoldnevu dodali še člani Dramske skupine Norme 7, ki so prebirali pesmi Darinke Slanovec. Darinka, ki aktivno sodeluje tudi v dramski skupini Norme 7 že od začetka njenega delovanja, s tem obe društvi

tudi osebno povezuje. Ljubiteljska kultura je ena od (redkih) področij, kjer pozitivne energije premagujejo ozke meje in zgolj gola denarna vprašanja. »Tako preprosto, igrivo in ustvarjalno je, ko se povežemo,« jim je čestitala organizatorka srečanja Vlasta Dolenc Rebek v imenu vseh udeleženi in jih že povabila tudi na jesenski Literarni maraton.

Letos spet v MGC Bistrica

17. junija smo razveselile več kot 40 stanovalcev v MGC Bistrica v Domžalah. Dobrodošlico nam je v imenu vodstva in oskrbovancev zaželel delovni terapevt Vid Žargaj. Našega obiska sta bila še posebej vesela člana Dragan in Izidor, ki že nekaj let prebivata v MGC Bistrica. Izidorju, ki je malo pred tem praznoval rojstni dan, smo čestitale s priljubljeno skladbo, potem pa smo pokramljali ob kavi na terasi.

Prvič v DSO Grosuplje

Pri izbiri, kje se bo naša bralno-recitatorska skupina ustavila, je vplivalo tudi to, da bomo gostovali predvsem

v domovih starejših občanov, kjer domujejo naši člani. Tako smo 2. julija letos prvič obiskali DSO Grosuplje, kjer živijo kar trije člani, dom pa v letošnjem letu obeležuje 40 let delovanja. Po zaključku recitala smo poklepetali z našimi člani. Stanovalci so imeli tisti dan še druge aktivnosti; med drugim so jih pozdravili tudi mladi iz Oratorija, ki ga vodi Martin Golob. Priljubljeni župnik je tudi z nami pokramljal in nam zaupal, da je njegov stric celo naš član. Mirjam se je z njim dogovorila, da bodo s programom Različnost je zakon! obiskali otroke njegove fare.

Poezija zlitá s slovenskimi popevkami

Na prvi avgustovski torek je recitatorska skupina obiskala stanovalce Doma starejših občanov v Kamniku. Skupaj s pevskim zborom 6-ih stanovalcev doma, Sivi frajariji, smo več kot

sedemdesetim stanovalcem pričarali poezijo Ivana Minattija, prepleteno s slovenskimi popevkami, ki so prisotne zazibali v zasanjano in melanholično občutje. Minattijeve pesmi so se namreč rojevale iz bolečine in znajo še danes seči v srce. Recital je zaključil pevski zbor s pesmijo Dan ljubezni, ki je pod vodstvom animatorke Veronike Wigele navdušila prisotne, da so tudi sami zapeli. Zahvaljujemo se animatorki Brigiti Artiček, ki je poskrbela za vse in da smo se počutili dobrodošli. Z veseljem se vrnemo naslednje leto!

Pravzaprav, če dobro premislim, so zametki skupine Ona & one nastali skozi leta s sodelovanjem naše ženske sekcije s KD NORMA7. Z omenjenim društvom je nekaj članic sekcije vsako leto gostovalo na literarnem maratону Rdeča jabolka. Kasneje je sledil prvi nastop v DSO Logatec, v letu 2018 pa Literarno snovanje z literarno-glasbenim recitalom nekaterih naših članic. Tisto leto je Javni sklad za kulturne dejavnosti prvič podprl ta projekt. Od takrat dalje so Literarni utrinki vsako leto predmet sofinanciranja JSKD-ja. Tudi letos. Hvala.

Klavdija Boljtežar

UMETNOST IZ POD ROK ČLOVEKA IN NARAVE

Obiskali smo Narodno galerijo, Cukrarno in Prirodoslovni muzej.

Kot sem omenila že v svoji predstavitvi, je ena izmed mojih najljubših nalog v društvu organizacija kulturnih aktivnosti za člane, predvsem ogledov v galerijah in muzejih. To počnem z velikim veseljem, saj se tudi sama navdušujem nad umetnostjo, različnimi razstavami ter novim znanjem, zato bom naslednje vrstice namenila umetnosti.

V društvu večkrat letno organiziramo voden ogled v enem izmed hramov kulture, zato me veseli, da je v društvu tudi lepo število članov, ki se radi odzovejo vabilu v galerijo ali muzej. Ob organizaciji takšne kulturne dejavnosti je moja glavna skrb dostopnost, nato pa razmišljam tudi o raznovrstnosti in zanimivosti ogleda. Narodna galerija, Prirodoslovni muzej in Cukrarna so se tukaj več kot odlično odrezali.

Večkrat v Narodni galeriji

V društvu namreč že vrsto let sodelujemo z Narodno galerijo. Ker se

zelo radi vračamo, tudi večkrat letno organiziramo vodene ogledе. Všeč so nam dostopnost, strokovnost in prijaznost, v bogati ponudbi pa vedno najdemo nekaj zase, zato nam tam nikoli ni dolgčas. Ogledali smo si že likovno in kiparsko umetnost ter podrobneje spoznali različne umetniške zbirke, nazadnje razstavo risb Janeza Potočnika, umetniško zbirko Kroplēs ter stalno zbirko umetnosti na Slovenskem.

Razstava Janeza Potočnika nam je ponudila vpogled v delo slikarja, ki je v zgodovini naše umetnosti med generacijo baročnih slikarjev in generacijo predstavnikov romantike oz. bidermajerja svojevrstna uganka. Potočnik je namreč veljal za gluhonemega, za njim pa ostaja sveženj akademskih risb, katerih pomen sloni predvsem na meščanskem portretu in so ohranjene v Narodni galeriji in Narodnem muzeju Slovenije ter izstopajo po svoji ambicioznosti. Razstava je obsegala 58

risb, dve olji na platnu in en akvarel, ki si jo je skupina naših članov in članic ogledala 27. februarja pod strokovnim vodenjem.

Ob ogledu umetniške zbirke Kroplēs smo občudovali dela 30 slovenskih umetnic in umetnikov, ki so delovali v drugi polovici 19. in v 20. stoletju, ter eno umetnino avstrijske koroške slikarke Berte Zois Moro. Prav tako iz druge polovice 19. stoletja. Umetniška zbirka, ki je v iskanju lepote, izrazite kakovosti ter avtorske zasnove desetletja nastajala odmaknjena od vsakdanjosti, ponuja ogled čudovitih gorskih pokrajin, slikanih v poznoromantičnem duhu, zaledenela jezera, realistične panoramske razglede z Dobrača ter veličastno alpsko pokrajino s Triglavom, simbolom slovenstva, ki so predstavljeni v slikah Marka Pernharta in Antona Karingerja. Slovenski običaji, prizori iz vsakdanjika preprostega človeka ali iz ljudskih pripovedk so predstavljeni v delih Ivane Kobilca, Ivana

Groharja, Maksima Gasparija, Gvidona Birolla, Hinka Smrekarja in Toneta Kralja. Bogato so predstavljena tudi raznolika dela članov Kluba neodvisnih slovenskih likovnih umetnikov, kot so Maksim Sedej, Nikolaj Omersa, Marij Pregelj, Stane Kregar, France Pavlovac in Zoran Mušič, vključena pa so tudi skozi stoletja priljubljena tihožitja, ki so umetnikom ponujala raznovrstne izzive in so zastopana z deli Matije Jama in Gojmirja Antona Kosa. Zbirka odraža strast, ljubezen in predanost zbiratelja slovenskemu kulturnemu izročilu ter služi kot zgled premišljene zbiralne politike, ki poudarja pomen dediščine za vse nas.

V prvi polovici junija letos smo ljubitelji umetnosti zopet obiskali Narodno galerijo ter si ogledali z začetkom leta 2020 prenovljeno stalno zbirko umetnosti na Slovenskem in tako sledili razvoju realizma, vzponu in izzvenevanju impresionizma, pregledu umetnosti v času med obema vojnama ter zaključili z ogledom del najpomembnejših predstavnikov

predvojne generacije, ki so bili aktivni še po letu 1945. Nova postavitev vključuje 161 slik, 42 plastik, 20 fotografij in eno delo na papirju. V zbirki so bila na ogled najbolj znana in izpostavljena dela Narodne galerije, med drugim Kofetarica in Poletje Ivane Kobilca, Zamorka Antona Ažbete, impresionistične krajine Ivana Groharja in Matije Jame, Križanke Riharda Jakopiča ter Rdeči parazol Mateja Sternena. Prijetna novost je bil tudi izbor fotografij, ki so jih posneli likovni umetniki, hranjenih v galerijskih in zasebnih zbirkah. Ferdo Vesel, Ivana Kobilca in Matej Sternen so zastopani s fotografskimi študijami, ki so jim služile pri slikanju. Med posnetki najdemo

KULTURA - OGLEDI RAZSTAV

tudi Kobilčino študijo za sliko Poletje in Bertholdovega Sejalca, ki ga je uporabil Ivan Grohar za svoje platno.

Narodni galeriji se zahvaljujemo za topel sprejem, kustosinji Alenki Simončič pa za poučno vodenje po razstavi. Po dolgem času je bil z nami tudi Jaka Racman, ki nas je pred časom že vodil po razstavah, danes pa se nam je pridružil v vlogi obiskovalca, občasno pa kustosinjo še strokovno dopolnil.

Cukrarna ponudila »razširjen vid«

Ob obisku Cukrarne 30. aprila pa smo se odmaknili od klasične umetnosti ter si ogledali zanimivo razstavo Razširjeni vid, ki se tematsko navezuje na fenomen zaznavanja ali percepcije. Razstava nas vabi, da razmislimo o tem, kako vidimo svet okoli nas in kako se naše zaznavanje oblikuje skozi umetniške iluzije, optične učinke, barve, svetlobo, zvok in materiale. Že sama narava ponuja vrsto optičnih fenomenov, kot so na primer fatamorgana ali pa prelivajoče se barve na metuljevih krilih, školjkah in milnih mehurčkih ter vzbuja vprašanja o spremenljivih oblikah in zaznavi. Na ogled so bila dela dvajsetih umetnic in umetnikov, ki so v svojih slikah, reliefih, fotografijah, videih, objektih in instalacijah s pomočjo

iluzije, optičnih učinkov, barv, svetlobe, zvoka ter različnih materialov vabila k umetniškemu raziskovanju človeškega zaznavanja. Ne glede na izbiro sredstva za ustvarjanje iluzije ali namenom vpeljave ukane, ki pojavno obliko in vse njegove pomenske ravni poveže v celoto, je bistvena dimenzija prikazanih del aktivnost gledalca. Dela se lahko uresničijo šele z gledalčevo ugotovitvijo, da ni enega in edinega kota gledanja oziroma idealnega mesta za vstop vanj. Ta je mogoč le s približevanjem in odmikanjem telesa ter posledičnim prilagajanjem mrežnice. Ko se gledalec zave spremenljivega videza dela, ki je odprto in ni nikoli zaključeno, se zave tudi lastne zaznave in resnice o njej – da je zaznavanje fuzija telesa in uma. Ja, na kratko in dokaj zapleteno.

Pokukali v 200 let staro zakladnico v Prirodoslovnem muzeju

Odpravili pa smo se tudi na ogled malo drugačne umetnosti – umetnosti, ki jo je ustvarila največja umetnica: narava. Na prvi poletni dan, 21. junija, smo

obiskali Prirodoslovni muzej, dragoceni arhiv narave, nekakšen naravoslovni tempelj, ki je pred kratkim praznoval svojih častitljivih 200 let, zato smo si ob tej priložnosti ogledali razstavo 200 let zakladnice narave. Prirodoslovni muzej Slovenije, eden izmed naslednikov Deželnega muzeja na Kranjskem, je od leta 1821 do danes narava v muzeju. V preteklih stoletjih se je imenoval tudi drugače, od vsega začetka pa je muzej, kot starogrški museon, še vedno muzam posvečeni kraj, dragoceni arhiv narave, nekakšen naravoslovni tempelj. Pred kratkim je praznoval svojih častitljivih 200 let, ob tem velikem jubileju pa je bila zasnovana občasna razstava 200 let zakladnice narave. Med drugim smo si ogledali Zoisovo zbirko mineralov, kamnin in fosilov, občudovali smo gozdno dioramo in dioramo slovenskega morja ter kar nekaj časa prebili ob največjemu eksponatu, kar jih je muzej pridobil v svoji 200 letni zgodovini in so ga ljubkovalno poimenovali Leonora, ob okostju brazdastega kita. Seveda nismo zmogli prezreti prepoznavnega znaka

Prirodoslovnega muzeja Slovenije, pri katerem smo se zavedali svoje majhnosti, skoraj popolnega okostja mamuta, ledenodobnega sorodnika današnjih slonov in drugem največjem eksponatu muzeja. Ob odličnem vodenju smo se zavedali, da je zakladnica narave resnično neprecenljiva: edinstvena, čudovita, minljiva, ranljiva ter skrivnostna, pa vendar večna. Prirodoslovnemu muzeju se najlepše zahvaljujemo za sprejem, vodički Luciji pa za odlično vodenje in ogromno novega znanja, ki nam ga je posredovala.

Ob tako zanimivih ogledih ter vodičih polnih zanimivih informacij čas vedno prehitro mineva ter ostane želja ostati še malo dlje in občudovati umetnost, ki jo je ustvaril človek ali pa narava sama. Takšni ogledi prav tako ponujajo tudi možnost druženja ter medsebojnega izmenjavanja znanja, ki ga nikoli ni dovolj.

Razstavo je treba videti in doživeti. Hvala vodički Sari za strokovno voden in razumljiv ogled razstave.

Nina Černe

»ŽELIM SI NAZAJ OBUDITI HOBIJE, KI SEM JIH IMEL PRED POPLAVAMI.«

Pogovarjali smo se z Feliksom Burgarjem.

Pozdravljen Feliks! Ti si član našega društva od konca leta 2013, torej že okroglih 10 let in nekaj mesecev. Kako bi se predstavil vsem, ki te še ne poznajo?

Zase bi rekel, da sem čisto preprost človek. Zelo rad imam svojo psičko Lucy, ki je beli švicarski ovčar. Dobil sem jo od sina in hčerke, tisto leto, ko sem se poškodoval. Imeti njo, je čisto veselje. Povsod me spremlja in ne predstavljam si biti brez nje. Rad sem čim manj odvisen od kogarkoli, tudi nisem prehitro zaupljiv in dam velik pomen pravim prijateljem.

Poškodoval si se pri padcu z lestve. Si pripravljen deliti svojo zgodbo?

Jaz sem električar in imam hčerko, ki je takrat trenirala namizni tenis v dvorani, to je bilo v telovadnici v Mengšu. Jaz sem bil tisti, ki sem bil zmenjen s predsednikom ŠD Partizan Mengeš, da menjam žarnice. Žarnice sem pri njih menjal že 10 let. Tisti dan je bila nedelja, stal sem na »A« lestvi, ki je bila za dva klina prekratka in zato sem moral stati

prav na vrhu. V telovadnici je bil z mano samo predsednik društva. Nova žarnica ni gorela in ko sem hotel preveriti kable, me je streslo in padel sem z lestve. Zlomil sem tri vretenca in štiri rebra. Rešilec je prišel zelo hitro in odpeljali so me v klinični center v Ljubljano, kjer me je prišel operirati dr. Jug, ki je bil dežuren. Prišel je na delo od doma. Poslikali so mi hrbtenico z vseh strani in potem mi je dr. Jug kazal, kje bodo vse »šravfi«. Ko mi je vse razložil, me je vprašal: »A se strinjate?« Tega stavka ne bom nikoli pozabil, še zdaj se nasmejim. Še lani sem ga videl, ko sem imel zlomljen kolk in se me je spomnil. V hrbtenico sem takrat dobil devet »šravfov« in dve ploščici iz titana. To, da mi je stvari povedal in sem si vse lažje predstavljal, me je pomirilo.

S kakšnimi izzivi vse si se soočal po poškodbi?

En mesec sem bil v kliničnem centru, potem pa skoraj pol leta v URI Soča. Po prihodu domov sem se hitro spet

socializiral. Volje nisem nikoli izgubil. Tudi na URI Soča so me vsi imeli za idola, ker so me spraševali, kako da imam toliko veselja in elana. »Misel na to, da se bom pozdravil«, sem jim odgovarjal. Fizioterapevt tam mi je rekel, da se ne zavedam, kaj vse mi je narava vrnila. Najprej nisem čutil nog in imel inkontinenco, potem pa se je vse popravilo, tako da čutim noge in tudi na WC lahko grem. Najbolj pogrešam kolo in hribe, to mi je bilo najhujše. Mislil sem, da bom v penziji prehodil še vse hribe, ki jih prej nisem. Ko sem se poškodoval, sem bil star 56 let in v dobri fizični kondiciji, tudi v službo sem hodil s kolesom.

Bi lahko opisal, kako se ti je po poškodbi spremenilo življenje? Kaj bi lahko rekel, da so pozitivne stvari, ki jih lahko potegneš iz svoje nesreče, kljub omejitvam, ki jih je poškodba prinesla?

Po poškodbi nisem več šel delat. Bil sem vzdrževalec, električar na terenu. Imel sem ocenitev zmožnosti in dali bi me

lahko edino k računalniku. Tega sem se pa najbolj bal, ker nisem za računalnike, ampak za teren, tako da nisem šel več delat. Po nesreči sem se tudi ločil. Po nesreči postaneš drugačen, vse bolj predvidevaš, kako boš kam šel, prišel, vse moraš vnaprej načrtovati, tudi kar se dostopnosti tiče, vse se moraš prej pozanimati. Čeprav se je zdaj to danes kar spremenilo in je skoraj povsod vse dostopno. Tudi pri ljudeh narediš selekcijo, hitro vidiš, ali te sprejmejo ali ne ali so pripravljeni pomagati ali ne.

Hvaležen sem Bogu, da se mi je nesreča naredila pri taki starosti. Doživel sem veliko hribov in kolesarjenja, nekaj življenja sem že dal skozi.

Ena zanimivost in prednost tega, da sem na vozičku je, da sem se slikal z veliko znanimi osebami. To mi je v ponos in me veseli. Na Melodijah morja in sonca z Lorello Flego, ki je bila zelo prijazna. V prijetnem spominu mi je ostala tudi Tanja Žagar na Koprski noči, takrat noseča, ki se je za sliko kar usedla name

na voziček. Slikan sem tudi z Jano Morelj in Mihom Deželakom iz Radia 1, ki so se ustavili tudi v Mengšu, ko so imeli dobrodelni maraton. Slikal sem se tudi z Rosvito Pesek in Nušo Derendo.

Me veseli, da si našel tudi pozitivne plati in izkušnje. Tvojim poškodbam pa žal s tem ni bilo konca. Povej, kaj se ti je zgodilo še dobri 2 leti nazaj?

V Pacugu na obnovitveni sem šel zvečer z motorčkom (priklopom) ven, v Portorož in tja okrog. Na poti sem se na klancu zvrnil. Ni izgledalo nič težkega, a na koncu smo ugotovili, da sem si zlomil kolk. Takrat so me mimoidoči še pobrali in sem se peljal domov ter šel sam v posteljo. Bolečine so bile res hude, tako da me je naslednji dan prišel iskat rešilec in potem sem bil v bolnici v Izoli en teden. Najbolj me je bolelo presedanje oz. pri vsakem premikanju. Kolk sem si zlomil na najslabšem možnem mestu. Ko je kirurg ugotovil, da ne hodim, si je oddahnil in rekel, da če ne hodim, me

bodo že »poštimali«. Ne morem reči, da so me slabo, imel sem samo tak slab občutek, da mu je vseeno, samo zato, ker ne hodim. Potem sem se zvrnil še 1x doma, v roku enega leta in si zlomil isti kolk. Od takrat sem potem najbolj nazadoval, ker sem bil veliko časa v postelji. Nobena stvar ali druga poškodba me ni tako bolela kot kolk, neprimerljivo. V desni stegenici imam zdaj kovinsko palico. Zdravnik mi je rekel, da so mi zdaj to tako močno naredili, da se več ne bom mogel zlomiti.

Že leta si tudi socialni poverjenik na društvu. Zakaj si se za to odločil in kako vidiš svojo vlogo v odnosu do so-članov?

Poverjenik sem postal, ko je s svojim delom nehal prejšnji poverjenik. Imam veselje do tega, vendar se mi zdi, da imam člane, ki ne sodelujejo veliko. Treba jih je motivirati, ker ne želijo veliko hoditi okrog. Vedno jim rečem, da naj me pokličejo, če me potrebujejo, vendar me večinoma ne. Želel bi si, da so bolj

ZAHVALA

Zahvaljujem se vsem donatorjem, sorodnikom, sosedom, prijateljem, znancem in gasilcem za vso pomoč. Vaščani so prišli iz druge strani vasi, kjer ni bilo poplavljen, da so pomagali. Vsem iz srca HVALA.

aktivni.

Imamo tudi srečanja s poverjenikom in nazadnje smo srečanje mojih članov iz Mengša združili s Petrom Kraljem, ki pokriva Trzin in Domžale. V najlepšem spominu mi je ostalo srečanje, ko smo šli v Arboretum Volčji potok in potem na kosilo k Repanšku. Bilo je lepo, ker nas je bilo veliko.

Kako vidiš društvo in njegov pomen v svojem življenju? V kakšne aktivnosti znotraj društva se vključuješ?

Društvo imam rad, ker vedno organizira dogodke. Najraje sem vedno hodil na kopalni kombi poleti. Všeč mi je že to, da dobim od društva kakšno pošto in vidim, kaj se dogaja. Zelo rad sem hodil tudi na kegljanje in plavanje, tudi na srečanja, čeprav v zadnjem času malo manj.

Kljub vsem izzivom, ki ti jih je življenje prineslo, pa je ravno že eno leto od tistega usodnega avgusta 2023, ko se ti je življenje še enkrat in še huje obrnilo na

glavo, ko se ti je zgodilo nepričakovano. Lahko opišeš naravno nesrečo in kako si jo ti doživel?

Zelo je bilo hudo. Večkrat sem že rekel, da so mi bile hujše poplave, kot moj hrbet in moja poškodba. V 10-ih letih sem se res že sprijaznil s poškodbo, a mislim, da je to, da sem zdaj praktično brezdomec, veliko veliko hujše zame. Hiša je sicer stara že 165 let, a zdaj so noter gole stene, nič ni ostalo. Največ škode mi je naredilo kurilno olje, ki se je razlilo po spodnji etaži in se vpilo v vse stene. Smo na točki, ko je ceneje rušiti in graditi kot obnavljati. Še dolgo ne bom doma.

Dogajanje se je začelo okrog 5:30 zjutraj. Po cesti je letel gasilski avto s sireni. Ker mi je bilo čudno, sem šel pogledat na cesto in videl, da teče voda že proti nam. Takoj sem »zašibal« v dnevno sobo, ker sem želel rešiti kakšne papirje. Ko sem prišel v dnevno sobo, je voda že začela vidno naraščati in nisem uspel ohraniti ničesar. Tako sem šel najprej

reševati sebe. Ima pa moja dnevna soba manjšo stopnico, kjer sem imel leseno rampo. Ko je prišla voda, je rampa takoj odplavala in nisem mogel priti ven. Da bi se rešil, sem se vrgel v vodo, ki mi je bila do vratu. Pred sabo sem rinil voziček in se počasi pomikal ven, da sem se rešil. Prav Bog mi je poslal plastično banjico od sladoleda, ki jo je prineslo po vodi iz kuhinje. Ker je plavala na vodi, sem noter dal telefon in denarnico, da sem vsaj to rešil, saj ničesar drugega nisem mogel. Potem sta prišla sorodnika, ki sta mi pomagala po stopnicah na podstreho, da sem prišel na suho. Potem je prišel še sin, ki je delal na terenu in slišal po radiu, da so poplave in se vrnil, a ni mogel domov. Po vodi je prišel bos in brez hlač. Potem sva dve noči spala na podstrehi. Voda je potem v nekaj urah odtekla. Črpati je niso smeli, ker je bilo kurilno olje noter in bi se pumpa uničila.

Si ne predstavljam, kako ti je moralo biti. Velike stiske pa tudi združijo ljudi,

da si med seboj pomagajo. Se spomniš, kdo vse ti je v stiski priskočil na pomoč in na kakšen način?

Najprej mi je na pomoč priskočilo sorodstvo in sosedje ter gasilci. Prišli so tudi iz Slovenskih novic, kjer so objavili intervju z mano. Radio 1 je tudi zbiral denar in od njih sem dobil 5000 €. V hiši sem živel s sinom in pomagalo je tudi ogromno njegovih prijateljev. Takoj po nesreči so mi priskočili na pomoč iz Zveze paraplegikov Slovenije, mi dali njihov avto v posodo in stanovanje v Ljubljani, kjer sem pol leta živel brez najemnine. Prve 6 mesecev je stanovanje financiral MOL, zdaj plačujem najemnino, za naprej bomo pa videli, kako bo.

Tudi na društvu smo odprli račun za zbiranje sredstev za škodo, ki ti jo je povzročila poplava zate in še za nekaj drugih. Koliko denarja se je zbralo zate in kako si ga porabil?

Na društvu se je zbralo zame nekaj več kot 22.000 €, ki so mi jih nakazali na TRR. Predsednica Mirjam Kanalec je takrat veliko pomagala, da so ljudje vedeli, kako pravilno nakazati denar. Zbirali so denar zame tudi na Zvezi, cca. 8.000 €, vendar to še stoji, ker jih moram porabili za material. Ne smem pozabiti še na veliko ponudb za materialno pomoč,

večino sem moral žal zavrniti, ker nisem imel prostora, kam bi dal npr. pralni ali pomivalni stroj. Z enim podjetjem sem še zmenjen, da mi bo doniralo plinsko peč, ko bo hiša v takem stanju, da se jo bo dalo zmontirati. To podjetje je Vodoterm Radomlje, katerega direktor je Peter Cerar, naš član, ki je po poplavih prišel do mene in mi povedal za donacijo. Že vnaprej se mu zahvaljujem.

Trenutno delo pri hiši stoji, dogovarjamo se za rušitev hiše, ki je v preslabem stanju za obnovo. Nesmiselno bi bilo vlagati denar v tako stvar. Najprej bi se morali znebiti vse vlage in smradu od razlitega kurilnega olja v hiši. To bi bil prevelik strošek, zato se dogovarjamo za rušenje. Dobil sem različna strokovna izvedenska mnenja, ki tudi govorijo o tem, da bi bilo rušenje najboljša rešitev. Vselitve domov tako še dolgo časa ne bo, pogodbo pa imam v trenutnem stanovanju v Ljubljani do februarja 2025.

Kako se, glede na situacijo, držiš trenutno? Imaš kakšne želje ali cilje za prihodnost?

Čimprej si želim nazaj domov. Tukaj v Ljubljani imam idealne pogoje, ampak to ni dom. Star sem 67 let in prav toliko let sem živel v domači hiši, zdaj sem pa v bloku. Nobena stvar ne odtehta domače hiše, vrta in dvorišča. Na vrtu sem rad prideloval zelenjavo, vse od feferonov, paprik, paradajzov ... Lahko bi mi tukaj dali zlate kljuke ali zlato posteljo, pa to ne more nadomestiti domače hiše in domačega okolja. Želim si spet normalno stanje. Upam, da ga bom dočakal. Želim si nazaj obuditi hobije, ki sem jih imel pred poplavi, predvsem kegljanje, pa da bi šel na kopalni kombi preko društva, želim si pa tudi iti streljat.

Kakšno sporočilo bi rad dal vsem, ki so ti pomagali v nesreči? Je še kakšno sporočilo ali vzpodbuda, ki bi jo delil z ostalimi člani društva, mogoče tistim bolj novim?

Nikomur ne želim, niti v sanjah, da se jim zgodi kaj takega. To je bila moja največja in najhujša preizkušnja v življenju. Maksimalno sem hvaležen vsem, ki so mi na kakršenkoli način pomagali. Hvaležen sem tudi za vsak stisk roke in vsako lepo besedo. Toliko vas je, da vas ne morem naštet, ker vas je enostavno preveč. Novim članom bi rekel, da naj nikoli ne obupajo. Tudi mi smo še vedno ljudje, tudi mi se lahko še na različne načine gibamo, dosežemo kakšen rezultat, tudi v življenju, ne samo v športu in naredimo kakšno dobro delo.

Feliks, hvala za tvoj čas, pogovor ter za slastne palačinke, ki si mi jih spekel med intervjujem. Srečno z rušenjem in gradnjo hiše, predvsem ti pa želim, da bi v vmesnem času obudil svoje hobije, se veselil malih uspehov in nazaj naselil mir v svoje srce.

Mirjam Kanalec

KLJUB TEŽKI POŠKODBI IMA ZELO BOGATO ŽIVLJENJE

Jože Globokar je letos v sredini februarja praznoval 80 let. Pa ne samo to. Napolnil je tudi 56 let, odkar si je pri skoku na glavo zlomil vratno vretence in postal tetraplegik. In takrat RES ni bilo lahko biti invalid!

Jože se je sicer rodil v majhni dolenjski vasi Lese pri Krki, a ga je ljubezen pripeljala v Ljubljano, kjer se je poročil s Fani, ki je bila ob njegovi nesreči tri mesece noseča. Jože večkrat pove, da ob vrnitvi domov po rehabilitaciji v Zavodu za rehabilitacijo ni mogel sam jesti in da je bil na mizi en krožnik in ena žlica, s katero je Fani hranila sina, Jožeta in sebe. Težko je bilo takrat; Fani je hodila v službo, sin Daniel (danes je specialist fizikalne in rehabilitacijske medicine v URI Soča) je bil dojenček, Jože je potreboval veliko pomoči. A Globokarji se niso vdali. S pozitivnim odnosom in povezano družino so zmogli vse. Pravzaprav številnih nepozabnih zgodb nikoli ne bi bilo, če ne bi bilo tistega nesrečnega skoka. Jože je namreč že na rehabilitaciji v Zavodu za rehabilitacijo srečal somišljenike, ki so skupaj ustanovili sekcijo paraplegikov, kar je bil začetek, ki ga je popeljal na novo pot,

na kateri je aktiven še danes. Jože je bil 30 let urednik časopisa Paraplegik, še vedno je urednik treh spletnih strani, pisec številnih člankov. Vseskozi je imel aktivno vlogo v Zvezi, bil bорец za pravice invalidov. Bil je po svetu s športniki na različnih športnih tekmovanja in z Zlato selekcijo Nedeljskega, ki jo je ustanovil Tof. Zagotovo pa ste že slišali tudi za nor podvig Toneta Fornezziija – Tofa, da je pred 35 leti spravil na vrh Triglava enega tetraplegika na vozičku?! No, to je bil Jože! Kot je rekla njegova žena Fani, so bili za to potrebni trije norci. Tisti, ki se je tega spomnil, Jože, ki je šel na Triglav, in tisti, ki ga je nesel. »Jaz, na vozičku, na Triglavu, to je bila čista utopija,« pravi še danes. Toda utopija so postale sanje in sanje realnost, saj je leta 1989 Jože bil na vrhu Triglava.

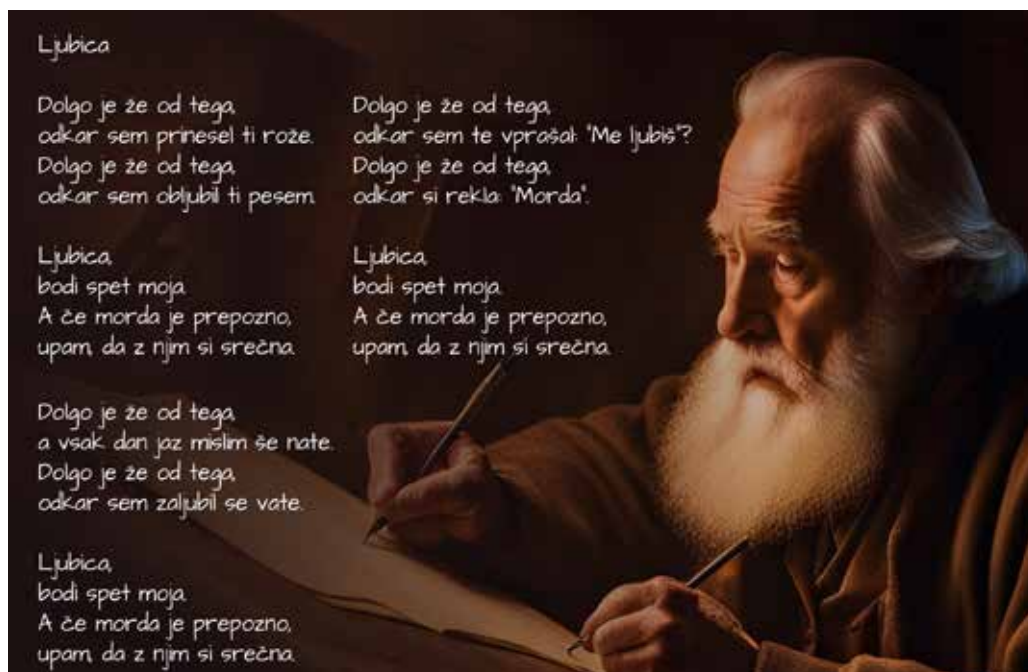
Ne glede na težko poškodbo ima zelo bogato življenje. S svojim delom, hudomušnostjo (Jože bi dandanes z lahkoto bil stand-up komik),

optimizmom in veseljem do življenja je zaznamoval marsikatero življenje. Je vzornik ne samo para- in tetraplegikom, ampak tudi vsem, s katerimi so mu križajo poti.

Jože, iskrena hvala za vse, kar si naredil za Zvezo, društvo in sočlane. Hvala za vse

dobre misli in dejanja, ki si jih nesebično delil z drugimi. Čestitke za lep jubilej. Želimo pa ti le še dobrega zdravja, da boš lahko še kaj napisal in obiskal še kakšen športni ali drugi dogodek. Seveda pa nestrpno pričakujemo tvojo knjigo!

Ogled tekem v Planici, 22. marec

Keglanje za Pokal Občine Domžale, Kamnik, 20 april

Praznovanje ob dnevu žena, Grosuplje, 8. marec

Pogačnikov memorial, Ljubljana, 11. do 12. maj

Pogačnikov memorial, Ljubljana, 11. do 12. maj

Pogačnikov memorial, Ljubljana, 11. do 12. maj

Različnost je zakon, OŠ Trzin, 7. maj

Volitve, Ljubljana, 28. marec

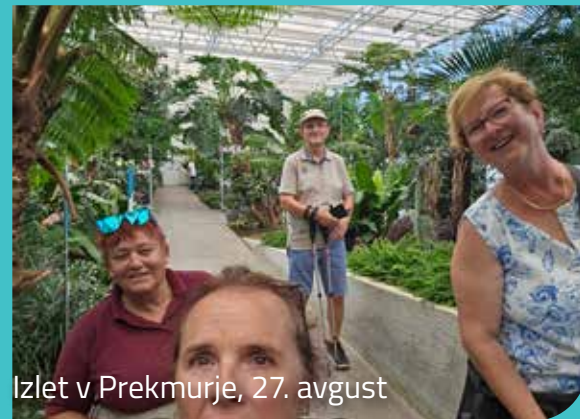
Spomladansko srečanje, Muljava, 15. junij

Ogled stalne zbirke slovenske umetnosti, Narodna galerija, 12. junij

Kolesarjenje po Drava bike, 6. julij

Izlet v Prekmurje, 27. avgust

Informativno glasilo Izziv DPLJ
izdaja Društvo paraplegikov
ljublanske pokrajine.

Glasilo sofinancira
FIHO in občine.

glavna in odgovorna urednica:
Mirjam Kanalec

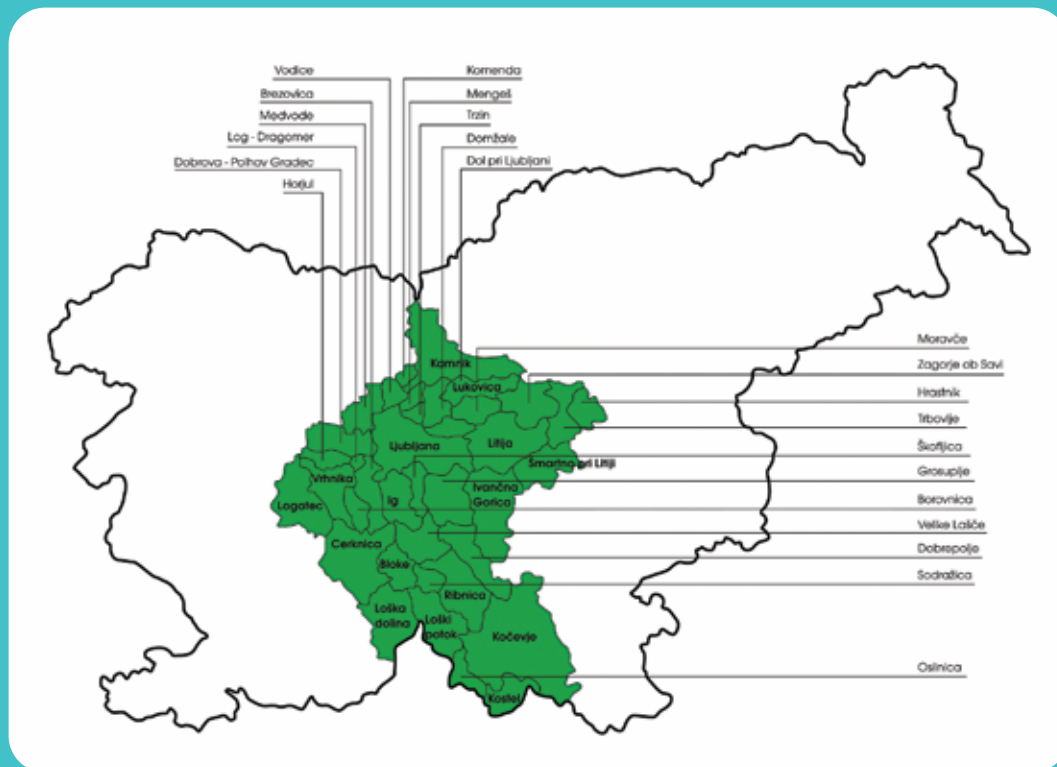
uredništvo:
Jože Globokar
Nino Batagelj
Mojca Burger
Nina Černe

lektoriranje:
Bojana Polak

oblikovanje in prelom:
ninobatagelj@gmail.com

tisk:
Partner graf d.o.o.

naklada:
500 izvodov

Društvo paraplegikov ljubljanske pokrajine
Dunajska cesta 188, 1131 Ljubljana, p. p.: 5922
TRR 6100 0001 8731 144
T 01/569-11-23
E dlj.paraplegik@guest.arnes.si
www.drustvo-para-lj.si

